

PONÈNCIA POLÍTICA JSC

2021
2024

**Joventut
Socialista**
de Catalunya

Ponència Política 2021 – 2024

Prefaci.....	1
<u>1. Model d’Estat: El País que volem.....</u>	2
1.1 Catalunya, la nostra terra.....	3
1.2 Espanya: República Federal.....	3
1.3 Cap a uns estat units d’Europa.....	6
1.4 Municipalisme i integració AM.....	10
1.5 Regeneració política.....	13
1.6 Intransigència contra la corrupció.....	15
1.7 Memòria Democràtica.....	15
<u>2. Estat del Benestar.....</u>	19
2.1. Sistema de Salut.....	20
2.2. Educació	24
2.2.1 Sistema Educatiu.....	25
2.2.2. Formació Professional	30
2.2.3. Sistema Universitari.....	31
2.2.4 Universalització en l’accés a l’educació.....	32
2.3. Ocupació.....	33
2.3.1. Precarietat.....	38
2.4. Habitatge.....	41
2.5 Esport.....	43
2.6. Cultura.....	45
2.7. Sector dependència.....	47

2.8. Sistema de pensions.....	49
2.9. Drets Humans, solidaritat i cooperació internacional.....	53
2.10 Fiscalitat.....	56
2.11. Drets i benestar animal.....	57
2.10. Despenalització del cànnabis.....	58
<u>3. Feminisme</u>	62
3.1. Prou violència masclista.....	63
3.2. Som abolicionistes.....	65
3.3. En contra de la cosificació i l'exploració de les dones.....	67
3.4. Salut, drets sexuals i reproducció.....	68
3.5. LGTBI +.....	69
3.6 Antiracistes.....	72
<u>4. Transició ecològica i emergència climàtica</u>	75
4.2. Cicle de l'aigua.....	78
4.3 Canvi de model de mobilitat.....	84
4.4 Municipis sostenibles.....	88
4.5 Agricultura, pesca i ramaderia sostenible i transició alimentària.....	90
4.6 Residus zero.....	92
4.7 protecció del Mediambient.....	94
<u>5. Digitalització i Robotització</u>	96
<u>6. Repte demogràfic, gestió territorial i món rural</u>	99

PREFACI

En el moment de redacció d'aquesta ponència, la societat inicia el retorn a la tan desitjada normalitat després d'un any i mig enfrontant una situació que encaixa a la perfecció en la definició de cigne negre. Una pandèmia ha assolat el món i ha obligat a l'adopció de mesures inconcebibles en qualsevol altre moment polític i social. Ha sotmès la nostra estructura social a una gran pressió i ha portat el sistema polític i l'estat del benestar a cotes màximes d'estrès.

Així com en el temps del darrer Congrés els dos fronts centrals de lluita política a què feia front la JSC eren essencialment la deriva nacionalista a Catalunya i el govern neoliberal de Mariano Rajoy a Madrid, actualment enfrontem un panorama polític completament modificat. No només pel fet que des de mitjan 2018 disposem d'un govern socialista dirigit per Pedro Sánchez sinó també per la magnitud de la crisi en què la pandèmia ens ha sumit.

Tot allò viscut durant la pandèmia ens ha fet prendre consciència del paper fonamental de l'estat del benestar que defensem. Justament allò que denunciàvem en el darrer congrés, els continus atacs de la dreta neoliberal per desmantellar un sistema públic d'alta qualitat, s'ha fet palès en la resposta de cada territori en la lluita contra la pandèmia. Per això, cal agrair l'esforç ingent dels treballadors essencials que en els moments més durs de la pandèmia han mantingut en peu el nostre estat del benestar. Alhora, hem de destacar l'escut social desplegat pel govern de Sánchez per lluitar contra la pandèmia i el compromís dels socis europeus en assolir un gran pacte de recuperació que ens apropa a una consolidació fiscal europea.

Des del punt de vista català, però, el diagnòstic és més preocupant. Després dels greus fets viscuts a finals de l'any 2017 i amb l'arribada de Sánchez a la Moncloa, el procés sobiranista es troba en via morta. La societat catalana s'ha vist sotmesa des de llavors a la paràlisi, l'immobilisme i la desconexió de la realitat dels dirigents nacionalistes. Amb l'arribada de la pandèmia, un moment en què era especialment necessària la iniciativa política, el govern català va renunciar a liderar. Després d'anys de nul projecte polític més enllà del sobiranisme, Catalunya es troba en una cruïlla crucial: la decisió entre decadència o regeneració.

El socialisme, com sempre, té molt a aportar en els dos àmbits. Amb l'arribada de Salvador Illa com a candidat a la Generalitat després del seu paper central com a ministre de sanitat en la pandèmia, el PSC ha retornat a la posició de primer partit de Catalunya. Un clar missatge d'una societat catalana que demanda un canvi i un govern connectat a la realitat. En definitiva, l'encàrrec al PSC de liderar la recuperació econòmica i social de Catalunya, no només de la pandèmia sinó dels anys d'immobilisme sobiranista. En paral·lel, a nivell espanyol, el govern de Sánchez s'enfronta a la reformulació del model social, econòmic i industrial de l'Estat.

Mitjançant la gestió dels fons europeus per a la recuperació, es definiran les bases de l'Espanya del futur.

És per això que el paper de la joventut socialista és emocionant i alhora de dimensions desconegudes. Com a joves compromesos amb el projecte socialista és necessari el nostre esforç i participació en la definició ideològica del futur del nostre país.

1. MODEL D'ESTAT: EL PAÍS QUE VOLEM

La JSC reivindica la necessitat de convocar un referèndum a nivell estatal per decidir si volem viure sota una monarquia parlamentària o sota una república federal. Les i els ciutadans tenim el dret a escollir democràticament al nostre cap d'Estat. Per això defensarem el vot a la República Federal Espanyola com a Model d'Estat.

Els darrers anys hem vist com l'auge de l'extrema dreta ha posat en perill la concòrdia i els consensos que creïem assolits feia anys. Això ens ha portat a un descrèdit de la política que encara avui patim, i és per això que els i les joves socialistes estem en l'obligació de crear un projecte de futur, il·lusionant i esperançador per al conjunt de la ciutadania. El pacte del '78 ens ha portat segurament els millors anys de la nostra història moderna, però ara ens toca reformar-lo i readaptar-lo als nous temps que corren. Fent especial menció a la divisió territorial de l'Estat i del cap de l'Estat. En els darrers anys, el projecte autonòmic s'ha demostrat incapaç d'articular la realitat social, cultural i territorial d'aquest país si no està correctament blindat davant les sacsejades de les forces centralitzadores i de les independentistes. Davant aquests fets, no ens podem resignar i hem de trobar solucions, i aquesta només passa per un aprofundiment d'aquest sistema, convertint-lo en un veritable model federal, basat en els valors del pacte, la negociació multilateral, la corresponsabilitat, la solidaritat i la unió fraternal entre els pobles d'Espanya, actualment malmesa pels interessos partidistes de les dretes i dels moviments nacionalistes i independentistes d'aquest país.

Pels i les socialistes de Catalunya, el federalisme no és tan sols una determinada manera d'articular administrativament i política un Estat. Per nosaltres ha estat sempre, també, un principi d'organització social. Propugnem el principi federatiu per bastir no tan sols la federació política, sinó també la federació social, o en síntesi un federalisme integral. Segons la nostra manera d'entendre el federalisme, aquest és indissociable de la permanent persecució de l'aprofundiment democràtic, de la permanent aspiració a la justícia social. És per això que és un tret irrenunciable del nostre projecte col·lectiu.

1.1. Catalunya: la nostra terra

Som moltes les i els joves que ens fem la reflexió sobre quina és la Catalunya en què volem viure. Les companyes i companys que formem la Joventut Socialista de Catalunya i totes aquelles persones que comparteixen des de la simpatia els nostres ideals som hereves de qui va construir una terra plural i diversa on tothom se sentia igual tot i tenir unes idees diferents dels altres. Avui dia això no passa. La Catalunya actual no és la nostra, no ens dóna oportunitats, no és inclusiva i no respecta la diferència.

La victòria del Salvador Illa el passat 14 de febrer va tornar a posar al PSC al punt central de la política catalana, demostrant que presentem el model que més suport concentra entre les ciutadanes i entre els ciutadans. Això ens anima a seguir treballant per a tornar a fer de Catalunya un país que ens faci sentir orgullosos i orgullosos de formar-ne part. Cap idea ha d'estar per sobre d'una altra i defensarem la llibertat, els nostres ideals des del respecte, com sempre hem fet, per tornar a tenir una Catalunya de tothom i per tothom.

La Joventut Socialista de Catalunya representa l'esquerra no independentista, la pluralitat, la diversitat, la solidaritat, la llibertat, el feminisme, l'ecologisme, el respecte, la tolerància, la fraternitat i el republicanisme característics d'aquesta terra.

Som catalanistes perquè volem construir una societat oberta, avançada, inclusiva, capaç d'unir en un mateix projecte a persones de procedència diversa per crear una Catalunya per a tothom. Afirmem la nostra realitat nacional, cultural i lingüística que ratifica el seu compromís amb la llengua i la cultura catalanes.

Per tot això continuarem, amb més força que mai, cercant els mecanismes necessaris per seguir construint una Catalunya social, on el diàleg sigui el mitjà polític prioritari per trobar els acords necessaris per canviar allò que pensem que és millorable. Ara toca avançar i en això seguirem treballant la Joventut Socialista de Catalunya.

1.2. Espanya: República Federal

El federalisme és el millor mètode i estructura per articular la pluralitat intrínseca de qualsevol societat humana, i ho és també per a l'articulació de la pluralitat d'identitats, incloses les nacionals. Som federalistes perquè creiem el sistema federal és la millor manera de fer compatibles les conseqüències polítiques del fet nacional en una societat amb el seu caràcter

Ponència política JSC

democràtic, d'una banda, i de l'altra de fer compatible aquest caràcter democràtic a través del sistema federal. Defensem el federalisme com a model d'organització política i territorial i el proclamem com a solució del conflicte generat pels governs independentistes i del PP en la darrera dècada.

De la mateixa manera, el federalisme, que és un sistema d'articulació dels estats o de les regions dins d'un Estat, és també un criteri d'organització social democràtica que té com a idea fonamental la convivència i el benestar de les persones que comparteixen un territori, així com un context històric, social i cultural. En aquest sentit el federalisme és també una actitud, una sensibilitat, una manera de forjar la convivència en llibertat. El federalisme és l'instrument que permet una nova manera de relació dels poders que configuren l'Estat per fer-los més democràtics i més propers als ciutadans i ciutadanes.

Per tant, reivindiquem el federalisme com a garantia de l'estat del benestar, tant quan es refereix a drets socials com en el sistema de finançament que els ha de sustentar. Un repartiment pressupostari més just i equitatiu entre els poders públics, els quals tenen competències ben definides i un sistema fiscal just, suposa de facto garantir que els drets socials que aquests poders han de garantir estiguin blindats. Amb tot, l'assegurança del blindament dels drets socials requereix una reforma de la constitució.

Federalisme vol dir reconèixer les diferències territorials i culturals d'un Estat, vol dir unir-se en la diversitat, ja que de les particularitats de cada indret, es construeix un país més similar a la seva gent, i per tant, més proper. I per això, per a nosaltres, federalisme també vol dir cohesió.

L'actual crisi sanitària provocada per la COVID19 ha demostrat que els serveis públics són més essencials que mai. És per això que el canvi constitucional, sigui mitjançant la revisió i reforma en profunditat de l'actual text constitucional, sigui mitjançant la seva revisió completa a través de la discussió d'un nou text constitucional, és inevitable si es vol impulsar una autèntica transformació democràtica de Catalunya i d'Espanya. Som partidaris d'incorporar i reforçar a la Constitució com a Drets Fonamentals, la protecció social i el dret a la salut, així com nous paradigmes relacionats amb l'aparició d'Internet que afecten molts sectors (cultura entre ells, per exemple). Els joves socialistes volem, tanmateix, incorporar a la Constitució el principi d'Estabilitat Social de la nostra despesa pública. En aplicació d'aquest principi s'hauria d'assegurar un nivell dels serveis públics bàsics (Educació, Sanitat, Serveis Socials i Pensions), que constituiria, en el seu cas, un mandat imperatiu en la distribució dels recursos públics del país. La reforma federal de la constitució ha de venir necessàriament acompanyada d'una reforma social de la Carta Magna i d'un aprofundiment i millora del caràcter democràtic de

Ponència política JSC

l'Estat. El consens democràtic és relativament fràgil, i exigeix que una àmplia majoria de la ciutadania consideri les institucions de què es dota a l'Estat com a legítimes i, alhora, representatives, la qual cosa imposa la seva revisió a mida que la societat es desenvolupa i madura.

Apostem per un model d'Estat federal on la ciutadania de Catalunya pugui sentir-se reconeguda i representada, compartint amb altres pobles un projecte comú de convivència, justícia i cohesió social. Per tant, l'assumpció del caràcter plurinacional i plurilingüístic de l'Estat s'ha d'explicitar en la forma de les seves institucions polítiques i del repartiment i distribució del poder, les competències i els recursos, dels seus mecanismes de formació de la voluntat comuna de l'Estat, de participació dels Estats federats en els afers comuns, i de solució de conflictes. federats en els afers comuns, i de solució de conflictes. Per aquest motiu, proposem una reforma per transformar el senat en una veritable cambra de representació territorial, amb competències delegades tant del Congrés dels diputats com dels Parlaments autonòmics i amb seu a la ciutat de Barcelona.

Les i els militants de la JSC trobem en el sistema federal, la millor de les opcions per un sistema d'organització territorial capaç de recollir les peculiaritats nacionals de cada territori i adequar aquestes a les seves necessitats. Creiem que el model que més s'ajusta a la realitat política i social del nostre país és el del federalisme asimètric. Aquest model permetria a aquells territoris que ho decideixin obtenir un major autogovern mentre que aquells que decideixin el contrari, podran mantenir un lligam més estret amb l'administració de l'Estat.

El federalisme no és una estructura tancada, al contrari, és un procés que posa en pràctica un pacte lliure entre iguals. És un altre dels arguments pels quals creiem que el federal no és només un model d'organització territorial i institucional, sinó també una forma d'entendre com ha de ser una societat i com s'ha de desenvolupar aquesta.

Per aconseguir canviar el model d'Estat i esdevenir una República Federal, la JSC reclamarà, mentre l'Estat sigui una monarquia parlamentària, l'eliminació de tots els privilegis derivats de la Corona, com l'existència de títols nobiliaris; l'eliminació del delictes d'injúries a la Corona en la màxima brevetat possible, tal com es debat en països del nostre entorn; la fiscalització, control i limitació de la tasca del Cap de l'Estat per part del Govern i el Congrés dels Diputats fins a convertir el seu paper en testimonial; el retiment de comptes davant el Congrés dels Diputats; i la màxima transparència en matèria pressupostària.

Per tal de promoure-ho, la JSC impulsarà, juntament amb altres organitzacions republicanes i el teixit social, una Llei Orgànica de la Corona que la limiti el màxim possible, fins aconseguir una

Ponència política JSC

majoria social en favor de la transformació d'Espanya en una República. La JSC promourà l'eliminació del Capítol II de la Constitució a través de la reforma constitucional, però si donat el blindatge de l'article 168 de la Constitució Espanyola no es permet aquesta reforma, exigirà que el PSC i el PSOE facin seu l'argumentari republicà i plategin, juntament amb altres formacions de tot l'espectre polític, unes eleccions generals plebiscitàries que posin fi a la monarquia parlamentària. Som republicans perquè creiem que la República és el màxim exponent d'un sistema de govern representatiu, democràtic i sobirà. Som republicans perquè els valors de llibertat, igualtat i solidaritat són valors compartits entre el socialisme democràtic i la tradició republicana espanyola. A més, trobem que Felip VI és la representació fidel d'un sistema totalment obsolet que no només no respon a les problemàtiques territorials i a les polítiques actuals, sinó que avala l'estratègia centralista i immobiliària de la dreta.

Som republicans perquè concebem la República com un sistema on la sobirania rau en la ciutadania. Una ciutadania madura i preparada per escollir el cap de l'Estat. El model republicà xoca frontalment amb la manca de representativitat del model monàrquic actual. Un model vitalici i hereditari que no ha de retre comptes ni rebre crítiques no és un model adequat en un estat lliure i democràtic. Volem una República amb un model social i democràtic de dret coherent, on el Cap de l'Estat no es limiti a ser un ens burocràtic i esdevingui un nexa d'unió entre estats membres federats que conformen Espanya. Una unió d'estats membres federats que s'articuli dotant el Senat de representativitat real.

1.3. Una Europa Federal: el camí cap a uns Estats Units d'Europa

La JSC ens definim com a una organització profundament europeïsta i internacionalista. Creiem que els reptes que ens interpel·len com a generació no només ho fan dins el marc que constitueixen els 27 estats membres de la Unió Europea, sinó també més enllà de les fronteres del continent Europeu.

Els i les joves d'arreu del món hem de fer front a desafiaments comuns com l'atur, la precarització, la lluita contra el canvi climàtic, la transformació digital de les nostres societats, les desigualtats, la falta d'igualtat de gènere i el poder del patriarcat, la preservació dels drets de les minories i del col·lectiu LGTBI o l'accés efectiu a la participació política i democràtica.

Per a poder articular una resposta efectiva a aquestes reptes, la JSC ha de treballar colze a colze amb altres joventuts polítiques globals, i fer-ho a través de les eines polítiques i associatives existents, que han estat, son i continuaran sent útils, necessàries i efectives: organitzacions

Ponència política JSC

juvenils socialistes supranacionals com la YES-Young European Socialists i la IUSY-International Union of Socialist Youth.

La JSC no només n'és un membre de ple dret des de fa anys, sinó que en els darrers anys n'ha estat un membre especialment actiu i reconegut. La nostra organització tradicionalment ha exercit un rol de lideratge i d'avantguarda d'aquests dos fòrums, i ens ha permès no només impulsar les nostres idees i valors, sinó coordinar la nostra actuació i treballar per a estar més a prop de donar resposta als grans reptes de la nostra generació.

Dins l'àmbit geogràfic del nostre continent, considerem el projecte polític, social i econòmic que representa la Unió Europea com a un èxit per a la nostra generació. La UE està "fundada sobre els valors del respecte per la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, la igualtat, l'estat de dret i el respecte als Drets Humans". La Unió Europea i els drets, deures i privilegis que se'n desprenen, defineixen en part la nostra identitat ciutadana: no podem entendre les nostres vides i el nostre dia i dia sense els seus principis i valors, i sense experiències senzilles i que donem per descomptades que ens ajuden a construir les nostres trajectòries vitals: des de l'ús d'una moneda comuna, fins al lliure moviment de persones al territori o l'intercanvi social i cultural que programes com l'Erasmus representen, passant per l'impacte que fons com la PAC o els FEDER han tingut en el desenvolupament de les nostres regions i municipis.

Però si alguna cosa ens han mostrat els darrers tres anys, es que ens equivoquem si donem tot això per descomptat. La pandèmia de la Covid-19 ha trasbalsat la nostra forma de vida en tots els sentits, i també pel que fa a Europa. La Unió Europea sembla haver passat pàgina de les polítiques d'austeritat i ha entès que d'aquesta crisi només en sortirem si ho fem conjuntament estimulant la nostra economia i aprofitant per entomar les grans reformes pendents en el marc de les transicions ecològica i digital. Per a això ha posat en marxa el major paquet d'estímul mai finançat: El Pla de Recuperació per a Europa que constitueixen el Marc Financer Plurianual 2021-2027 i l'instrument temporal de recuperació Next Generation EU, i sumen un total de 1,8 bilions d'euros (1.800.000 milions d'euros). No estem només davant d'un pla de recuperació econòmica: estem davant la primera passa per a un major aprofundiment de l'arquitectura institucional europea, que comença per aquest marc de recursos propis.

Paral·lelament, la consumació del Brexit ha posat de manifest que la pura existència de la UE no es pot donar per descomptat. Fenòmens com el Brexit o la perillosa deriva il·liberal i el constant atac a drets fonamentals i a l'Estat de Dret de països com Hongria, Polònia, Eslovàquia o la República Txeca (Grup de Visegrad) ens demostra que hem de cuidar, protegir, impulsar, reforçar i ampliar aquest projecte polític comú.

Ponència política JSC

La JSC apostem per continuar amb aquest aprofundiment polític i institucional de la UE, amb l'horitzó de transformar-la en una Europa Federal: una federació europea, amb recursos propis, unida en la diversitat, capaç de preservar les particularitats de les diverses societats, però que alhora garanteixi un mínim expansiu de drets i deures de ciutadania a nivell europeu. Reivindiquem el paper de la Conferència sobre el Futur d'Europa com a element impulsor de la renovació europea en la que els i les joves europeus han de tenir un paper clau.

La JSC advoca per una UE de la solidaritat i per a una vertadera unió de classes treballadores: cal abandonar les lluites de prejudicis de nord contra sud i d'est contra oest. Les nostres classes treballadores tenen més en comú entre elles a Suècia, Holanda, Alemanya o a Espanya que les classes treballadores amb els poders econòmics. Cal avançar cap a una veritable aliança europea de les classes treballadores per a fer front a la pobresa, la precarietat, les desigualtats i per a harmonitzar a l'alça drets i condicions laborals.

És necessari tancar la bretxa entre els ciutadans i ciutadanes de la UE i les institucions comunitàries. Defensem el paper del Parlament Europeu com a cambra de representació popular de la Unió i creiem que cal reforçar les seves competències davant la Comissió Europea i el Consell Europeu, començant per atorgar-li el dret formal d'iniciativa legislativa. Cal també subratllar la importància de reforçar el paper d'òrgans com el Comitè de les Regions i el Comitè Econòmic i Social. Creiem que Catalunya ha de contribuir a la construcció europea municipal i regional participant de forma lleial i constructiva en el desenvolupament de les posicions d'Espanya a la Unió i promovent els interessos de Catalunya a les decisions de la UE.

Creiem en una Unió Europea justa, igualitària, lliure, democràtica i que respecta l'Estat de Dret. Defensem una Unió Europea veritablement unida en la diversitat i que sobrepassi els nacionalismes excloents i xenòfobs que exerceixen com a dissolvent del demos europeu. Defensem Europa com a espai de convivència, tolerància i de respecte entre diferents pobles, cultures, identitats, creences i religions.

Advoquem per una UE oberta, que respongui de manera solidària davant el repte de les persones refugiades i no només es quedi en l'eslògan de "refugees welcome". Volem acollir a les persones en estat de refugi i volem mesures polítiques i pressupostàries per a assegurar que aquestes persones tenen una oportunitat al nostre país per a tenir un futur digne: garantint el seu accés al mercat laboral, a la sanitat i a l'educació públiques i a un habitatge en condicions.

Ponència política JSC

Defensem una aliança dels progressistes i demòcrates europeus, on la socialdemocràcia recuperi l'eix vertebrador en la defensa d'una Europa igualitària i justa. Promovem la lluita contra les mesures d'austeritat, contra els paradisos fiscals i contra aquelles polítiques d'alguns Estats Membres que constitueixen un vertader dumping fiscal, així com la defensa d'una Europa on comptin més les persones que els mercats. En aquest sentit creiem convenient una millor harmonització fiscal a nivell europeu i la emissió de deute comú per a disposar d'un marc de fons propis encara més ampli.

Defensem l'Europa social, i en especial el desenvolupament i l'aplicació del Pilar Social Europeu, la lluita contra les desigualtats, la Garantia Juvenil ampliada fins els 30 anys, i la Garantia Infantil. Cal protegir i defensar un Estat del Benestar europeu, on des de la UE es pugui garantir uns mínims bàsics que complementin els sistemes de benestar dels estats membres. Cal implementar polítiques socials que permetin a les generacions més joves treballar de forma digna, emancipar-se i construir el seu futur. Per tant, cal complementar el Pilar Social amb mesures polítiques concretes i recursos econòmics, com ara una fiscalitat comuna europea. Cal també garantir l'estat del benestar i avaluar-lo a través de "tests d'estrès", similars als que es realitzen al sistema bancari, en especial sobre el sistema educatiu i sobre els sistemes de salut.

Cal avançar també en el desenvolupament d'un marc d'atenció sanitària comú, públic, gratuït i universal a la Unió Europea, i garantir que s'estableix un marc mínim de cooperació en matèria sanitària, reforçant també el paper de la Agència Europea del Medicament.

Creiem que la Unió Europea ha de continuar jugant un paper constructiu al món, defensant la llibertat, la democràcia, la pau i els drets humans. Els quatre anys en que l'administració dels Estats Units ha qüestionat l'ordre multilateral, ha tensionat les aliances tradicionals i ha gairebé renegat de les relacions transatlàntiques han de servir com a cop d'atenció per a que la Unió Europea acabi de convertir-se en la potència geopolítica que li toca ser. Per això és necessari impulsar el paper de l'Alt Representant per la Política Exterior i de Seguretat així com eliminar la regla d'unanimitat per a certes decisions del Consell, incloses les de política exterior. Cal impulsar un multilateralisme renovat que ens permeti fer front satisfactòriament a les amenaces i reptes globals i alhora construir una vertadera autonomia estratègica, incloent aprofundir en la Unió Europea de la defensa, que ens permeti garantir la nostra seguretat (entesa en el seu sentit més ampli i multidimensional) així com defensar els nostres valors i interessos.

Cal avançar cap a un model de producció i comerç just i sostenible a nivell europeu, fent que totes les polítiques públiques incorporin una perspectiva d'impacte ambiental i de canvi climàtic,

Ponència política JSC

així com un enfocament de gènere, i condicionalitats en matèria social i laboral. Europa ha de ser també part activa de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides, contribuint a l'acompliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, i vertebrar noves aliances per a la cooperació en el marc de la nova agenda de la Comissió Europea per als partenariats internacionals.

L'accés equitatiu i universal a l'educació i a l'aprenentatge al llarg de tota la vida garanteix la nostra unitat social. Per a assolir una vertadera ciutadania europea és necessari introduir l'ensenyament civil europeu a les escoles, amb els recursos i formació necessaris com les beques europees des de l'educació primària. Apostem també per la creació d'una Universitat Lliure Europea pública.

1.4. Municipalisme i integració metropolitana

Darrerament s'ha posat de manifest com aquells països europeus que han reforçat en major mesura la capacitat i la participació dels governs locals en les polítiques de benestar, com l'educació i la sanitat, són també aquells països que han mostrat una major fortalesa per resistir les conseqüències negatives de les transformacions sorgides impulsades durant l'època de les dues darreres crisis econòmiques, i darrerament també amb la crisi sanitària, econòmica i social derivada de la Covid-19.

Aquestes qüestions, de caràcter més empíric, per tant, ens conviden a fer política pensant des dels municipis i des del món local. És així com ho hem acostumat a fer. El municipalisme és un dels valors nuclears de la nostra organització. Però els valors no estan per ser gestionats, si no per a ser aplicats a través d'accions i propostes observables. I per a poder aplicar-los, hem de ser conscients del que impliquen i de les potencialitats que ens permeten. Així doncs, el municipalisme ha de ser entès des d'una doble vessant. En primer lloc, municipalisme vol dir defensar que les ciutats i els pobles disposin de competències i recursos econòmics per decidir sobre els seus propis assumptes. Però municipalisme és, també, l'estratègia política que prioritza l'acció local davant la d'altres nivells i reconeix els ajuntaments com un actor principal en la governança de la nostra societat, alhora, aquesta estratègia té un doble fonament. En primer lloc, el govern local és el nivell de govern més proper a la ciutadania i, per tant, és el que es troba en una millor posició per a integrar als ciutadans i a les ciutadanes en els processos de presa de decisions. Igualment, en les comunitats més petites, l'entorn local constitueix, després de la família, la base primària de la convivència i és, a més, on es desenvolupen les relacions de veïnatge, culturals, associatives i, normalment, també laborals. En síntesi, prioritzar l'acció local

Ponència política JSC

davant d'altres nivells possibilita, en aquest entorn, la conjugació de les institucions i els moviments socials.

El segon fonament d'aquesta estratègia radica en fer visible i fer tangible, de forma molt clara, canvis en les formes de l'administració pública i de governar. La rellevància d'aquest exercici s'estén, igualment, en la sentència que si a nivell local no es poden assolir mecanismes de decisió empoderadors, aquests mecanismes no es podran implantar a nivell superior.

Com a socialistes, hem de tenir present que bona part del benestar individual i col·lectiu de la ciutadania es fonamenta en les polítiques desenvolupades des dels municipis, com hem vist a partir de la gestió de la Covid-19. Per tant, és cabdal la defensa dels governs locals com a administracions protagonistes, no perifèriques. És fonamental la defensa dels governs locals com a espais d'autogovern.

Els municipis estan directament relacionats amb la ciutadania, aquesta estratègia política ens permet conèixer millor l'entorn, així com les realitats de la població no només en àmbit local sinó amb altres urbanitzacions i/o regions, això fa que dos dels valors socialistes vagin de la mà: el municipalisme i l'internacionalisme.

Finalment, més enllà d'una estratègia derivada d'arguments programàtics, hi ha diverses raons de tipus més pragmàtic que exposen des de múltiples àmbits la necessitat d'atorgar rellevància al món local. Com s'ha esmentat breument, l'entorn local constitueix, fonamentalment en comunitats petites, però ni molt menys de forma exclusiva, la base primària on es desenvolupen les relacions associatives, incloses les juvenils. Relacions associatives generades pel contacte amb entitats diverses que presenten interessos i idees diferents, però que, inclús des de vies molt diferents, poden tenir visions similars a les nostres en molts aspectes o les quals ens poden portar a reflexions que enforteixin les nostres posicions. Per descomptat, les relacions associatives són bàsiques per comprendre la realitat sobre la qual pretenem incidir políticament i acostumen a ser necessàries per poder fer-ho efectivament.

D'altra banda, els governs locals són, qualitativament, les administracions més properes a la ciutadania. Això vol dir que és des dels governs locals des d'on tenim més opcions de traslladar a la ciutadania allò que volem fer, tenint, a més, l'obligació de mostrar-ho de manera efectiva.

Cal tenir present la necessitat de cooperació entre municipis per fer front a les problemàtiques. La mobilitat sostenible o garantir habitatges dignes i assequibles són exemples de polítiques que difícilment es poden resoldre des d'un únic municipi. I, per tant, necessitem com a organització, espais de coordinació de polítiques que, tot i ser locals, només es poden abordar realment des

Ponència política JSC

de diverses federacions. Un exemple clar són les federacions que integren l'àrea metropolitana de Barcelona, on la continuïtat urbana, el volum de població i l'existència d'una administració local a aquest nivell incentiva la configuració d'un espai de coordinació de polítiques metropolitanes entre les diverses federacions afectades.

En un context de crisi on els ajuntaments estan fent-se càrrec de la cobertura social allà on l'Estat i la Generalitat no hi poden arribar, la construcció d'una gran àrea metropolitana, on es respecten les diverses identitats metropolitanes, suposa l'oportunitat plantejar la transferència de competències que més afecten la vida quotidiana, però que actualment queden difuminades en diferents nivells. És a dir, de diferents ens locals que comparteixin territori.

Proposem també continuar el procés de fmeinització de l'Administració Pública. Començant des del món local, els diferents governs han d'apostar per aplicar la perspectiva de gènere a totes les polítiques públiques. Es tracta, doncs, d'aplicar de manera transversal la perspectiva de gènere i fer que totes les polítiques municipals s'adaptin a aquesta per construir municipis més feministes i igualitaris. És una qüestió de justícia social acabar amb les diferències en la provisió de benestar entre municipis metropolitanos.

Reclamem un repartiment de recursos equitatiu que garanteixi un accés als serveis públics de forma igualitària (com per exemple el transport, sanitat o educació).

Es l'hora que l'Àrea Metropolitana com a administració, comenci una nova etapa de cara a ser una institució del segle XXI, hem d'encaminar-nos a un nou model de governança que ens porti a una elecció directa dels membres del Consell Metropolità tal i com es fa als ajuntaments de manera que els ciutadans sentin seva l'AMB i alhora aquesta tingui un programa electoral propi. La ciutadania ha de sentir seva l'Àrea Metropolitana, per això apostem per a que es realitzin campanyes i materials que serveixin per apropar totes les iniciatives i serveis que es promouen i realitzen des de l'AMB i que la ciutadania no ho percep a causa del poc coneixement.

En definitiva, plantejem la integració dels municipis de l'àrea metropolitana per construir un espai polític de progrés, per garantir i avançar en la defensa de la justícia social des del món local i per millorar la planificació i gestió dels serveis metropolitanos tan bàsics per al nostre territori. Arran dels motius exposats, les joventuts socialistes hem de col·laborar per sumar esforços creant i implementant espais de treball permanent interfederacionals, aquesta feina de coordinació la realitzarà la CEN.

Així també, les interdependències municipals i la necessitat de donar resposta a problemes tan diversos com el transport o l'habitatge, reclamem la necessitat que la Generalitat plantegi

Ponència política JSC

L'aprovació de l'Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona que integri les seves comarques en un ens supramunicipal que doni resposta a les problemàtiques d'un territori on les fronteres municipals són cada vegada més disperses i on existeixen fins a 68.2km de trama urbana.

De la mateixa manera, apostem perquè l'administració autonòmica tingui present la diversitat del territori a l'hora de prendre decisions que, moltes vegades, estan condicionades per les singularitats i necessitats que aquest presenta en diferents nivells d'organització.

1.5. Regeneració Política

La desconexió existent entre ciutadania i institucions afavoreix les males pràctiques i l'existència de corrupció, que és un dels grans mals de l'actual sistema i que, a més, incideix en la pèrdua de confiança en les institucions. No pot haver-hi qualitat democràtica si no hi ha informació, transparència i exhaustiu control ciutadà sobre la gestió pública, com per exemple, fer públic els contractes que signen les administracions amb empreses privades i amb totes les seves condicions. Tota entitat o organització que rebi fons públics ha de rendir comptes dels diners emprats i del grau de compliment dels seus compromisos.

Defensem l'obertura de les institucions a través de lleis de transparència que facilitin el coneixement i control públic de les decisions, els procediments i la gestió de les administracions públiques, però també dels electes i els càrrecs de confiança, a partir d'un contracte de servei públic, on s'estableixin clarament compromisos personals respecte a l'exercici de les funcions, els ingressos (sous) econòmics, la declaració de béns i patrimoni, i l'exemplaritat política. I on, sobretot, es fixin mecanismes de sanció quan els servidors públics s'apartin d'aquests compromisos.

Les reformes en pro de la transparència també han d'incloure l'administració de justícia, que és una de les més afectades per la desconfiança dels ciutadans. Cal despolititzar la justícia, garantint-ne la independència i la no-instrumentalització.

S'han de determinar de forma taxativa les incompatibilitats entre càrrecs públics i/o orgànics amb el fi de garantir l'independència i la transparència. Per tant, s'ha d'acabar amb la politització de l'Administració Pública a tots els nivells.

En el nostre objectiu de garantir l'excel·lència de les polítiques públiques i la màxima transparència de les Administracions Públiques, creiem que és imprescindible dividir el servei públic dels interessos personals. En aquest sentit, creiem que s'ha d'acotar el nombre de càrrecs

Ponència política JSC

de lliure designació dins l'Administració i les competències d'aquests. No volem la desaparició d'aquests càrrecs, ja que creiem que forma part fonamental de l'exercici públic el fet que els càrrecs electes comptin amb gent de confiança al seu voltant, però creiem que la sobrerrepresentació d'aquests càrrecs pot portar a una dissociació entre les funcions que tots els empleats públics han de tenir, que han d'estar allunyades de consideracions personals i dedicades al servei de la ciutadania, i les funcions de suport que els càrrecs de lliure elecció tenen vers els càrrecs electes.

Tanmateix, hem de garantir la professionalització de la direcció de les nostres administracions, per tal d'assegurar organismes estables que puguin portar a terme polítiques públiques de qualitat i a llarg termini i que no variïn en funció del partit de govern.

La transició democràtica va impulsar la construcció d'un sistema electoral amb força representativitat política, però clarament millorable, per un altre que garanteixi la veu dels partits que formen part de tot l'espectre polític. Volem un sistema on hi hagi una adequada representació dels diferents territoris, sense que això impliqui necessàriament una sobrerrepresentació. És imprescindible un nou sistema electoral.

Cal una Llei Electoral de Catalunya. No falten les raons que fan necessària aquesta llei, pendent des del 1980. Per tal de millorar i modernitzar el nostre mecanisme electoral. Volem una democràcia amb més canals de deliberació política i apostem per un sistema que representi millor als ciutadans. Volem més proporcionalitat, i que s'estableixin districtes electorals més reduïts, garantint la representativitat proporcional nominal, a partir d'un model mixt entre llistes obertes (diputats territorials) i tancades. Reclamem una democràcia amb més canals de deliberació política. Volem més proporcionalitat i representació per tal que el vot dels ciutadans compti de la mateixa manera. Per tant, és imprescindible una Llei Electoral de Catalunya que afavoreixi la relació directa entre la ciutadania i els seus representants, estableixi mecanismes que permetin el seguiment i el control de la gestió dels representants públics, i que eviti una força pública que hagi obtingut més vots tingui menys escons. I que la ciutadania pugui escollir els seus representants mitjançant les llistes obertes, posant fi a la partitocràcia que tant ha perjudicat al sistema polític espanyol.

S'ha de potenciar i aprofitar els recursos que ofereix Internet com a eina que connecti, de forma instantània i senzilla, la ciutadania amb els ajuntaments locals mitjançant un portal clar i entenedor on qualsevol persona pugui ser partícip en el desenvolupament de la ciutat.

Ponència política JSC

A més, reivindicuem que l'administració sigui realment capaç d'oferir serveis electrònics de manera eficient i faci ús de les noves tecnologies per tal de fomentar la participació ciutadana en els processos de participació política.

Des de la JSC advoquem perquè sempre s'escoltin les propostes que arriben des de la joventut, sempre tenint en conta que aquestes propostes s'han de construir mitjançant les eines de la política i amb la democràcia representativa com a punt primordial.

1.6. Intransigència contra la corrupció

Per tal que fer de la justícia un òrgan que serveixi de forma igualitària, sense distingir entre càrrecs ni nivell econòmic, s'ha de reduir dràsticament la figura de l'aforat, és a dir, aquella persona que, pel càrrec que ocupa, no pot ser jutjat per tribunals de primera instància. La Joventut Socialista de Catalunya aposta per una justícia que sigui igual per a tothom.

Defensem la presumpció d'innocència que reconeix l'article 24 de la Constitució Espanyola, i tota persona acusada d'un delictes o falta ha de ser considerat innocent fins que es mostri la seva culpabilitat de forma ferma per una sentència judicial. Independentment de les valoracions ètiques o morals d'aquells o aquelles que estiguin sent investigats mentre ocupen un càrrec orgànic o polític, no podem permetre la banalització de la presumpció d'innocència condemnant –sense que ho hagi determinat el Tribunal corresponent- a un càrrec orgànic o polític investigat. Ara bé, un cop s'obri judici oral hauria de ser destituït de les funcions públiques i suspès de militància.

Els escarnis mediàtics i la utilització impròpia de la Justícia molts cops perjudica innocents que són condemnats per l'opinió pública abans de ser jutjats. No podem ser còmplices de la instrumentalització política de la justícia i hem de respectar el dret fonamental a la presumpció d'innocència.

1.7 Memòria Democràtica

No hem de perdre mai la memòria, recordem amb melangia i a la vegada esperança aquells que van donar la vida per defensar la II República, la llibertat i la democràcia i van lluitar contra el feixisme. Els últims governs conservadors, tant a Catalunya com a Espanya, han abandonat i desfet tots els avenços realitzats en matèria de memòria històrica. Cal, per tant, tornar a fer valer i reivindicar la gran feina i els projectes iniciats pels governs d'esquerres i progrés d'abans de 2012. El temps ens ha donat la raó. En aquest moment la memòria històrica es tracta d'un

Ponència política JSC

dels àmbits més d'actualitat en la societat i en la política espanyola i catalana. Fet reforçat per la cada vegada major presència d'aquest àmbit als debats públics, als mitjans de comunicació i sobretot amb la creació, per primera vegada, del Ministeri de Memòria Històrica. L'augment d'aquesta importància ha portat a l'aparició de l'embat d'una extrema dreta que per primera vegada veu com els seus monuments, símbols i història ja no són immunes i són posats en qüestió. La seva resposta, com era d'esperar, ha estat agressiva i violenta. Han atacat tota mena de monuments i símbols, tant republicans com socialistes, i també han omplert les xarxes socials i els debats públics de manipulacions i falses notícies. És en aquests moments quan a la JSC asseverem, més que mai, el nostre compromís amb la memòria històrica per tal de defensar els avenços que estem aconseguint com també preparant-nos i fent front a aquest embat públic i polític de la ultradreta. Per tant, defensem la importància de la investigació i la divulgació de la història cap a la societat del coneixement exposant la importància dels valors democràtics i la defensa que es van realitzar d'aquests. Per tant, també apostem per fer pedagogia des dels instituts.

Reafirmem l'aposta que va realitzar la Generalitat de José Montilla amb la creació del Memorial Democràtic, una institució que ha estat clau en la recerca i difusió ciutadana de la memòria històrica entre els anys 1931 i 1980, que ha permès desenvolupar importants homenatges, exposicions, publicacions i activitats de difusió al territori sobre la memòria històrica dels catalans sota el franquisme. Una institució que malauradament ha estat víctima de fortes retallades pressupostàries que l'han deixat sense mitjans i potencial.

Reivindiquem la Llei de Memòria Històrica de 2007, que pretenia conèixer els crims del franquisme durant i després de la Guerra Civil, així com restaurar moral i econòmicament aquelles famílies que van perdre a algun dels seus membres en la guerra o que van ser desposseïdes dels seus béns. L'esperit d'aquesta llei, al contrari del que s'afirma des de la dreta política, no té un esperit de revenja, si no una clara voluntat de tancar veritablement unes ferides que encara romanen obertes en la nostra societat tot i que els anys han passat.

Reclamem, en el context de la memòria històrica, que els governs nacionals, autonòmics i municipals assumeixin la investigació i l'obertura de les fosses comunes on molts republicans i represaliats, van ser enterrats després de ser assassinats. Cal derogar la llei d'amnistia de 1977 utilitzada injustament com la llei de punt final. En una democràcia sana no és deu ni es poden posar impediments per part del poder executiu en la recerca dels crims comesos pel franquisme, com ha passat en la investigació a l'Argentina arran d'una querrel·la presentada l'any 2010, que

Ponència política JSC

pretenia acabar amb la impunitat que gaudien i, encara a hores d'ara, gaudeixen, molts dels botxins del règim. Exigim que el govern de l'estat col·labori i faciliti les detencions i les extradicions dels criminals de guerra franquistes reclamats per la justícia universal i que redacti una llei de secrets oficials que acabi amb l'ocultació de les irregularitats i crims comesos en una de les èpoques més fosques de la nostra història i obri els arxius militars i civils de la guerra i la dictadura als investigadors.

No volem que en els nostres pobles i ciutats es recordi amb honors a cap franquista. Per això promourem la retirada de símbols representatius del règim així com plaques que commemoren alguna fita o persona afí a la causa feixista. Demanem, també, una condemna contundent als crims comesos durant l'etapa del franquisme, tal com han fet altres països que han estat sota règims totalitaris, com Alemanya i Itàlia. A més exigim la penalització regulada per llei de qualsevol exaltació al règim franquista com també la il·legalització de les associacions que duguin a terme exaltacions com ara la defensa dels seus símbols i valors.

En aquesta línia, actuacions com ara l'exhumació del dictador Francisco Franco, enterrat fins ara amb honors al *Valle de los Caídos*, ha de ser un exemple a seguir. Una democràcia occidental al segle XXI no es pot permetre mantenir monuments que públicament exalting i mostrin una narrativa favorable al feixisme, als conflictes civils i contra la democràcia. Per tant, pensem que és necessari continuar projectes com la reassignació del *Valle de los Caídos*, on es mostri amb claredat tota la història del nostre país i a la vegada es mostrin els aspectes més foscos i perillosos dels règims autocràtics. Les polítiques de memòria històrica dels últims anys no són perfectes, encara queda molt treball per fer. Com a socialistes i feministes reivindicuem crear una Memòria Històrica Social, de classe i més transversal on tinguin cabuda col·lectius tradicionalment marginats, perseguits i sobretot oblidats. Hem de donar la importància merescuda a les nombroses dones que es van aixecar i lluitar contra el feixisme i l'autoritarisme en els fets de la Guerra Civil i durant el règim franquista. Moltes figures femenines, tan importants com humils, encara romanen immerescudament a l'ombra i mereixen ser recuperades per a poder ser un referent a les actuals i futures generacions. A més, també cal dotar aquestes polítiques d'una major transversalitat i tenir en compte la persecució que van patir moviments com l'LGTBI o la repressió viscuda per ètnies com la gitana.

Plantegem la necessitat d'una projecció exterior de la memòria democràtica. Milers de ciutadanes i ciutadans espanyols a l'exili van exercir una importantíssima activitat en la lluita contra el feixisme a Europa i al món, sofrint durament la repressió del nazisme i un posterior oblit per part de les autoritats espanyoles. Encara avui dia continuen sent els grans oblidats als

Ponència política JSC

projectes de recerca i difusió històrica, tot mereixent actes i espais de commemoració al seu país d'origen com també on van refugiar-se. Creiem que mereixen ser recordats per les seves lluites com també remarcant-los com a símbol de l'agermanament entre els diferents pobles europeus front l'ultranacionalisme i les autocràcies.

Alhora creiem necessari que, com a reparació històrica, sigui atorgada la nacionalitat espanyola a les i els descendents de totes aquelles persones que van haver d'exiliar-se a causa de la repressió franquista tal com s'estableix a pròpia Llei de Memòria Històrica del 2007. Per això, exigim que des de l'Estat espanyol es jutgin amb fermesa tots aquells crims feixistes comesos dins les seves fronteres.

2. ESTAT DEL BENESTAR

La pandèmia de la COVID-19 iniciada al març del 2020 i que ara comencem a vèncer ens ha demostrat d'una forma descarnada la importància de l'estat del benestar i d'un sistema de protecció social. Essent un dels pilars fonamentals del pensament socialista, l'estat del benestar ha permès el desenvolupament satisfactori de moltes generacions de ciutadans que de manera ininterrompuda han pogut incrementar el seu nivell de vida. Ara, en el moment en que la societat s'ha vist forçada a prendre consciència de les institucions que treballen pel seu benestar, hem vist evidenciats els mals que la JSC porta anys denunciant i combatent: els resultats de les polítiques neoliberals dirigides per la dreta, tant catalana com espanyola, com a resposta a la gran crisi de 2008, superposats, en el cas català, a la pulsó nacionalista excoent soferta durant els darrers anys i que ha conduit la política catalana a renunciar de cap vincle amb la realitat.

En la resposta al virus, el sistema de salut ha demostrat la seva resistència tot i les condicions humiliants a què es va veure sotmès en els temps prepandèmics. És aquesta la constatació de la voluntat ferma del sistema de salut de servir la ciutadania i és per això que el socialisme té la obligació i també el compromís d'acudir al rescat d'un estat del benestar que ha estat abandonat a la seva sort pels governs nacionalistes.

En l'àmbit estatal, la resposta a la pandèmia des del govern de Pedro Sánchez evidencia el compromís socialista amb el benestar: el desplegament d'un escut social articulat amb mecanismes com els ERTE, l'ingrés mínim vital o crèdits avalats, la negociació històrica d'un fons de rescat europeu per modernitzar l'economia. Els socialistes ens trobem comandant una resposta progressista a una crisi de dimensions impensables. Per això, la JSC apostem pel rescat de l'estat del benestar, per un sistema finançat adequadament, amb els mitjans que la societat catalana espera i mereix, que afronti la reforma del mercat laboral i permeti la construcció i desenvolupament de les generacions més joves. No podem obviar, per exemple, la necessitat d'accedir a l'habitatge a preus assequibles, un fet que sotmet les generacions més joves a grans tensions. En definitiva, en la lluita per recuperar un estat del benestar líder a Europa, no defallim en la cerca de solucions a les desigualtats.

2.1 Sistema de Salut

El sistema públic de salut ha estat la peça central en la lluita contra la pandèmia. Enfrontant moments de gran incertesa, el personal sanitari ha treballat de forma ingent per salvar el màxim nombre de vides. Col·lectivament, tot allò viscut durant la pandèmia ha permès a la societat mesurar la gran importància d'un estat del benestar fort i resiliència, en definitiva, amb capacitat de resposta a situacions de gran complexitat. Per tant, és demostrat completament necessari dotar el sistema de salut dels recursos requerits no només pel seu manteniment sinó pel seu creixement i innovació.

Un dels pilars de l'Estat del Benestar és el sistema sanitari i la protecció de la salut de la població. Gaudim d'un sistema sanitari d'excel·lència que permet que siguem un dels països del món amb major esperança de vida. Però, a Catalunya, des de l'any 2008 s'han succeït retallades pressupostàries per part de diferents Governos de la Generalitat que en cap cas han estat revertides. L'efecte d'aquestes retallades ha provocat un clar deteriorament del sistema i de l'atenció oferta a la ciutadania. Cal destacar que a Catalunya som una de les comunitats autònomes amb menys inversió sanitària per habitant, menys personal sanitari per habitant i llistes d'espera més extenses, entre d'altres. En definitiva, una sèrie d'indicadors que alerten que el sistema sanitari està en risc.

L'atenció primària és la base del nostre sistema sanitari. És una de les principals causes que expliquen la seva eficiència i una condició necessària per a la seva universalitat. Alhora, aquesta ha estat una de les branques de la salut afectades de forma especial per les retallades. Han disminuït les professionals en els ambulatoris, CAPs i CUAPs, provocant una atenció inadequada. Trobem metges i metgesses amb agendes massa extenses, amb un temps per pacient insuficient, que en ocasions no supera els 3 minuts per visita. De la mateixa manera, es realitzen torns excessius, descansos insuficients, sobrecàrrega assistencial i deteriorament de les condicions de les treballadores. Tot això perjudica les pròpies treballadores del sistema sanitari i empitjora l'atenció i l'accés al sistema per part de la població. És per això que és urgent tornar als nivells d'inversió anteriors a les retallades per posteriorment procedir a un augment progressiu del finançament. Creiem que el sistema de salut ha de potenciar la capacitat de l'atenció primària com a nexa amb el territori i per tant aquesta ha d'estar dotada dels recursos tant humans com materials necessaris per alleugerir la sobrecàrrega dels actuals centres.

La pandèmia de la COVID-19 i la crisi econòmica associada han exercit de catalitzadors d'un dels reptes assistencials més importants dels propers anys: la salut mental de la població i, en aquest cas, més concretament la del precariat i del jovent. Les darreres dades assenyalen que hi ha més

Ponència política JSC

de 4 milions de persones arreu de l'Estat amb algun problema de salut mental. S'estima que al voltant de 2 milions de joves d'entre 15 i 29 anys han presentat algun símptoma relacionat amb malalties mentals durant l'any 2020 i segons dades d'un estudi de la OCDE, 2 milions d'espanyols consumeixen algun tipus d'ansiolític cada dia. Sens dubte, l'aspecte més alarmant és l'augment de la taxa de suïcidis. Segons l'INE, 10 persones se suïciden cada dia i 200 ho intenten. De mitja, 73.000 ho intenten anualment.

Aquestes dades contrasten amb la realitat de l'atenció pública a la salut mental: a Espanya la mitja de psicòlegs clínics és de 6 per cada 100.000 habitants mentre a la UE la mitja és de 18. La manca de mitjans assistencials públics condueix a una gran quantitat de pacients a buscar assistència en consultes privades i d'aquesta manera es construeix una barrera d'accés a la salut mental. Les persones amb una renda elevada poden permetre's una consulta privada mentre la població dels segments de renda més baixos han de resignar-se a l'atenció que el sistema públic pot oferir. Això contrasta clarament amb les necessitats reals d'atenció clínica: un 17,8% de la població amb renda més elevada declara haver patit dolències com angoixa o depressió enfront un 32,7% de la població de renda més baixa segons un estudi de la Confederació Espanyola de Salut Mental de l'any 2020.

En aquesta direcció, reclamem una major atenció política a la salut mental per part de la Generalitat de Catalunya i apostem per confeccionar un nou Pla Integral de Salut Mental que desenvolupi els aspectes assistencials específics de joves i adolescents. Demanem un reforç de les àrees de salut mental tant d'hospitals com CAP i apostem per augmentar la plantilla fins assolir la mitjana de la UE en personal d'atenció psicològica per habitant tot augmentant el nombre de places de psicòleg intern resident (PIR). En definitiva, apostem per un sistema sanitari que integri nous serveis essencials dins la cartera pública. L'atenció psicològica i els serveis de salut mental han de ser reforçats i potenciats per tal d'evitar una barrera d'accés econòmica.

Cal també ressaltar que una atenció psicològica completa comporta en moltes ocasions l'atenció de treballadors i treballadores socials per afrontar aspectes externs com ara l'entorn familiar, social, el context històric, la situació econòmica i laboral, la salut i la comunitat. En aquesta direcció reclamem una major dotació de recursos per als equips de treball social que desenvolupen aquestes tasques.

El sistema nacional de salut ha d'estar basat en la prevenció de la malaltia i la promoció de la salut. Això inclou campanyes per un estil de vida saludable, basat en l'erradicació del sedentarisme, la reducció dels nivells d'estrès i l'enaltiment d'una alimentació saludable. És un fet que la nutrició és una part important de les nostres vides. Per això, des de la JSC defensem

Ponència política JSC

incentivar la bona alimentació en termes nutritius i de qualitat. Proposem que productes que continguin oli de palma, sucre o sal, entre d'altres, tinguin indicadors clarament visibles a les etiquetes, a més d'imposar taxes als productes que els continguin. Tot i que ja existeix l'impost al sucre, hem de promoure també la creació d'altres com els dels aliments amb un alt contingut de sal o greixos per tal de fomentar una alimentació saludable. En la mateixa direcció, apostem per modificar el sistema *Nutriscore* per desvincular-lo encara més de les pressions de les empreses productores i de gran consum. La salut també ha d'anar acompanyada de sistemes de prevenció, en aquest cas contra una alimentació insana. Així doncs, apostem per incorporar una àrea d'atenció especialitzada a la nutrició als CAP per prevenir i tractar els problemes derivats d'una mala alimentació.

Apostem per un sistema que inclogui la salut dental ampliant els serveis per anar més enllà de les urgències d'extracció. El cas de la salut dental és un altre exemple de servei amb una barrera econòmica d'accés que deixa exclosa a una part important de la societat.

La salut de les persones es veu condicionada per múltiples factors. Un dels més importants, estudiats arreu i amb forta evidència científica, és el nivell de renda personal. L'accés al mercat laboral és un determinant de salut molt important. L'esperança de vida varia en més de 15 anys de diferència en funció del barri i ciutat, sent més baixa allà on les condicions de vida, laborals i econòmiques són pitjors. És per això que cal estudiar aquestes particularitats per tal que el sistema pugui reforçar aquells punts més sensibles, dedicant més recursos allà on són més necessaris. Per altra banda, i conseqüentment, cal treballar i revertir aquestes condicions desfavoridores allà on es donen. Per aquest motiu, és especialment important aprofundir en desenvolupament d'un sistema fiscal progressiu que permeti finançar correctament les eines que lluiten contra les desigualtats esmentades.

El sistema sanitari català és, des d'un punt de vista administratiu i organitzatiu, molt complex. Dins del sistema públic i universal, trobem centres ambulatoris i hospitals de titularitat pública (el sistema ICS), però també centres de titularitat concertada o privada. Catalunya és una de les comunitats autònomes amb més concerts econòmics en l'àmbit sanitari. Diversos hospitals i centres ambulatoris són consorcis, amb titularitat altament diversa, que va des d'ajuntaments, Diputacions o la pròpia Generalitat, a empreses privades, en diferents proporcions. Això provoca un accés desigual al sistema, amb centres amb més o menys recursos no en funció de les necessitats assistencials si no en funció d'altres factors que afavoreixen empreses i entitats privades. Proposem un control estricte de les entitats privades que es troben al sistema i les patronals que les representen (Consorti Sanitari i Social de Catalunya i la Unió Catalana

Ponència política JSC

d'Hospitals), ja que s'han donat diversos casos de corrupció en les mateixes. A més, cal una aposta pel control i finançament públic de forma íntegra i exclusiva, evitant finançar ampliacions i concessions a entitats privades i promocionant la adquisició o readquisició de la titularitat dels centres.

En cap cas s'ha de contemplar la introducció de fórmules de copagament o similars, ja que representen una font d'augment de les desigualtats d'accés al sistema. Cal assegurar un sistema universal, públic, gratuït, no discriminatori i transparent.

Cal potenciar l'I+D. En un moment com l'actual, on s'ha vist la necessitat d'un sistema investigador capaç de respondre amb rapidesa, s'ha fet palesa la necessitat d'augmentar la inversió en aquest àmbit.

Apostem per una universalització i homogeneïtzació del sistema sanitari a tot l'estat, fent vàlides les tarifes sanitàries d'una comunitat autònoma a la resta. Caldria universalitzar l'accés a la història clínica, per tal de facilitar l'atenció a qualsevol part de l'estat. També cal treballar per facilitar l'accés a atenció sanitària a tota la UE.

Com a darrer punt, la JSC volem destacar la necessitat d'acabar amb la precarització laboral que es viu en el sistema de salut. Hem d'acabar amb la concatenació de contractes temporals en múltiples centres i apostem per una consolidació de la plantilla que acabi amb la fuga de talent que el nostre sistema formatiu en salut pateix cap a altres països europeus.

- Prohibició de fumar en espais públics

Ja l'any 2005, el govern socialista del president Zapatero va promoure la *Ley 28/2005 de 26 de diciembre, de medidas sanitarias frente al tabaquismo y reguladora de la venta, el suministro, el consumo y la publicidad de los productos del tabaco* que va suposar un important avenç en la lluita contra el tabaquisme, tant en el que fa referència a la prohibició de fumar en espais públics com a les mesures encaminades a potenciar la deshabitució del tabac i a tractar d'erradicar a mitjà i llarg termini l'hàbit de fumar.

Sent coneixedors com som de les nefastes conseqüències que provoca fumar, no només a la persona fumadora sinó també a qui hi ha al voltant, i dels problemes de convivència que es poden generar en espais públics entre les persones que fumen i aquelles a les quals pugui molestar el fum del tabac, ens veiem en l'obligació de continuar avançant en l'erradicació del tabaquisme. El següent pas lògic és, doncs, treure el fum del tabac dels espais públics on vivim amb altres persones. No cal parlar de la relació directa que té l'hàbit de fumar amb malalties amb alta taxa de mortalitat i amb l'empitjorament de l'estat físic. És un fet que, quan

Ponència política JSC

parlem de tabac, tot són conseqüències negatives i, si de veritat volem una societat sana, aquest és un camí que hem d'iniciar.

2.2 Educació

L'educació i la transmissió del coneixement són els engranatges que possibiliten la construcció de la societat que volem assolir. Com a socialistes, creiem en la construcció intel·lectual i emocional de la persona com a motor de canvi social, eina de transmissió de valors i de pertinença a la societat. Alhora, considerem l'educació com una eina d'equitat que contribueix a garantir la igualtat d'oportunitats. Per tant, és necessari concebre l'educació no només com un dret de la societat sinó també com un deure de la militància socialista. El debat, l'activisme i la generació d'ideologia respecte al model educatiu i formatiu d'Espanya i Catalunya és un deure envers les generacions futures perquè en nosaltres recau la defensa i l'actualització del sistema que dotarà la ciutadania del futur del seu coneixement i de les competències necessàries per desenvolupar-se al llarg de la seva vida.

En un context d'una complexitat difícilment imaginable en el temps del darrer congrés, no enfrontem només la necessitat de revertir les destrosses ocasionades per la resposta neoliberal a la crisi financera de 2008 i el desgovern nacionalista dels darrers onze anys. El cigne negre pandèmic ha aprofundit la crisi del sistema institucional català i ha fet encara més palesa la gravetat de la situació a què ens enfrontem: una educació obligatòria amb recursos insuficients i amb indicadors alarmants, una formació professional a remolc de l'entorn que no respon a les necessitats del teixit productiu català i una universitat pública d'excel·lència en declivi, amb barreres d'accés i una situació econòmica d'emergència.

El context pandèmic també ha ressaltat l'existència d'una bretxa educativa d'origen socioeconòmic. En el context del confinament i les restriccions d'aforament, l'accés a mitjans digitals n'ha estat un exemple. La JSC considera una prioritat garantir la igualtat d'oportunitats d'infants, adolescents i joves. Per això, reclamem que les administracions competents han d'assegurar els recursos necessaris per a la digitalització de l'educació, que la pandèmia ha forçat. No podem permetre una nova bretxa entre famílies amb i sense recursos.

Afortunadament, comptem amb la inestimable oportunitat d'aprofitar l'impuls europeu a la recuperació postpandèmica. En un clar exercici dels valors socialdemòcrates fundacionals de la Unió Europea, la política comunitària ha engegat una resposta sense precedents. Però, l'impuls de la recuperació no només requereix els recursos econòmics sinó també de les idees i de les

Ponència política JSC

conviccions polítiques per liderar i definir el nou sistema que volem construir. És, per tant, imperatiu descriure els fonaments ideològics del model educatiu que desitgem des de la Joventut Socialista de Catalunya.

2.2.1 Sistema Educatiu

A la Joventut Socialista de Catalunya entenem que l'Educació ha de ser pública, laica, progressista, inclusiva, feminista, ecologista, plural, gratuïta i de qualitat. L'Educació és un dels fonaments principals de l'Estat del Benestar, clau per garantir l'equitat i per prevenir desigualtats futures i, a més, el pilar bàsic per formar una societat que miri cap al futur amb els seus ciutadans i ciutadanes. Donada aquesta importància, volem promoure la creació d'un Pacte d'Estat d'Educació transversal entre partits polítics, agents socials i societat civil per evitar l'elevat nombre de reformes educatives a què el sistema es veu sotmès.

Educar no és el mateix que ensenyar i, per a formar bons ciutadans, s'ha d'educar en valors democràtics, laics, cívics, inclusivament i progressistes. Per tant, defensem fermament que l'educació pública és el vehicle per educar les futures generacions, tot apostant per eliminar l'educació concertada, model que fomenta bretxes socials, i eliminant les subvencions a centres privats. L'educació serà sempre un dret i no pas un negoci. Reclamem la inversió d'un major percentatge del PIB en Educació per tal de garantir una educació pública de qualitat que actuï efectivament com a eina de justícia social i d'igualtat d'oportunitats. En aquesta direcció, defensem la LOMLOE (*Ley Orgánica de Modificación de la Ley Orgánica de Educación*) en tant ens aproxima al model que aspirem. Un dels aspectes que volem destacar, que és fonamental, és la dotació de més recursos econòmics i d'una gestió més eficient per lluitar contra l'abandonament escolar.

Estem en contra de qualsevol tipus de desigualtat social i és per això que apostem per una educació inclusiva en gènere i interculturalitat, que ajudi a reduir les desigualtats i condemni i lluiti sempre contra l'assetjament escolar. Pel que fa a l'assetjament escolar és important considerar que no es manifesta sempre en l'entorn educatiu si no que es pot traslladar també a les xarxes socials. En aquesta direcció, apostem pel treball en nous protocols que contemplin la nova varietat de casos i dotin de recursos a les administracions implicades.

L'aspecte inclusiu també ha de considerar els casos amb necessitats educatives especials o necessitats específiques de suport educatiu tot tractant amb major atenció aquells centres on existeix una major diversitat. Apostem per figures com ara les Comissions d'Atenció a la Diversitat per tal de donar un major suport al professorat i a l'alumnat dels centres. Ahora,

Ponència política JSC

volem fer esment també a la inclusió de les persones amb diversitat funcional a l'Educació. Alumnes amb dificultats auditives que hagin de recórrer a llenguatge de signes per comunicar-se o, per exemple, les dificultats de mobilitat són aspectes molt importants en el disseny de l'Educació. Des de la JSC apostem per emprendre mesures tant de tipus curricular com, en alguns casos, de tipus arquitectònic per avançar cap a una major inclusió. També considerem important destacar la importància d'acostar la figura de l'educador social als centres escolars tot aportant una visió experta en el tractament de casos pels quals el professorat pot no estar específicament format.

La JSC mai ha estat partidària de segregar nens i nenes per raons de llengua. Davant d'això, defensem el model d'immersió lingüística que porta la identitat dels i les socialistes, que ha cohesionat Catalunya durant quaranta anys i que ha estat atacat tant per la dreta espanyola com per les actituds excloents del nacionalisme català. La immersió lingüística és de tothom i defensa la convivència plena del català i el castellà. Entenem que una educació pública de qualitat no es pot entendre sense la necessitat de posicionar la llengua catalana com a llengua vehicular del sistema educatiu. Destaquem la importància que això té en el desenvolupament dels nens i nenes catalans i de la pròpia transmissió de la llengua, assegurant així l'accés universal a aquesta. De la mateixa manera, defensem l'aprenentatge d'una llengua estrangera al llarg de l'etapa educativa i per tant considerem necessari dotar el sistema educatiu dels fons necessaris per garantir aquest aprenentatge. L'anglès, per exemple, s'ha convertit en una eina fonamental en un món global i competitiu com l'actual i el domini d'aquesta llengua es troba relacionat amb les expectatives laborals dels i les joves. Per aconseguir-ho, apostem per un sistema de beques especials que garanteixi que els i les joves amb menys recursos puguin accedir a l'aprenentatge de l'anglès.

L'Educació és fonamental en la lluita contra el racisme i la xenofòbia. La JSC aposta per una educació que inclogui una perspectiva antiracista i intercultural, allunyada de l'enfocament etnocentrista, eurocentrista actual a l'hora d'educar a les noves generacions en els valors del respecte, la tolerància i la no-discriminació cap a la diversitat existent, fomentant el seu pensament crític i reflexiu. Per a aconseguir tot això és necessari dotar de recursos i material didàctic, fins i tot formació específica, als centres educatius i professorat perquè puguin desenvolupar i implementar aquest enfocament amb èxit. Així mateix, el sistema educatiu ha de garantir que el principi de no-discriminació es compleixi. No sols dins de les aules, sinó també a l'hora d'entendre la diversitat, el bagatge cultural o religiós, les tradicions o formes de les diferents comunitats i a l'hora de fer i aplicar polítiques, accions i campanyes en aquest àmbit.

Ponència política JSC

Apostem per una gran xarxa d'escoles bressol públiques i gratuïtes garantint el seu finançament des de la Generalitat tot coordinant els fons des dels municipis. L'educació de 0 a 3 anys s'ha mostrat fonamental a l'hora d'incentivar els nens i nenes en els seus estudis per l'aprenentatge primari que s'obté en aquesta etapa i també perquè ajuden a millorar la conciliació entre la vida familiar i laboral. Per això, creiem que les escoles bressol són fonamentals en el nou model educatiu. El desenvolupament d'una xarxa extensa d'escoles bressol públiques i gratuïtes farà possible acabar amb l'estancament professional de moltes dones que no hauran d'escollir entre la família o a la seva carrera professional. Avançar cap a un model real de corresponsabilitat és necessari per posar fi a la discriminació per raó de sexe i els rols. Més dones en llocs directius garantirà una visió més completa dins aquests òrgans i, per tant, una presa de decisions més representativa, acurada i ajustada a la realitat. A més, la possibilitat de trobar plaça a escoles bressol públiques representarà un incentiu més per augmentar la natalitat i revertir així la inversió de la piràmide poblacional.

Apostem per la recuperació de l'assignatura impulsada a nivell europeu, educació per a la ciutadania, desplaçada actualment dels plans docents a les escoles de forma injusta, ja que creiem que és l'eina indicada per educar en els valors d'una societat moderna, progressista i democràtica alhora que els pilars fonamentals d'una societat justa, lliure i igualitària. En paral·lel, també apostem per la creació de contingut curricular que reculli les habilitats necessàries pel desenvolupament de la vida adulta a imatge de l'assignatura "*Life management skills*" que s'imparteix a les escoles dels EUA. En la mateixa direcció, apostem per fomentar programes personalitzats en situacions en què les condicions socioeconòmiques de l'alumnat el facin procliu a l'abandonament escolar.

De la mateixa manera, també defensem el lleure com un espai d'educació no formal així com de socialització dels infants especialment important dins la nostra societat per fomentar l'educació en valors, aptituds, hàbits i coneixements que fan que els infants i adolescents puguin esdevenir ciutadania plena en un futur. Per aquest motiu, creiem que cal dotar de recursos aquells infants més desfavorits socioeconòmicament mitjançant beques al lleure per garantir l'accés de tots els infants al lleure educatiu.

Apostem per la coeducació com a eina per abolir els estereotips de gènere, el racisme i les desigualtats. La coeducació fomenta el lliure desenvolupament dels homes i dones des de la seva infància. Un model que articula una socialització on el respecte, la diversitat i els Drets Humans són valors intrínsecs al procés de creixement individual i col·lectiu. Conscients del biaix de gènere existent en els continguts educatius, cal que la diversitat sigui una realitat visible, a

Ponència política JSC

través d'un exercici constant i no d'un exemple aïllat. Un model educatiu que fomenti referents femenins en tots els sectors i que incorpori la visió de les dones. La perspectiva de gènere és fonamental també en els centres escolars i en les matèries curriculars. No només s'ha de recuperar l'educació per la ciutadania, també s'ha d'incloure una perspectiva de gènere que doni veu a les dones silenciades de la història. Cal remarcar, també, la necessitat d'incorporar una educació afectiva-sexual per trencar amb les relacions estereotipades tòxiques i masclistes i poder construir relacions sanes entre iguals.

Així com hem destacat el gran pas que suposa la LOMLOE, hem de ressaltar que considerem que alguns aspectes del sistema educatiu són obsolets i requereixen d'adaptació als temps en què vivim. És per això que apostem per un canvi profund mitjançant la col·laboració de tota la comunitat educativa així com dels agents socials. Volem promoure la participació en l'àmbit polític i social, la col·laboració entre centres, famílies i associacions d'estudiants. Cal buscar estratègies per abordar l'abandonament escolar prematur, implementar a primària i secundària aspectes educatius de l'Agenda 2030, treballar en aspectes de sostenibilitat, inclusió i ecologisme i introduir les tecnologies en el model educacional del futur. Per realitzar aquestes transformacions serà necessària una flexibilització curricular i la introducció de metodologies innovadores tot promovent l'aprenentatge competencial. En definitiva, apostem per la investigació educativa i eines educatives que fomentin un alumnat amb una major consciència democràtica, tolerància front la diversitat i consciència ecològica.

En quant al professorat, apostem per promoure la implementació de metodologies que ajudin al personal docent a desenvolupar les competències que s'esmenten al currículum d'una manera adient i eficaç. Per això, proposem ensenyar metodologies per treballar i avaluar de manera competencial tant a noves docents que estiguin cursant el màster de formació del professorat o la carrera d'Educació primària/infantil com a docents de més experiència que veuen cada cop més difícil l'encaix de la seva pràctica amb el nostre currículum, a través de formacions continuades i projectes de centre (PEC) que facilitin la seva implementació. Alhora, apostem per dotar el professorat, els equips directius i el conjunt de mestres dels recursos necessaris per desenvolupar la seva tasca correctament i que les retallades de la darrera dècada els han manllevat: reducció de ràtios, modernització de l'equipament digital i el retorn de la sisena hora. Finalment, també volem fer palesa la importància de la protecció al docent en casos de violència o assetjament.

Els i les socialistes ens mostrem en contra de qualsevol tipus de conducta abusiva, tant física com psicològica, que puguin tenir lloc tant dins les aules com al món digital. Per això apostem

Ponència política JSC

per erradicar-les mitjançant l'educació i en coordinació amb tots els agents socials (centre educatiu, família, administracions públiques i societat).

Apostem per la retirada de fons públics de tots aquells centres que separin per sexes els seus alumnes. La diversitat forma part de la integració dels alumnes en la societat. Separar-los implica perdre la visió de la meitat de la societat en cada classe. La JSC té com a valor fonamental la igualtat de totes i tots i no la discriminació. Per tant, apostem per un sistema educatiu que s'oposi frontalment a la segregació escolar en funció del sexe. Totes i tots tenim el dret de ser educats com a iguals, sense cap mena de distincions i per això hem de lluitar tant legislativament com socialment contra aquest tipus de situacions del passat per arribar a un sistema educatiu en el qual hi capiguem tots.

Apostem per la retirada del dret a l'ensenyament als ordres religiosos fonamentalistes. L'educació és quelcom massa important per a deixar-la en mans de grups fonamentalistes que inculquen valors anti-il·lustrats i antidemocràtics. De la mateixa manera, apostem per realitzar canvis als Plans d'Acció Tutorial (PAT) de manera que les tutories del grup classe siguin un bon espai on poder combatre actituds com l'homofòbia, la xenofòbia, entre d'altres i alhora el professorat pugui realitzar de la millor manera possible la tasca de tutor/a del grup classe.

Apostem per una educació secundària més democràtica on els Consells Escolar tornin a ser l'òrgan màxim en la presa de decisions claus per a la vida dels centres educatius, especialment en l'elecció de directora/or del centre. A més, reclamem dotar de recursos aquests òrgans de participació i donar més protagonisme a l'alumnat i al professorat. Cada centre és diferent i creiem que hem de donar les millor eines possibles pel desenvolupament de la seva tasca.

Per últim, volem reconèixer la tasca que moltes entitats arreu del nostre territori realitzen, en l'actual situació, per ajudar als infants i adolescents a assolir l'èxit escolar i, també, perquè puguin gaudir del lleure en igualtat de condicions i oportunitats tot i el poc suport i la manca de recursos per part de la Generalitat. Fem una crida, doncs, a què les diferents institucions públiques donin més suport i ajudes a aquestes entitats perquè puguin acomplir la seva tasca d'una manera més eficient i eficaç. Arran de la pandèmia derivada de la COVID-19, gran part de l'alumnat ha estat afectat per condicions de desigualtat derivades del confinament. Tot i que els centres educatius han executat una ajuda, les famílies i els centres necessiten més recursos econòmics per acabar amb les desigualtats dins i fora del medi escolar.

2.2.2 Formació Professional

Els i les socialistes, defensem una Formació Professional de qualitat, allunyada de l'etiqueta d'inferioritat que de vegades s'estén per la societat. Treballem per una Formació Professional tingui com a objectiu la incorporació de joves i adults al mercat laboral, que sigui gratuïta, que aposti per les pràctiques remunerades i que actualitzi la oferta formativa en funció de les necessitats de la societat i el mercat de treball. En definitiva, reclamem reconèixer el prestigi que la Formació Professional necessita i es mereix.

La transformació del mercat laboral estatal per donar cabuda a la totalitat del jovent passa per la construcció d'un sistema de formació professional actualitzat i connectat a les necessitats industrials i laborals del territori. La formació professional ha d'esdevenir un fonament en l'accés al mercat laboral qualificat. Per això, considerem imprescindible un impuls ferm a la redacció d'un nou Pla General de la Formació Professional a Catalunya que compti en la seva redacció amb la comunitat educativa, els ocupadors i les administracions locals.

La FP ha de representar una àrea estratègica per la JSC pel seu impacte en la formació dels i les joves i en la qualificació dels futur treballadors i treballadores. La LOMLOE introdueix algunes modificacions importants a l'actual sistema de Formació Professional, però només hauria de ser l'avantsala perquè la nova llei d'FP pugui tenir un fort impacte en el sistema educatiu i en la formació i qualificació de la joventut i la classe treballadora.

Apostem perquè la FP sigui un itinerari més de formació completa, abandonant la idea i la regulació d'aquests ensenyaments com a segona via acadèmica dins del sistema educatiu. També, apostem per una nova llei de FP amb l'objectiu d'aconseguir dues prioritats:

- La millora en el reconeixement social dels itineraris formatius de formació professional, per aproximar-nos a les taxes d'alumnat que opta per aquesta via de la resta dels països europeus.
- La flexibilització dels ensenyaments i l'agilització dels processos d'incorporació de nous continguts.

Per tot això, és necessari que s'estableixin els cicles formatius de grau bàsic, de grau mitjà i de grau superior, així com els cursos d'especialització. Tots ells amb una organització modular, de duració variable, que integri els continguts teòrico-pràctics adequats als diversos camps professionals. També cal destacar que la LOMLOE millora notablement la situació professional del 90% del professorat tècnic, atenent a una demanda del col·lectiu constantment manifestada, una línia en què cal seguir treballant.

2.2.3 Sistema Universitari

Ensenyar, investigar i transmetre el coneixement a la societat. Aquests són els tres objectius del sistema universitari català. Tres objectius destinats a millorar la nostra societat tant individualment com de forma col·lectiva.

Com a socialistes sempre hem defensat aquesta concepció social de l'ensenyament superior. No és casualitat que la universalització de l'accés a l'educació superior ocorregués durant els mandats socialistes dels anys 80 i 90 i la posada en marxa del millor sistema de beques i ajuts que mai s'ha gaudit a Espanya succeís durant la gestió de Zapatero. En l'actualitat, el govern de Pedro Sánchez ha mostrat el seu clar compromís amb un sistema universitari públic i de qualitat. En els mesos més crus de la pandèmia, el govern socialista ha reforçat el sistema de beques del ministeri i alhora ha forçat una rebaixa de preus públics a la totalitat de l'estat. Aquesta voluntat ha estat defensada amb fermesa pels socialistes de Catalunya en reclamar sostingudament la rebaixa dels preus públics de les universitats catalanes: els més elevats de tot l'estat.

Les facultats i les escoles universitàries actualment apleguen 200.000 joves a tota Catalunya. Els i les joves socialistes ens proposem com a objectiu fonamental estar presents en el moviment universitari. Un moviment que ha estat motor de canvi social tant històricament com en l'actualitat. Ho farem de dues vessants, tant de forma cooperativa com de forma autònoma. De forma cooperativa, assegurant la nostra participació en les Juntes de Facultat, Claustres Universitaris i Consells d'Estudiants. Espais democràtics representatius que permeten el diàleg i la defensa dels interessos de l'estudiant en el seu pas per la vida universitària. Treballant colze a colze amb membres de la comunitat estudiantil amb els quals en ocasions podrem divergir en pensament, però amb els que trobarem els punts d'unió que ens permetran treballar pel progrés tot col·laborant amb aquelles organitzacions d'estudiants que comparteixen els nostres valors. Des d'una vessant autònoma també hem d'estendre la presència de les nostres sigles als campus universitaris, tot sent capaços de crear un espai propi que ens permeti coordinar la nostra militància dins de l'esfera universitària, crear una línia d'acció política amb marca pròpia capaç d'influenciar i aportar solucions i apropar a nosaltres als joves actius amb idees socialistes. Tota aquesta feina ha de ser coordinada per la secretaria i sectorial corresponent, utilitzant l'espai sindical per vehicular tot el treball realitzat pels i les joves socialistes al món universitari. La presència d'aquest espai propi no obsta a la col·laboració amb d'altres sindicats estudiantils progressistes de referència.

Reiterem un cop més la necessitat de derogar el *Reglamento de Disciplina Académica de los Centros Oficiales de Enseñanza Superior y de Enseñanza Técnica* de 8 de setembre de 1954 en

Ponència política JSC

aquests moments encara en vigent per proposar un nou model que reguli la disciplina universitària. Resulta totalment incoherent i contrari als nostres valors que avui dia el règim disciplinari de les universitats resideixi en un reglament inconstitucional en molts apartats, desfasat en d'altres i dissenyat en època franquista.

És imprescindible que com a socialistes defensem fermament un finançament per les Universitats suficient i sostenible en el temps. Aquesta és la única forma d'assegurar una veritable autonomia universitària no sotmesa a pressions pressupostàries d'origen polític. Alhora, és igual d'important plantejar un model on la democràcia interna quedi garantida al mateix temps que la societat s'hi veu representada. A més, és essencial millorar immediatament les condicions laborals del personal doctorant i personal d'administració i serveis (PAS) que sovint acumula contractes laborals inestables i precaris amb retribucions molt baixes.

Apostem per abordar la situació que ens duu a què les carreres acadèmiques que millor valoració tenen en el món econòmic i laboral, les carreres tècniques, estiguin ocupades primordialment per homes. No hi ha cap evidència científica que determini que els homes són més aptes per la feina tècnica. En canvi, per exemple, les àrees de recursos humans es troben ocupades majoritàriament per dones. És evident que la dona encara ocupa llocs de menor valoració social en molts àmbits laborals. Aquesta és una clara herència de l'òptica patriarcal de la societat. Des de la JSC entenem que la tendència d'una major presència d'homes en els estudis tècnics deriva d'un biaix sexista en l'elecció dels estudis. Per tant, apostem per la promoció de la dona en graus de modalitat científica i tecnològica.

2.2.4 Universalització en l'accés a l'educació

El pas d'una educació superior elititzada a una universitat de masses es un èxit del que ens hem de sentir orgullosos, doncs les polítiques dutes a terme pels governs socialistes van portar a què tot aquell que volgués i tingués capacitats pogués estudiar.

No obstant, amb l'inestimable ajuda dels Governos del Partit Popular i els partits independentistes, a Catalunya hem patit un atac sense precedents contra aquesta universalització. La pujada de taxes i la disminució de les beques en son la mostra més evident i signifiquen un retrocés als anys 80 en quant a igualtat d'oportunitats es refereix.

No ens valen excuses com que així s'incentiva els estudiants a aprovar, ni tampoc arguments com que l'Estat no ha de finançar els repetidors. La nostra visió de la educació com a un dret finançat per tots amb els nostres impostos és totalment incompatible amb els obstacles que es

Ponència política JSC

van instal·lar en l'accés i la permanència a l'Educació Superior. El rendiment acadèmic moltes vegades va lligat amb la situació personal de cada estudiant. Per això, el sistema educatiu hauria d'assegurar que cap persona abandoni els seus estudis per la incapacitat de pagar segones matrícules o la resta de despeses relacionades amb la formació, com material necessari per desenvolupar les tasques adjacents als estudis que està cursant.

Però, no només són motius econòmics els que afecten l'accés a la universitat. Apostem per una reformulació del procés de les proves d'accés a la universitat (PAU) per dirigir-nos a un sistema més homogeni a tot l'Estat i que permeti igualtat d'oportunitats entre els estudiants procedents de diverses comunitats autònomes.

Es evident, per tant, que hem de lluitar per tornar a l'estadi anterior a les retallades tot rebaixant el preu de la matrícula a nivells anteriors a les retallades, apostant per la remuneració de les pràctiques i mitjançant un augment de beques. No amb l'objectiu de quedar-nos allà, sinó d'usar-lo com al punt de partida que ens permeti seguir millorant les condicions d'accés a la educació superior per garantir que, fins i tot en situacions de crisi o vulnerabilitat, tothom que vulgui i aprofiti els estudis, pugui estudiar. Situar-nos al costat del PSOE en la defensa de la gratuïtat de la primera matrícula n'és el primer pas.

2.3 Ocupació

La COVID-19 ha impactat de ple a la nostra societat, generant una crisi econòmica i social sense precedents que ha canviat el nostra vida en tots els seus aspectes, però particularment, en la vessant laboral. Els i les joves, com és costum, som el col·lectiu que pateix més aquests períodes de desacceleració econòmica, especialment si som dones o pertanyem a d'altres col·lectius discriminats o en risc d'exclusió social. La primera enquesta de població activa (EPA) de 2021 registrava la dada que el 27'3% dels i les joves d'entre 16 i 19 anys, es troba en situació d'atur. Aquesta dada augmenta encara més si ampliem el barem als 24 anys, on ens trobem un terç de la població jove sense feina, quasi el triple que el conjunt de la població catalana. A aquest fet hem d'afegir, també, la precarietat d'aquell jovent que té feina però alhora es troba en una situació complexa com a conseqüència d'un salari pràcticament inexistent o d'haver de fer més hores de les què figuren al contracte laboral, moltes vegades, sota coacció dels patrons, especialment avui en dia amb el teletreball. Cal entendre, però, que el món laboral és un òrgan viu en el què nosaltres tenim el dret i el deure, com a socialistes, de definir, assolir i vetllar per un nou model econòmic més just i solidari que passa necessàriament per un canvi del model d'ocupació i les relacions laborals: així, en tant que el mercat laboral és l'expressió social de

l'economia, un mercat laboral més responsable socialment tindrà una repercussió directa en una microeconomia més dinàmica, més àgil i viva; i en unes taxes macroeconòmiques més equànimes i justes. Sobretot en la joventut, un dels sectors que més va patir la crisi del 2008 i que ara ha tornat a ser castigat tant per la situació que ha viscut Catalunya en els darrers anys com per la crisi econòmica derivada de la pandèmia de la COVID-19. Defensem la conscienciació i la reivindicació en positiu del concepte de classe treballadora com a definició d'aquelles persones que viuen de les rendes del seu treball remunerat. Davant dels atacs de la patronal i els grans mercats contra els treballadors i treballadores defensem els interessos de la classe treballadora i en som conscients de la seva existència. La millor garantia de la sostenibilitat dels serveis i drets propis de l'Estat del Benestar és un model econòmic amb una base industrial forta i de serveis d'alt valor afegit que asseguri un alt índex d'ocupació de qualitat. Un model que, a més, ha de transitar cap a la descarbonització, la sostenibilitat i la digitalització.

Les joventuts socialistes hem de ser al capdavant d'aquest nou model, defensant l'ocupació digna i estable com a mecanisme per la realització del projecte personal de vida. La JSC no comparteix el model d'hiperflexibilitat basat en les modificacions contractuals i de condicions laborals en benefici i a proposta exclusivament de la patronal (augmentar la temporalitat, la disminució de costos laborals, la precarietat, i la inestabilitat laboral) en tant que entenem la flexibilitat laboral, únicament i en exclusiva, en termes de facilitació de la conciliació de les persones treballadores i de gestió de la jornada en clau d'objectius. El projecte de vida d'una persona ha de poder ser compatible amb la seva vida laboral. És per això que s'han de fomentar polítiques que permetin conciliar la vida personal com ara la reducció de la jornada laboral. Seguint aquesta línia apostem per jornades laborals equiparables a les del nord d'Europa, més reduïdes, com per exemple les 28 hores setmanals del sector de la metal·lúrgia alemanya, amb els mateixos salaris, tot apostant, per ara, per una jornada de 32 hores setmanals. Cal apostar per una flexibilització dels horaris laborals, respectar els mateixos i defensar el dret al descans i desconnexió. Es tracta d'un nou enfocament del món del treball que afavoreix la conciliació familiar i laboral i el temps destinat a l'oci i la cultura.

Cal avançar en una major paritat en la sol·licitud de la reducció de jornada per cura de menors o per atenció a persones en situació de dependència. Defensem també la pujada del SMI fins arribar a acomplir amb la recomanació de la Carta Social Europea, que taxa el Salari Mínim Interprofessional en el 60% del salari mitjà del país (en l'actualitat 1.100€) que sigui actualitzat anualment segons l'IPC, tal i com està fent el Govern de Pedro Sánchez que va aprovar, al Consell de Ministres de Barcelona, la major pujada del Salari Mínim de la història. Advoquem per un model salarial on cap treballador de la mateixa empresa obtingui en un mes una renda per

Ponència política JSC

rendiments de treball superior que qualsevol altre treballador en un any (1:12). No volem una economia basada en llocs de treball que competeixen mitjançant els salaris baixos, sinó que treballarem per una economia basada en l'excel·lència del projecte i el producte de valor afegit. Entre d'altres, per aconseguir-ho, cal derogar l'actual legislació laboral, instaurada pels Governos del Partit Popular, que ha modificat el paradigma de la negociació col·lectiva.

Així mateix, rebutgem l'actual sistema de formació a les empreses basat en la figura del becari. Entenem que, tot i que el becari sigui un estudiant en formació, la seva tasca a la feina ha de ser remunerada d'acord amb el salari mínim interprofessional i ha de gaudir dels mateixos drets que qualsevol altre treballador. A més, la durada dels convenis haurà de ser, en tot cas, molt limitada i no podran cobrir llocs estructurals de l'empresa.

L'autoocupació esdevé una nova forma d'ocupació laboral però que resulta especialment difícil pels alts costos econòmics i burocràtics. És per això que per fomentar l'autoocupació s'ha de garantir la formació específica i proporcionar assessoria laboral. S'ha de fomentar l'esperit emprenedor, recolzant activament a les persones que aposten per la creació del seu propi negoci i especialment l'emprenedoria més innovadora, capaç de crear ocupació i creixement econòmic i social. Apostem per equiparar la quota d'autònoms a la resta d'Europa i la creació de bonificacions fiscals adaptades al jovent, així com per garantir l'accés al crèdit per tal de poder iniciar un projecte. Alhora, la JSC també es posiciona en contra de la figura del fals autònom. Considerem que perjudica a les classes treballadores en tant és una forma laboral que dificulta la negociació col·lectiva i l'aplicació dels drets dels treballadors.

Considerem que és important poder viure i treballar al mateix territori i així poder permetre una major compatibilitat amb la vida personal, de manera que s'evitin excessius desplaçaments amb mobilitat obligada que solen consumir temps propi que es podria destinar al desenvolupament social o associatiu. La flexibilitat horària ha de ser component imprescindible del nou model d'alguns contractes de treball, sobre tot quan parlem en l'àmbit de formació laboral. Per tant, hem de impulsar el contracte dual.

Rebutgem l'ús de les empreses de treball temporal com a agències de col·locació. Han de ser els serveis d'ocupació públics els qui combatin l'atur, no només els qui el registrin. El Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) ha de formar part activa en aquesta lluita contra l'atur i la precarietat i, per tant, en proposem una profunda reforma per què esdevingui més eficaç i útil. Proposem millorar les actuals polítiques actives i passives d'ocupació per què vagin especialment encaminades a la reducció de la greu problemàtica social que representa tenir una de les taxes d'atur juvenil més elevades de tota Europa. Per exemple, a través del

Ponència política JSC

desenvolupament de plans d'ocupació i adaptant-los a les necessitats reals del municipi, afavorint la igualtat d'oportunitats i oferint experiències professionals a persones en situació d'atur.

Ens sembla imprescindible reivindicar i convertir el programa de Garantia Juvenil, no només en un pla de xoc o de rescat puntual, d'aquells i aquelles joves que es troben sense cap mena de feina o sense estar cursant estudis, sinó en una eina per aconseguir la inserció estable al mercat laboral, proporcionant llocs de treball, pràctiques o formació que resultin de valor per al futur laboral i personal dels i les joves. Entenem aquesta garantia juvenil com a una eina útil que permeti, a més dels recursos propis destinats al foment de l'ocupació a Catalunya, ajudar-nos desenvolupar les polítiques de joventut i d'ocupació juvenils com el que han de ser: un pont cap a una ocupació juvenil de qualitat. Que respongui a les necessitats del moment actual, en quant a la transició verda i digital, i que permeti donar resposta a les realitats del mercat laboral, millorant la vinculació entre les necessitats del teixit empresarial i la formació i qualificacions necessàries.

Entenem els sindicats de classe com un element necessari per a la defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores. Recolzarem mesures que incrementin la força dels sindicats, com noves fórmules d'afiliació i negociació sindical i col·lectiva, alhora que afavoreixin la organització sindical de sectors tradicionalment no organitzats. Alhora, estudiarem les seves propostes i reclames per fer-les, si s'escau, també nostres. En aquest sentit, també és important vetllar per una col·laboració fluida a nivell europeu amb la Confederació Europea de Sindicats (ETUC). Cal que les polítiques socialistes ajudin a fomentar un model laboral basat en un model empresarial de producció de producte de valor afegit tot exigint-ne responsabilitat social basada en polítiques mediambientals, polítiques potenciadores de l'I+D+i, en la rectificació del "*Conveni relatiu a la igualtat de remuneració en la mà d'obra masculina i la mà d'obra femenina per un treball d'igual valor*", mitjançant mesures com la transparència salarial a les empreses, entre moltes d'altres. Tot això, per tal que la producció catalana aposti per un model que, en la línia del lideratge i l'excel·lència europea, sigui competitiu en un mercat responsable tant en deures com en drets.

Com a JSC no podem permetre la bretxa salarial, menys encara amb una crisi econòmica i social com la de la COVID-19 encara afectant el país. Les dones cobrem 4915 € menys de mitjana que els homes. Aquesta dada, lluny d'escurçar-se, s'ha anat incrementant d'ençà 2015, augmentant en 279€. La lluita contra la bretxa salarial és una qüestió de progrés social, d'igualtat d'oportunitats i justícia social. Més diners per a les dones és major distribució de la riquesa.

Ponència política JSC

A més, existeix una forta segregació ocupacional, traduïnt-se en el fet que més del 80% de les dones catalanes treballen en tan sols quatre tipus de sectors i aquests són justament els pitjor remunerats, on existeix una major bretxa salarial i dels més afectats per la pandèmia de la COVID-19.

L'actual crisi econòmica causada per la pandèmia de la COVID-19, ha afectat de manera general a tots els sectors, no obstant això, han tingut una especial transcendència en aquells sectors categoritzats com a serveis essencials, gran part d'ells feminitzats i precaritzats. Aquesta crisi sanitària ha destapat una realitat palpant de la nostra societat: que la pobresa té rostre de dona i que la bretxa salarial cada vegada és més gran. Les desigualtats també les trobem en la repartició de responsabilitats dins d'empreses i administracions: el 82% de llocs de treballs amb responsabilitat els ocupen homes. Està naturalitzat que quan parlem de la paraula lideratge sigui en masculí, perquè aquest espai ha estat històricament ocupat per homes. Amb la qual cosa són els que estan conduint i representant els interessos de la societat o elaborant les agendes dels temes que s'han de tractar. Realment això és un problema, no només en termes organitzacionals, sinó en l'absència d'un dret de participació de les dones en els seus propis destins en la societat. Hem de trencar amb els sostres de vidre i els terres enganxifosos que impedeix a les dones desenvolupar una trajectòria professional. A més, hem de ser conscients que existeixen els laberints de vidre, ja que les dones els hi costa recorreguts molt més extensos i amb molts més obstacles que els homes arribar a les posicions de lideratge. D'altra banda, trobem els penya-segats de vidre. El fet que moltes vegades, a les dones, se'ls ofereix una posició de lideratge en una àrea amb característiques molt dolentes o en una situació molt crítica, on hi ha un alt risc de fracàs. Exigim la igualtat d'oportunitats real i efectiva. Promovent els plans d'igualtat en les empreses, per tal d'impulsar el lideratge en femení en el món de l'empresa i l'ocupació. Alhora, aquesta igualtat també ha d'abordar les externalitats que el teletreball pot comportar, en el cas de les dones.

Un cop més, gràcies a governs socialistes, avancem en igualtat. Recolzem la regulació de mesures per acabar amb la bretxa salarial i avançar en la igualtat laboral a través de la regulació dels plans d'igualtat i la regulació de la igualtat retributiva entre dones i homes, impulsat pel govern de progressista de coalició. Hem de treballar perquè aquesta legislació es desenvolupi efectivament.

La JSC celebrem que per fi els permisos de paternitat i maternitat siguin iguals, intransferibles i retributius al 100%. Defensem que aquest avenç ha d'acompanyar-se de polítiques de

Ponència política JSC

corresponsabilitat i de sensibilització social per impulsar una nova cultura de les cures i el treball domèstic.

Amb l'arribada de la pandèmia causada per la COVID-19, s'ha posat sobre la taula la deixadesa de la protecció de la salut dels treballadors i les treballadores. La salut del conjunt dels treballadors i les treballadores és essencial i va en concordança plena amb el manteniment d'unes condicions dignes de treball. La relació de salut i treball és bidireccional: sense salut no hi ha treball i sense treball no hi ha salut. La protecció de la salut dels treballadors i les treballadores s'ha d'encarar de forma general, no només específicament a l'àmbit sanitari. La salut mental del conjunt dels treballadors i les treballadores ha patit un desgast important a causa de la COVID-19. Hem de cuidar-los i cuidar-nos, insistint en la correcta aplicació de la normativa de prevenció de riscos laborals a les empreses.

Un dels aspectes de salut que cal considerar des d'una visió d'igualtat és el de la menstruació. Des de la JSC apostem per la definició d'un permís menstrual que habiliti a teletreballar en les jornades en què la menstruació causa malestar i patiment.

De la mateixa manera, el nouvingut teletreball a causa de la COVID-19, no pot suposar un greuge en els treballadors i treballadores. S'ha de controlar la correcta aplicació de la normativa vigent en la matèria per tal de preservar els drets laborals i especialment el dret a la desconnexió. No pot significar cap pas enrere en matèria laboral. Des de la JSC defensem que es compleixi el Reial decret 22/2020 de 22 de setembre, aprovat pel Govern d'Espanya el qual regula el teletreball a l'empresa privada. La nova Llei cobreix als Treballadors que facin a distància almenys el 30% de la jornada, és a dir, 2 dies la setmana, i estableix que l'empresa els ha de facilitar el material necessari per realitzar la feina, com ara un ordinador. També certifica que el teletreball ha de ser pactat entre el treballador i l'empresa. Voluntari, per tant, reversible. Els treballadors a distància tenen el dret a la dotació i el manteniment per part de l'empresa de "tots els mitjans, equips i eines necessàries per al desenvolupament de l'activitat", tenint en compte el que estableix el conveni.

2.3.1 Precariat

No tenim ni un treball, ni un salari digne, ni estabilitat. Som part del precariat. El precariat és aquest col·lectiu de persones diverses que tenen en comú, a diferència del concepte de proletariat, un lloc de treball inestable (remunerat o no), una falta de seguretat econòmica i social. Unes condicions que afecten directament al benestar material, social i mental. A més,

Ponència política JSC

trobem que el precariat jove freqüentment està massa qualificat per les feines que desenvolupa. Una situació que es veu agreujada per la pèrdua de drets laborals i socials que s'han donat arran dels governs del PP i les diverses crisis econòmiques i socials que hem viscut, especialment la derivada de la pandèmia de la COVID-19, que encara patim.

No obstant, no podem deixar de banda els altres col·lectius que s'han vist atropellats per la mateixa situació que els joves. Parlem, en definitiva, de qualsevol persona en situació de risc d'exclusió social que ha patit els efectes més durs de la crisi. Tots aquests col·lectius s'han de sumar en una sola veu, amb unes reclamacions conjuntes, per tal de tenir el màxim poder d'influència i produir un canvi com més ràpidament millor. També hem d'aconseguir que la mà d'obra poc qualificada i precaritzada, molt castigada en aquesta crisi, pugui disposar de les eines necessàries per novament formar-se i obtenir una oportunitat laboral amb les condicions necessàries per viure de forma digna. En aquesta direcció, des de la JSC vetllem pels drets dels treballadors que exerceixen la seva feina sota un marc normatiu que no correspon a les seves funcions: els falsos autònoms. Aquests són treballadors que encara que estan enquadrats amb en el Règim Especial de Treballadors Autònoms de la Seguretat Social, exerceixen les seves funcions en l'empresa com a treballador assalariat, en condicions de total dependència i retribució. Aquest fet, desvirtua l'essència de treballar per compte propi. Dit això, des de la nostra organització apostem per una llei que defensi els drets dels falsos autònoms, seguint la direcció de la llei *Rider* (RDL 9/2021) aprovada al març de 2021.

Front una economia internacionalitzada hem de competir sobre la base d'una alta formació acadèmica i tècnica i no a través de sous baixos i precarietat en el mercat. Hem de desenvolupar un model productiu que generi una alta ocupació de qualitat i que sigui tecnològicament competitiu. El nostre model no pot basar-se en l'abaratiment dels mitjans de producció ni de les condicions dels treballadors. Ha de basar-se en la producció industrial sostenible, els serveis d'alt valor afegit i en l'aprofundiment de l'estat del benestar. Només amb un model econòmic basat en aquests principis podrem situar-nos al nivell de les grans potències europees pel que fa al nivell de salari, la despesa en protecció social i el cost de la vida. Les grans potències mantenen un alt nivell de sous gràcies a l'aplicació d'uns models econòmics competitius, estables i sostenibles. Hem de reinventar la nostra economia posant èmfasi en els teixits productius que tant s'ha deixat de banda aquestes darreres dècades. Hem de treballar per millorar i innovar en la nostra indústria i no deixar passar un altre cop l'oportunitat de crear una economia forta i al servei de la societat.

Ponència política JSC

El precariat és el resultat de les retallades i dels retrocessos en drets. Hem anat perdent progressivament drets socials, laborals, culturals, civils, polítics i econòmics a causa de les polítiques conservadores i restrictives (inestabilitat, indefensió, sous insuficients, etc.). Els motius de protagonisme del precariat es poden identificar en tres factors que venen donats de la transició a la democràcia. Primer, la pèrdua de negociació col·lectiva. En segon lloc, la dualitat del mercat laboral, l'existència de contractes laborals fixes però amb una gran quantitat de contractes laborals temporals. Aquest tipus de contracte només ha servit per empitjorar encara més la condició que tenim com a treballadors. Deixant de banda l'efecte negatiu que té per l'economia, els contractes temporals tenen salaris inferiors a la resta i afavoreixen directament la creació de precariat en situació d'exclusió. En tercer lloc, les reformes laborals que s'han realitzat al nostre país han aprofundit encara més en enfonsar i dualitzar el mercat de treball i en la desprotecció de la classe treballadora, abaratint l'acomiadament.

L'aspecte clau és el procés de precarització, una adaptació a un treball i una vida inestable. Quan es parlava d'una proletarització de la classe obrera es feia referència a una adaptació de salari i treball estable. La precarització és una pèrdua de control sobre un mateix. Ara, aconseguir un treball no es garanteix de seguretat econòmica. En l'actualitat, el treball ha de garantir que totes i tots, independentment del col·lectiu al qual pertanyem, puguem construir i desenvolupar el propi projecte de vida.

La Joventut Socialista defensarà l'extinció del precariat, ja que creiem que només a través d'una profunda reforma laboral i amb la implantació de la renda mínima garantida garantirem una seguretat econòmica tant dels i de les joves com de la resta de la societat. La seguretat econòmica va lligada amb un salari que avui és insuficient, per això, la renda bàsica universal és una meta irrenunciable per nosaltres, així com una reforma laboral que promou els contractes fixos i redueixi l'ús dels contractes temporals. No obstant això, no és suficient que la Joventut Socialista adopti la bandera de la defensa del proletariat. Hem de cercar suports en els grups socials, moviments estudiantils, sindicats, així com qualsevol organització que consideri que la condició de precariat és un risc per la societat. S'ha de crear un front comú, amb l'objectiu de lluitar per solucionar aquesta problemàtica, on estiguin inclosos tots aquests sectors socials esmentats. Encara que la Joventut Socialista va néixer del proletariat, avui som classe treballadora, proletariat, i, per desgràcia, ara també precariat.

2.4 Habitatge

L'emancipació residencial és un factor essencial en el projecte vital de les persones. A Catalunya, la taxa d'emancipació de les persones joves sempre ha sigut estructuralment molt baixa, produint-se significatives fluctuacions en funció dels diferents cicles econòmics. L'any 2007 es va assolir la taxa d'emancipació més alta del segle, emancipant-se una tercera part de les persones joves d'entre 16 i 29 anys. Tot i això, la crisi econòmica de l'any 2008 va provocar una forta reducció de la capacitat d'emancipació de la joventut, tot i que el preu de l'habitatge es va reduir considerablement. L'any 2017, tot i les optimistes perspectives de recuperació econòmica, les dades d'emancipació juvenil van seguir a la baixa.

La crisi social i econòmica derivada de la crisi sanitària de la COVID-19, que va esclatar l'any passat, ha posat a la joventut del nostre país en una situació crítica. Les dades estadístiques de l'enquesta de població activa (EPA) relativa al quart trimestre de l'any 2020, indiquen que el 38,14% de les persones menors de 25 anys a Catalunya es troben en situació d'atur: dos punts per sota de la mitjana estatal (40,13%). A més, se suma l'increment que del preu mitjà del lloguer, que entre els anys 2014 i 2019 s'ha vist augmentat en un 73,37%.

Això ha suposat una dificultat més a la capacitat d'emancipació de la joventut, situant la mitjana d'emancipació de les persones d'entre 16 i 29 anys en un 18,6% (de les quals un 40% es veuen obligades a compartir pis), evidenciant una greu problemàtica de sobreexposició financera.

La capacitat adquisitiva de les persones joves ha empitjorat notablement i cada cop són menys les persones joves que viuen fora de casa dels progenitors, ja sigui perquè no han tingut la possibilitat de marxar o perquè han hagut de tornar.

A tot això, és destacable que el règim de tinença d'habitatges a Espanya és principalment de propietat a diferència de la resta de països de la Unió Europea. L'any 2020 a Catalunya, la tinença d'habitatge en propietat suposava un 71% del total (dels quals el 30% gravats amb hipoteca), essent un 25% en règim d'arrendament i el 4% restant en altres règims.

La tendència a prioritzar la tinença de l'habitatge en propietat es fonamenta principalment en la manca d'oferta d'habitatge de protecció oficial (HPO) amb qualificació de lloguer permanent, així com de la falta de regulació del mercat de lloguer privat, fet que genera la desconfiança dels (potencials) arrendataris. A dia d'avui, l'habitatge públic no està en condicions de competir amb l'habitatge privat, pel què cal una major intervenció per part de les administracions públiques per combatre les especulacions.

Ponència política JSC

L'article 47 de la Constitució Espanyola consagra el dret de tots els espanyols a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Així mateix, l'article 50 compromet als poders públics a vetllar per promoure aquest dret garantint el benestar de les persones a través de serveis socials dedicats a problemes específics –entre d'altres- de l'habitatge. És per que no pot ser un bé d'especulació, perquè es tracta d'un dret.

Cal avançar cap un model on l'accés residencial sigui veritablement assequible i no generi sobreexposició financera. En un exercici quantitatiu, segons les recomanacions del Banc d'Espanya, el percentatge de la nòmina destinat al pagament de l'habitatge no hauria de superar el 35% i segons un estudi del CNJC i de l'Observatorio DESC a final de l'any 2020 els joves entre 18 i 29 anys han de destinar el 120% de la nòmina a l'habitatge. Per tant, la via de solució a la problemàtica de l'accés a l'habitatge i la garantia d'emancipació de les persones joves passa per garantir una igual o superior oferta d'HPO a l'oferta privada d'habitatges, encara que es tracta d'un objectiu a llarg termini.

Davant d'aquesta situació de precarietat, cal realitzar una anàlisi curosa i no deixar que lògiques simples s'imposin a un panorama dinàmic i canviant. Per això, la JSC estableix les següents bases d'actuació en defensa de l'accés a l'habitatge digne:

A llarg termini: Augment i enfortiment del parc d'habitatge públic amb qualificació de lloguer permanent.

Les Administracions Públiques, en tots els àmbits competencials, han d'apostar per l'adquisició i construcció d'habitatge, en funció de la realitat urbanística del territori, fins assolir una major oferta d'HPO que d'habitatges privats i optar exclusivament per un model d'habitatge públic amb qualificació de lloguer permanent.

Ahora, apostem per qualificar de lloguer permanent part de l'oferta d'HPO a punt de caducar per evitar la desprotecció i la reducció del parc públic d'habitatge.

Es limitarà la cessió de terrenys de titularitat municipal a privats per la construcció d'habitatges, que només podrà ser en dret de superfície, tornant els terrenys i les construccions a titularitat municipal passats 70 anys.

A mig termini: Intervenció del mercat del lloguer

La JSC aposta per una intervenció del mercat de lloguer establint limitacions del preu dels contractes així com fixant bonificacions fiscals, a efectes de renda, a persones físiques petites

Ponència política JSC

propietàries i que arrendin habitatges a menors de 35 anys i augmentant la pressió fiscal a persones físiques i jurídiques que incompleixen amb les limitacions del preu.

S'ha de potenciar i promocionar la tasca que realitzen les Oficines Locals de l'Habitatge, en el seu paper de mediadores entre propietaris i (potencials) arrendataris i en la informació i assessorament que ofereixen. S'han de dotar de major protagonisme i competències a l'hora de vehicular bonificacions fiscals municipals per a persones físiques petites propietàries i per establir els índexs de preus mitjans, que han de servir de base de limitació dels preus del lloguer.

Cal dotar de major control dels contractes de lloguer, establint l'obligatorietat d'inscriure'ls al Registre de la Propietat i de dipositar les fiances a l'Institut Català del Sòl (INCASÒL), fomentant la tasca inspectora i l'oportuna aplicació del règim sancionador davant aquests incompliments.

És necessari continuar amb l'establiment de sancions als propietaris de pisos buits amb l'aplicació de multes coercitives i contemplant la prohibició d'acollir-se a beneficis fiscals i subvencions públiques, arribant fins a l'expropiació en els casos més greus.

Cal regular expressament que les despeses de gestió i inscripció dels contractes de lloguer (via agències immobiliàries o a través de particulars), sigui sempre a càrrec dels propietaris arrendadors. En els casos en que s'inscriguin contractes amb lloguers socials, estaran exempts els costos de Registre de la Propietat.

En casos en que s'acordin desnonaments per falta de pagament de rendes o derivats d'execucions hipotecàries, per sobreendeutament sobrevingut no culpable de l'arrendatari o de l'obligat hipotecari, en habitatges de propietat de persones físiques grans tenidores o en tots els casos de persones jurídiques, o d'entitats bancàries creditores de préstecs hipotecaris, caldrà que ofereixin necessàriament un lloguer social com a alternativa al desnonament.

S'ha de prohibir l'atorgament de llicències de construcció d'habitatges que no compleixin amb uns mínims de dignitat, com el cas dels «pisos rusc», o que no disposin de les condicions mínimes d'habitabilitat.

2.5 Esport

L'esport i l'activitat física son instruments idonis, pels seus àmbits d'influència, per reforçar els valors propis del socialisme. L'esport esdevé un dels pilars centrals de l'Estat del Benestar pel seu impacte en la salut, l'educació, la integració i com a eina de promoció econòmica i de creació d'ocupació.

Ponència política JSC

Les pràctiques esportives tenen capacitat de combinar, per una part, la resposta a les inquietuds i problemàtiques personals i, d'altra banda, vetllen per aconseguir interessos en què la solidaritat, la justícia social i on la igualtat d'oportunitats facilitin la construcció d'una societat més justa i equitativa.

Per aquest motiu la Joventut Socialista defensa que:

- Cal seguir potenciant la pràctica esportiva i l'exercici físic de tota la ciutadania i de totes les edats, amb més espais esportius de proximitat, impulsant activitats i hàbits de vida saludables, exigint-nos més qualitat i seguretat i millorant l'accessibilitat dels equipaments esportius públics. L'esport ens ha de servir com a escola de vida, com un instrument educatiu, inclusiu i cohesionador.
- Hem de ser generadors de complicitat amb el món local, la Generalitat i les diputacions provincials i el teixit esportiu del país, especialment amb les federacions, consells esportius, clubs i associacions esportives.
- Cal avançar en l'apoderament de les dones en la pràctica de l'esport. Necessitem una incorporació plena i una assoliment igualitari en la pràctica esportiva, així com en les tasques directives, àmbits en què encara són minoria. Cal que construïm una base d'apoderament femení en l'esport des de l'esport de base.
- Volem promoure, des de l'àmbit municipalista, esdeveniments esportius nacionals i internacionals que afavoreixin la projecció econòmica, turística i generació de recursos, tot vetllant per la col·laboració entre els ens públics i privats.
- Donem ple suport a Barcelona i als municipis del Pirineu en el treball i desenvolupament de la seva candidatura conjunta com a seu dels Jocs Olímpics d'Hivern, Pirineu-Barcelona 2030, perquè creiem que és una bona oportunitat per recuperar l'esperit unitari dels JJOO de Barcelona '92.
- Exigim una nova llei d'Activitat Física i de l'Esport.
- Volem que s'impulsi la recepta esportiva als centres d'atenció primària, per tal de millorar la prevenció i el tractament de malalties derivades del sedentarisme.
- Apostem perquè es fomenti la pràctica de l'Activitat Física Universitària.
- Volem que millori el finançament de l'Esport, a través de diferents iniciatives pressupostàries, fiscals i normatives. Volem que es convoquin programes de subvenció per a la millora i manteniment d'equipaments esportius, especialment, en col·laboració amb els ajuntaments.

2.6 Cultura

La Joventut Socialista de Catalunya sempre ha estat defensora de la cultura com a eina de transformació personal i de construcció i cohesió social. La pandèmia ens ha deixat palès que la cultura és imprescindible per al desenvolupament social i per al benestar personal, per tant, no podem renunciar a entendre la cultura i les polítiques culturals com un eix vertebrador de les polítiques socials. Les societats que fomenten la cultura són societats lliures.

A banda de la crisi econòmica, que encara avui té conseqüències negatives al món de la cultura, la pandèmia ha esdevingut una enorme crisi econòmica i productiva que, en molts casos, ha deixat la cultura ferida de mort. Segons les dades que ha fet públiques el CONCA, les indústries audiovisuals i el món editorial són les més perjudicades del conjunt del sector al nostre país, amb unes dades esfereïdores que situen les pèrdues en l'àmbit audiovisual en un 70 % respecte de 2019 i que apunten, malauradament, a una tendència semblant per a l'any 2020.

La Joventut Socialista de Catalunya defensa que no s'atribueixi intencionadament a la joventut un desinterès per la cultura: cal denunciar les mancances de difusió, producció i oportunitats de consum, mentre lluitem per visibilitzar que el jovent està comprès amb el món de la cultura; per això, reclamem que es recuperi l'Acord Nacional per a la Cultura i exigim als governs independentistes de Catalunya que executin el 2 % del pressupost en matèria cultural. Cal denunciar que Catalunya és una de les zones europees on menys inversió cultural es realitza del conjunt de la zona euro. És el moment de reconstruir aliances i sinergies entre els representants públics i les indústries culturals. Per la qual cosa, creiem que és important donar resposta als nous models de consum cultural i treballar per consolidar la cultura com un espai segur, mentre analitzem, realment, com ha afectat la pandèmia en la forma de consum, socialment i econòmicament, i treballem per saber quin hauria de ser el model nou i més just a implementar.

La Joventut Socialista aposta per una clara modificació de les polítiques que afecten al consum cultural entre la joventut, sempre apostant per mesures de benefici econòmic i que siguin especialment incentivadores. Proposem, per exemple, una reformulació del conegut com a Carnet Jove, per tal que sigui més atractiu i competitiu en l'oferta cultural i en els serveis que ofereix quant a les indústries culturals.

La cultura popular també ha estat una de les més perjudicades amb la pandèmia. Des de la Joventut Socialista apostem per la cultura popular i tradicional, sobretot, com a mecanisme de cohesió i integració als nostres pobles i ciutats. Com a partit municipalista que som, ens comprometem a potenciar i promocionar la cultura que es dona als municipis com un recurs

Ponència política JSC

social que articula la cohesió social, per això, apostem pel manteniment de fires, mercats, activitats lúdiques a l'aire lliure, etc.

La JSC també defensa que la cultura i les activitats que s'hi relacionen formin part de l'ensenyament a les escoles, instituts i universitats. Mantenim el compromís socialista de la sisena hora a l'educació primària, especialment, perquè s'adquireixin valors i coneixements artístics, mentre reclamem un compromís d'acompanyament en relació a la cultura i les famílies. És important que la cultura no quedi, en cap cas, circumscrita a l'escola i es desenvolupi més enllà; la Joventut Socialista, per això, reclama potenciar i fomentar un programa de beques socials i una rebaixa general de preus de matrícula en tots aquells llocs d'ensenyaments artístics i culturals: escoles de dansa, conservatoris, etc. També és compromís de la JSC recolzar i treballar per a l'assoliment del re-coneixement dels ensenyament artístics i culturals com a titulació reconeguda al marc educatiu comunitari, una lluita per a la qual molts companys socialistes porten molts anys i que és a punt d'albirar-se com a realitat. Des de la JSC considerem, així mateix, que és molt important consolidar el foment de la lectura i el llibre a la infància i joventut.

Malgrat creiem que l'accés a la cultura, la seva creació i la seva producció no poden ser un luxe, des de la JSC estem a favor de garantir els drets culturals i d'exigir la creació d'un control al lliure accés a les obres de propietat intel·lectual i de creació, molt especialment, en relació a la música, el cinema i el món editorial. En aquest sentit, cal tenir molt present el paper que juguen les tecnologies i quin ha de ser el nostre compromís amb la creació artística, la qual, s'ha vist molt desprotegida amb Internet.

Per últim, la Joventut Socialista de Catalunya defensa una cultura lliure de maltractament i explotació animal, per tant, volem abolir la tauromàquia i qualsevol manifestació cultural on els animals siguin subjecte de patiment i dolor.

- La re-fundació dels mitjans de comunicació públics catalans

En els darrers anys, TV3 s'ha mostrat com una eina més al servei dels independentistes per seguir generant confrontació entre catalans i catalanes i contra Espanya. El mitjà públic s'ha convertit com un òrgan arbitrari que ha servit per posar la catifa vermella a uns governs independentistes que no han dubtat en utilitzar-lo pel seu propi benefici. És per això que des de la JSC apostem per uns mitjans públics de comunicació plurals, independents i imparcials que facin justícia al seu objectiu i que tornin a ser una eina al servei de tota Catalunya.

- Catalunya patrimoni de la humanitat

Ponència política JSC

S'ha de tindre una especial cura i consideració amb tota aquella cultura que és patrimoni de la humanitat, tant tangible com intangible, que formen part important de la història, la riquesa i l'essència de la cultura catalana. Això inclou des de ciutats patrimoni com Tàrraco, o grans obres arquitectòniques com el Palau de la Música, fins a intangibles com els castells, la dieta mediterrània o fins i tot la figura de Gaudí i el seu llegat.

Més enllà de ser una herència que hem de cuidar i mantenir, el patrimoni cultural català ens aporta moltíssim. És generador de turisme, com els 4,5 milions de persones que anualment visiten la Sagrada Família, aporta experiències i entreteniment, com les festes del foc dels Pirineus i projecta Catalunya al món sencer, com la bianual de castells de Tarragona.

Els successius governs de la Generalitat, han de garantir un manteniment i una preservació dels patrimonis de la humanitat, fent que tota la ciutadania de Catalunya aprengui a valorar i estimar el seu passat i la seva cultura i atraient nous visitants i que aquests marxin de la nostra terra envejant el que tenim.

2.7 Sector de la dependència

És necessari reconèixer el sector de la dependència com un dels pilars del nostre Estat de Benestar, donar la visibilitat i el reconeixement que mereixen les cures a les persones i eliminar de forma total la mercantilització realitzada fins ara en aquest àmbit. Reclamem la dotació pressupostaria que garanteixi l'ajut i subvencions per a les persones dependents i els seus familiars que fins ara han estat negats per parts dels governs independentistes i de dretes en un clar menyspreu directe cap aquest pilar fonamental de la protecció a les persones, amb un únic objectiu, fer desaparèixer del sistema públic aquest sector en una clara deriva privatitzant. Per això, com a socialistes, apostem per un model que garanteixi l'autonomia personal el màxim possible, un acompanyament digne i adequat quan sigui necessari, la creació de centres d'atenció a la dependència i l'enfortiment dels serveis d'atenció a la dependència. Per assolir tot això, es necessita una estreta col·laboració entre les administracions a diferents nivells, com els ajuntaments que gestionen el serveis socials, però també cal l'ajuda dels consells comarcals i diputacions provincials.

Necessitem actualitzar la Llei de Promoció de l'Autonomia i Atenció a les Persones en Situació de Dependència, incorporant les necessitats de les persones provocades per la pandèmia de la COVID19, que han provocat en un sector de la societat un grau de dependència i diversitat funcional que comporten unes seqüeles per tota la vida, o si més no, amb caire de llarg termini.

Ponència política JSC

- Serveis socials

Els Serveis Socials han de ser un pilar de l'Estat de Benestar, juntament amb sanitat, educació, ocupació, habitatge i dependència. En la Llei 12/2007 de Serveis Socials van participar diferents agents socials i va suposar un abans i un després a Catalunya. Malgrat els avenços, l'impacte ha estat insuficient: continua persistint una gran sobrecàrrega dels i de les professionals de l'àmbit social, ja que davant el volum de casos que tenen, pateixen dificultats importants per desenvolupar la seva tasca de forma correcta. Per tant, si volem que es realitzi una atenció integral i no només assistencial cal apostar per augmentar la ràtio de professionals de l'àmbit social i reduir la burocràcia que han de realitzar aquests en el seu dia a dia. A més, volem garantir i vetllar per l'accés a la formació gratuïta per als professionals que es dediquen als serveis de salut com també als serveis socials. La formació continuada d'aquests professionals ha de ser clau per abordar noves problemàtiques que sorgeixen en una societat transformadora i adoptar models de qualitat per garantir la resolució del conflicte i/o problema en la vida de les persones.

Els Serveis Socials han estat invisibilitzats, així que apostem per donar més visibilitat a aquest sector. Defensar i promoure la revisió de la cartera de serveis socials i la Llei 12/2007 per modificar i afegir nous serveis adaptats als diferents col·lectius i a les diferents necessitats sorgides, segons l'actualitat. Els recursos i l'accés als serveis socials bàsics i especialitzats són la garantia de millorar el benestar social de molts ciutadans i ciutadanes.

Enfortirem i treballarem per potenciar la xarxa de serveis socials per fomentar que les persones que hi accedeixin no acabin despenjant-se d'aquesta xarxa i puguin contribuir a la millora del benestar social de la ciutadania.

Donada la situació actual, l'arribada de Menors Estrangers Sense Referents Familiars ha fet que hi hagi una reestructuració dels serveis de primera acollida i serveis residencials fent que aquests es vegin bloquejats i saturats per l'arribada d'aquests menors. Treballarem per millorar l'accés als centres residencials i fomentarem l'acompanyament d'aquests menors per evitar que es sentin exclosos del sistema. És una realitat que cada dia afecta als carrers de Catalunya i hem de vetllar per garantir el benestar social i personal d'aquests joves que arriben a les nostres terres sols i sense un referent familiar que faciliti l'acollida. Treballarem per una inserció social de qualitat i per una igualtat de condicions.

Per una altra banda, volem que els Serveis Socials se sentin universals pel conjunt de la població i trencar amb la idea de que aquests són únicament per persones en situació de desemparament. Per tant, apostem per desenvolupar polítiques antirumors, que ajudin a trencar aquests estereotips per tal d'afavorir el treball preventiu dels i de les nostres

Ponència política JSC

professionals. Els prejudicis i els estereotips són freqüents en la nostra societat, fent que les persones que pateixen una problemàtica social siguin excloses de molts àmbits de la vida social i personal. És per això, que lluitarem perquè no s'estigmatitzi a aquests col·lectius, facilitant la inclusió social en tots els àmbits de la vida diària i incloent serveis de qualitat on es treballi des de la professionalitat i la qualitat.

2.8 Sistema de Pensions

El sistema públic de pensions actual va ser acordat al 1977, fruit dels acords en el marc dels anomenats Pactes de Toledo. Una de les mesures que va acordar aquest va ser la de reformar el sistema de pensions anterior, de l'any 1967, que emanava de la Llei de Seguretat Social del Franquisme.

Des del 1977 fins al dia d'avui, s'han produït algunes modificacions al sistema establert aleshores: el 1985 es va ampliar la base de cotitzacions de 2 a 8 anys, el 1997, aquesta es va ampliar a 15 anys i es van introduir altres modificacions de caire financer, a l'any 2000 es va crear el fons de reserva de les pensions, que en els primers 5 anys va acumular 27.185M€ i que, durant els governs progressistes de Rodríguez Zapatero, va acumular fins a 66.815M€ a 2011, en plena crisi econòmica. Aquell mateix any, el govern socialista va realitzar una reforma de les pensions per retardar de manera progressiva l'edat de jubilació fins als 67 anys a la vegada que amplia la base de cotització fins als 25 anys i es congelaven les pensions. El 2013, ja amb el Partit Popular al govern, es va realitzar una nova reforma de les pensions, afegint l'anomenat factor de sostenibilitat (vincular la pensió a l'esperança de vida estimada) a partir del 2019 i la introducció de l'anomenat índex de revalorització, vinculant l'increment de les pensions al creixement econòmic en comptes de en l'IPC.

La degradació de l'estat del sistema de pensions, si bé comença com a conseqüència de la crisi econòmica de 2008, empitjora durant els anys de govern del Partit Popular. Un desequilibri pressupostari constant ha produït que el fons de reserva de la Seguretat Social passés dels 66.815M€ de 2011, a uns poc més de 2.000M€ a 2019. El PP va decidir buidar el fons de les pensions per compensar la seva nul·la voluntat d'incrementar els ingressos públics realitzant polítiques fiscals progressives i lluitant contra el frau fiscal i laboral. Sense aquest fons de pensions, la sostenibilitat actual del sistema ha de dependre de préstecs als Pressupostos Generals de l'Estat.

Ponència política JSC

Segons les dades proporcionades pel Banc d'España, aquesta degradació és producte de quatre factors principals: 1. La taxa de dependència, definida com el nombre de pensions sobre la població entre els 16 i 64 anys 2. La inversa de la taxa d'ocupació 3. La taxa de benefici, entesa com la divisió entre la pensió mitjana i el salari mitjà i 4. La participació de la massa salarial sobre el PIB.

D'aquests factors, els més rellevants foren la taxa de dependència i l'increment de la ràtio entre pensió mitjana i salari mitjà, expliquen un 44% i un 51% de la decaiguda del balanç del fons de reserva. L'evolució de la taxa d'ocupació, pel seu cantó, sols explica el 13% de l'empitjorament, mentre que la caiguda de la massa salarial sobre el PIB, sorprenentment havia contribuït a millorar el balanç, no empitjorar-lo, en un 8%.

La taxa de benefici en concret és símptoma d'un malestar que no sols afecta al sistema de pensions, sinó al conjunt del sistema espanyol. Les pensions han pogut pujar moderadament en funció del IPC, gràcies a la paralització del factor de sostenibilitat per part del PSOE fins l'any 2023, ateses les excepcionals circumstàncies econòmiques que l'estat espanyol ha viscut, la necessitat de protegir els nostres jubilats i la voluntat de cercar opcions que ajudin a contribuir a la sostenibilitat a llarg termini del sistema de pensions. Per desgràcia, els salaris no han mantingut un ritme de creixement similar, disminuint en general el poder adquisitiu del conjunt de la ciutadania, i especialment, de la classe treballadora i mitjana.

Més enllà de la situació financera del sistema, les condicions materials de bona part dels pensionistes ha anat, objectivament, a pitjor d'ençà de la crisi econòmica. En concret, segons un estudi publicat per la UGT el 2018, la pensió mitjana anual acumula, a Catalunya, una pèrdua de poder adquisitiu de 3.368 euros de mitjana des del 2010 per la no revalorització de les mateixes segons l'IPC (han deixat de créixer 6,7 punts a Catalunya). Tot plegat, degut a les reformes de la Seguretat Social del govern de Rajoy, que han perjudicat les condicions de les 9.811.124 pensionistes de l'Estat espanyol.

El model actual de pensions públiques és del tipus anomenat de repartiment. Aquest es basa, a grans trets, en què els treballadors en actiu paguin cotitzacions per pagar les pensions a les quals s'ha de fer front en l'actualitat. Aquest sistema parteix del principi de solidaritat i s'executa gràcies al poder coercitiu i legítim que exerceix l'Estat per assegurar les transferències. No obstant això, el sistema segueix sent inestable i molt dependent de l'ocupació.

Davant d'aquesta urgència de reformar el model actual, aquest 2021 el Ministre de Seguretat Social, José Luís Escrivá, del govern Sánchez, ha presentat les bases del nou model de pensions de l'Estat. Amb aquesta, es pretén revaloritzar les pensions segons l'IPC de l'any anterior per tal

Ponència política JSC

d'evitar la pèrdua de poder adquisitiu, i, a més, es podria arribar a eliminar el factor de sostenibilitat.

Malauradament, la viabilitat del sistema passa per un retard de l'edat de jubilació (que assolirà els 67 anys el 2027). En aquest sentit, per millorar l'estat de les arques públiques, aquesta nova proposta consisteix a augmentar els coeficients reductors per a les jubilacions anticipades (fins a un 30%), i incentius per a retardar-la, amb aportacions de fins a 12.000 euros per any de retard.

Existeixen, però, altres models alternatius a l'actual: el model de capitalització i el model anomenat mixt entre repartiment i capitalització.

El primer d'aquests models alternatius es basa en que cada treballador té un compte individual on va guardant les seves cotitzacions, que es van capitalitzant i van generant, si el sistema funciona, una rendibilitat. Així, quan s'arriba a l'edat de jubilació, el pensionista percep allò que ha cotitzat més un extra per la rendibilitat del fons. Aquest model és tradicionalment privat, gestionat per les entitats financeres privades a partit dels anomenats plans de pensions. La segona de les alternatives és un model mixt, on es combina l'aportació de l'estat amb allò que aporta individualment cada treballador amb el seu fons individual.

La JSC proposa reobrir les negociacions del Pacte de Toledo i les negociacions per garantir la posada en funcionament d'aquesta nova reforma del sistema de pensions. Així doncs, treballem i defensem la supressió de l'índex de revalorització i del factor de sostenibilitat de la reforma de 2013, i recuperar l'actualització de les pensions segons l'IPC. A més, des de l'organització donem suport a les entitats de la societat civil, com els sindicats i les anomenades Agrupacions Pensionistes, que lluiten per unes pensions públiques dignes.

La nostra lluita vol aconseguir recuperar, en els propers anys, el poder adquisitiu que els pensionistes han perdut des del 2010, recuperar l'edat de jubilació als 65 anys i refinançar el fons de pensions fins a tornar als 60.000M€ al 2030.

Donat que el marc actual estableix que, quan ens jubilem, haurem d'haver cotitzat 38 anys i mig per poder rebre la totalitat de la quantitat que ens pertocaria, l'estudiant que realitza formació post-obligatòria es veu penalitzat, ja que de mitja ha de dedicar-li 5 anys de la seva etapa activa a estudiar, i per tant, endarrerir, normalment, la seva incorporació al món laboral. Igual que actualment es tenen en consideració altres situacions, alienes al món estrictament laboral, a l'hora de la comptabilització dels anys cotitzats creiem que els anys dedicats a aquesta formació s'haurien d'incloure també. Incentivant, així, un perfil de treballador més qualificat.

Ponència política JSC

Finalment, a llarg termini volem reduir l'edat de jubilació als 60 anys i reconduir el sistema de pensions cap a un model públic de repartiment subvencionat, en el que les pensions no només surtin a càrrec de les aportacions dels treballadors sinó també dels pressupostos generals del estat. Resulta primordial la subvenció dels PGE per garantir-ne la sostenibilitat i que pugui redistribuir apropiadament la riquesa de la societat sense sobregravar les rendes del treball. Així mateix, evitem la temptació de tendir cap a un model de capitalització individual, que és insolidari i condemna a una pensió precària a les persones que han tingut una vida laboral precària. Eventualment, caldria considerar l'encaix d'un sistema de pensions en un context d'aplicació de la RBU.

- Pacte Intergeneracional

Defensem un nou Pacte Intergeneracional en defensa del sistema públic de pensions basat en els següents punts:

1. Reconeixement de l'esforç de totes les generacions que han contribuït al sistema públic de pensions, columna vertebral de l'estat del Benestar, estendard i senyal d'identitat d'una societat solidària, moderna i cohesionada, constituint i formant part del "model social europeu".
2. Compromís de donar continuïtat al sistema públic de pensions redistributiu basat en els principis d'universalitat, unitat, solidaritat, igualtat i suficiència.
3. Reafirmació en un sistema de repartiment i solidaritat intergeneracional, per la qual cosa rebutgem tot sistema basat en la capitalització del sistema públic i en la previsió individual.
4. Exigència de treball digne, amb salaris i carreres de cotització suficients.
5. Rebuig a un sistema públic de pensions de pensions mínimes.
6. Oposició a qualsevol transformació radical del sistema que suposi una ruptura dels principis en què se sustenta l'actual sistema públic de pensions, en especial els de solidaritat de drets i obligacions, suficiència de prestacions, equitat en el repartiment de les càrregues i responsabilitat pública en la direcció i gestió del sistema.
7. Requeriment als nostres representants polítics, agents socials, i econòmics un acord polític en les reformes sobre pensions amb la finalitat de disposar del necessari recolzament social. Un acord què, adaptant-se a les noves realitats, consolidi i faci viable el model que s'ha construït entre totes.
8. Eliminació definitiva de les discriminacions existents: gènere, joves, persones amb discapacitat o migrants.

Ponència política JSC

9. Generació de confiança, per una banda, entre els actuals pensionistes, que han de sentir garantides les seves pensions i, per una altra i especialment, entre les persones joves i altres treballadores actives. Cal adquirir el compromís de que la ciutadania sigui partícip de les grans qualitats en que consisteix el model de protecció social, una de les polítiques amb major efecte redistributiu.
10. Situació dels i les joves com actors clau en l'enfortiment del sistema de Seguretat Social, la confiança en el qual és un pas imprescindible i sense retorn.

2.9 Drets humans, solidaritat i cooperació internacional

Socialisme és internacionalisme per definició, és per això que la JSC, que té com a valors l'internacionalisme i la solidaritat, ha de lluitar perquè tots els ciutadans i ciutadanes del món, sigui quin sigui el seu país, tinguin garantits els seus drets humans bàsics. La JSC creu en la necessitat d'instaurar una política pública de cooperació al desenvolupament humà sostenible, implementant-ho als països més desfavorits amb criteris de cooperació i solidaritat. Per tant, com a organització socialista, hem de treballar i col·laborar conjuntament amb organitzacions internacionals i les ONG i enfortir les relacions de treball en aquests àmbits amb organitzacions de caire internacional socialista juvenil com la YES o la IUSY per lluitar plegats per la reforma de les regles del sistema comercial mundial i la promoció de la justícia social global. També com a JSC ens proposem demanar la condonació efectiva del deute extern dels països més pobres (tal i com va fer el govern de Zapatero el 2007 i va proposar el president Sánchez al G20 el setembre del 2020), també lluitar pels drets laborals als països menys desenvolupats i en vies de desenvolupament, contra l'explotació infantil de les subcontractes de les multinacionals a més de l'explotació sexual i reproductiva i defensar els models de comerç just.

Les activitats en matèria de solidaritat i cooperació internacional tindran com a motivació principal col·laborar en l'erradicació de la pobresa i la facilitació de l'accés efectiu a tots els bens i serveis necessaris per cobrir les necessitats humanes bàsiques i fomentar la cooperació per un desenvolupament humà sostenible i equitatiu. Per tant, vetllarem per la cultura de Pau i la resolució pacífica de conflictes per la via diplomàtica i col·laborarem activament en els programes de suport a les iniciatives solidàries de la societat civil i les ONG. Vetllarem per la promoció i l'assoliment dels objectius de la Carta de Drets Humans, exigint a les institucions i governs el seu compliment. Alhora, apostem per incrementar, en la mesura del possible, l'eficàcia i coordinació de l'acció humanitària com una línia estratègica més de la cooperació catalana. En la mateixa direcció, promourem un sistema de comerç internacional més just tot

Ponència política JSC

allunyant-nos de concepte del *banc salvador*. Com a mesura concreta, apostem per garantir, en tots els Ajuntaments que tinguem representació, complir amb el compromís de destinar el 0,7% del pressupost municipal a la partida de Cooperació.

Freqüentment ens arriben notícies relacionades amb l'entrada de persones immigrants al territori espanyol. No és inusual la utilització de termes com "assalt" o "invasió" als mitjans de comunicació, per tal d'intentar descriure una acció d'incursió en el nostre territori. Segons les dades de l'INE, a Espanya resideixen aproximament uns 6 milions de persones amb una nacionalitat no comunitària encara que els saldos migratoris dels darrers anys de la crisi són negatius. Sovint, es cerquen arguments racistes i xenòfobs que es tradueixen en representació institucional de partits polítics obertament racistes que utilitzen aquest discurs i desenvolupen polítiques públiques en aquest sentit. La Joventut Socialista Catalunya té en els seus valors l'internacionalisme, la solidaritat i l'antirracisme i entenem que sovint les persones han d'emigrar dels seus territoris per causes de forces major com són la fam, les malalties, la guerra o la falta de drets i llibertats. Som conscients que moltes persones arriben al nostre país per motius no voluntaris. No és el mateix marxar del teu país per voluntat pròpia que marxar perquè t'obliguen a fugir. Ningú hauria de fugir de casa seva i no hem de normalitzar-ho. Com a éssers humans que som tots i totes, no podem ignorar aquesta realitat. Per tot això, volem que des del nostre país es treballi per tal de millorar la situació d'aquests països. Això passa, entre altres mesures, per complir els objectius marcats per Nacions Unides d'ajuda al desenvolupament, els quals, fins ara, molt pocs països estan complint.

Per aquests motius entenem les polítiques públiques d'immigració com una eina d'inclusió intercultural, que han de permetre una major permeabilitat entre les cultures existents. Reivindiquem, a més, una major cobertura d'asil a totes aquelles persones que provinquin d'Estats no avaladors dels Drets fonamentals reconegut per la Declaració de Drets Humans de Nacions Unides. Convé fer ressaltar que Espanya conjuntament amb la Unió Europea ha de resoldre els problemes d'arrel amb els Estats originaris, amb polítiques internacionals de desenvolupament econòmic, social i democràtic. Exigim unes polítiques d'acollida reals per als milers de persones que s'estan morint a les fronteres dels nostres països. Volem una acollida digna i el respecte per la vida i el futur de les persones que són expulsades dels seus països d'origen, a més de garantir que puguin aconseguir dur a terme els seus projectes professionals i personals. Volem fer especial menció a l'atenció i cura dels i les menors no acompanyats que es converteixen en les víctimes més vulnerables de tots els conflictes. Exigim, a més, que es compleixin els compromisos signats per part de l'Estat en matèria d'acollida de persones refugiades.

Ponència política JSC

Tanmateix, això exigeix revisar els acords nacionals i europeus de política industrial i comercial que amenacen el treball i l'economia de països que no poden competir en igualtat d'oportunitats a un mercat global obert. Un exemple preocupant d'aquesta pràctica són els acords de pesca que la Unió Europea manté a l'Àfrica Occidental, i que beneficien especialment a Espanya. Aquests convenis permeten a desenes de pescadors industrials del nostre país treballar en les costes de països les comunitats litorals dels quals basen íntegrament o majoritàriament la seva subsistència en la sostenibilitat de l'explotació de l'entorn marí. La pesca industrial pot oferir en un sol dia el resultat de tot un any de treball dels pescadors tradicionals, i això suposa una competència deslleial que redueix tant la disponibilitat de peix en els bancs de l'ecosistema pels locals que no solament molts ciutadans d'estats com Senegal, Mauritània o Gàmbia estan perdent els seus treballs, sinó també la possibilitat d'obtenir l'aliment que constitueix dos terços de les proteïnes animals que consumeixen (cosa que provoca perilloses malalties nutricionals). Els diners que la UE abona a aquests països en compensació per l'explotació de les seves aigües no arriba a la població local aturada. Per a més inri, la població local no té cap altra oportunitat laboral per guanyar-se la vida en un país ple d'institucions polítiques extractives que desincentiven la innovació, mentre que els pescadors europeus sí tenen la possibilitat de trobar altres zones de pesca gràcies als seus vaixells motoritzats o alternatives laborals en els seus països d'origen. El problema de la sobrepesca a les costes africanes no és l'únic repte derivat d'una política internacional amb manca de consciència de classe: en les regions nord-occidentals també s'estan instal·lant indústries alimentàries internacionals, algunes espanyoles, destinades a intensificar l'explotació estrangera del mitjà marí en benefici de la ramaderia industrial i de l'aqüicultura europees, però no amb l'objectiu d'oferir els seus productes en els mercats nadius. En conjunt, tot això amenaça fins dos terços dels treballs d'alguns països i la seva sobirania alimentària. Si no mitiguem això, no podrem solucionar la crisi de la immigració: els senegalesos, per exemple, són el grup més nombrós d'emigrants subsaharians que arriba en pasteres a les costes espanyoles, i el 75% d'ells són antics pescadors aturats per la competència destructiva de la pesca industrial europea als seus caladors.

Aquest es solament un exemple de com els països occidentals perjudiquen amb les seves polítiques de lliure mercat l'economia local de països empobrits. Espanya, i la Unió Europea, també afavoreixen la desforestació de Brasil i Colòmbia, Indonèsia i Malàisia, o dels boscos tropicals d'Àfrica, en no establir prohibicions a la importació de productes d'explotacions agrícoles responsables de la reducció insostenible del espai forestal. A més, la major part dels agents responsables d'aquesta desforestació no són les classes aturades ni les classes baixes, sinó grans empreses nacionals o internacionals buscant augmentar els seus dividendes. La UE és

Ponència política JSC

responsable de la destrucció del 10% dels boscos a nivell internacional per la seva demanda de productes com la soja, l'oli de palma o el cacau, molts dels quals s'utilitzen per fabricar aliments ultraprocessats, poc nutritius o energèticament ineficients, o com altres com el cautxú o el cafè. L'any 2017, ni una sola tona de soja importada per Espanya per fabricar pinso provenia de cultius sostenibles, i Espanya és el segon importador d'aquesta llavor tant demandada. Per això, hem d'assumir una gran responsabilitat: Espanya hauria de valorar restriccions en la importació dels productes per la producció dels quals no s'hagin complert estrictes garanties de protecció mediambiental i social.

2.10 Fiscalitat

Per tal d'assolir un estat del benestar amb totes les característiques recollides en els punts anteriors d'aquesta ponència és essencial dotar-nos d'un sistema fiscal potent, just i progressiu on les rendes més altes facin front a una major contribució a les arques públiques.

Defensem una revisió del conjunt d'exempcions fiscals que es contemplen a l'estat i alhora apostem per la fixació d'uns tipus mínims per alguns impostos de fixació autonòmica com per exemple el de successions, donacions o patrimoni. D'aquesta manera, apostem per aconseguir una harmonització fiscal que eviti desequilibris entre les aportacions de cada comunitat.

La JSC ens mostrem a favor de la implantació de nous impostos de tipus digital per actualitzar el sistema fiscal al segle XXI. En aquesta direcció ens mostrem a favor de l'anomenada taxa Google o Impost sobre determinats serveis digitals i la taxa Tobin o Impost sobre les transaccions financeres. Dues mesures fiscals necessàries per dotar el sistema fiscal de control sobre activitats econòmiques generades a l'estat però que acaben escapant del sistema impositiu espanyol.

La JSC celebra l'emissió de deute europeu pel finançament del pla de recuperació europea davant la pandèmia. Alhora, considerem que aquesta és una passa fonamental cap a una consolidació fiscal a nivell europeu i creiem que els estats membres de la Unió han de seguir en la mateixa línia. Apostem per una major presència de l'emissió de deute conjunt per part de la unió i valorem l'estudi de mesures més ambicioses com per exemple l'emissió de deute europeu perpetu.

2.11 Drets i benestar dels animals

La nova Direcció de Benestar Animal que el Govern de coalició ha impulsat ha donat pas a l'augment de polítiques de protecció i benestar animal en els últims mesos, com la modificació del Codi Civil perquè els animals siguin considerats com a éssers dotats amb sensibilitat, la modificació del Codi Penal per endurir les condemnes en cas de maltractament animal, la inclusió de l'empatia cap a la resta d'éssers vius a la nova Llei d'Educació o la modificació de la llei de gossos perillosos. Com a fita més important, s'està treballant també en una nova llei de protecció i defensa dels animals, que suposarà realment un gran avanç pel seu benestar.

A nivell autonòmic, el partit socialista també ha demostrat un gran compromís amb la protecció i benestar dels animals, impulsant accions a nivell municipal, incloent propostes electorals molt valentes en aquest sentit i durant les campanyes electorals. I ara, en la formació del nou Govern, la seva intenció és aprovar la creació d'una Direcció de Benestar Animal Autonòmica que impulsi el benestar animal a Catalunya, tal com s'està fent a nivell estatal.

La JSC, que ens definim com a animalistes en els nostres valors, ens alegrem del compromís que els i les socialistes estan mostrant. Però, com a joves generacions que som, amb responsabilitat de futur, demanem un pas més en aquest compromís. Apostem per prohibir les corregudes de toros, els correbous i qualsevol acte que suposi la mort, el maltractament, patiment o el fet de ferir qualsevol tipus d'animal; també per endurir les penes en cas d'abandonament, maltractament o mort d'un animal o qualsevol altre incompliment de la Llei de Protecció dels Animals i, que aquestes no es limitin a sancions econòmiques sinó a conseqüències penals; instaurar un pla per a la conservació de la flora i fauna de la península ibèrica; millora de la situació i la qualitat de vida dels animals utilitzats per a la indústria alimentària, amb controls que garanteixin el compliment de la legislació vigent, així com un tracte ètic i respectuós dels animals utilitzats; canvi en el model productiu dirigit cap a la reducció del consum de carn amb una actualització i modernització del sector en pro d'un sistema de producció ètic i que repercuteixin en una millora en la vida i la mort dels animals; prohibició de la venda d'animals en botigues i persecució i prohibició de la venda il·legal d'animals; l'aprovació de criadors nacionals amb controls exhaustius que garanteixin el benestar i la protecció dels animals; reconversió dels zoos per tal de que siguin centres de recuperació d'espècies, prohibir la utilització dels animals en circs o espectacles al llarg de tot el territori, regular exhaustivament o prohibir els treballs que impliquin animals per a la seva realització; la no va experimentació amb animals; la creació d'un registre públic (base de dades) d'ús obligat abans de vendre o adoptar animals per evitar que pugin caure en mans de maltractadors reincidents; promoure la

Ponència política JSC

formació cap al funcionariat públic de manera que pugui treballar amb animals coneixent els protocols d'actuació i com actuar davant un cas de maltractament animal; fomentar també, el treball i la cooperació amb els cossos de seguretat dotant-los amb recursos per a que puguin investigar i perseguir els delictes o circumstàncies on es posi en risc el benestar, la vida o la seguretat d'un animal.

Som conscients que la regulació parteix de l'àmbit estatal i autonòmic però, no ens hem d'oblidar de l'àmbit municipalista. Un àmbit on recau gran part de la responsabilitat quan a benestar i protecció animal, ja que la llei actual delega aquesta responsabilitat als ajuntaments. Així, els nostres esforços han d'incidir també en l'àmbit municipal, potenciant el paper revitalitzador i conservador de la fauna autòctona que duen a terme els ens locals, així com la gestió de la protecció i el benestar dels animals que viuen en cada municipi. És important ressaltar també, que als nostres ens locals, manquen recursos per tal que puguin portar amb èxit aquestes polítiques. Per tant, reclamem també aquests recursos.

Els animals no poden ser tractats com a mers objectes, sinó que són éssers vius amb capacitat per sentir i com a tals, tenen dret a ser respectats i que procurem pel seu benestar i la protecció que necessiten. També a que sigui respectat els seus hàbitats naturals d'acord a les característiques de cada espècie.

La nostra organització ha de mostrar un continu activisme polític i social en el seu ferm compromís amb els drets dels animals i transmetre aquests valors a la resta de la societat a través de campanyes de conscienciació i sensibilització, així com en la participació d'esdeveniments animalistes.

Dit això, encara ens queda molt per fer i ens queda molt per reivindicar. Per aquest motiu, la JSC ha de liderar el moviment en pro dels animals assegurant l'avanç en la defensa i protecció dels animals, l'actualització i modificació de lleis per donar cobertura a aquesta protecció i el compromís d'instaurar mesures eficaces pel correcte i eficaç compliment.

2.12 Despenalització del cànnabis

És una realitat que el consum de cànnabis ha anat popularitzant-se i se n'observa un grau de normalització tal com passa amb l'alcohol i el tabac, drogues legals d'ús recreatiu generalitzat. No obstant, mai no hem d'oblidar que és una droga i, per tant, són necessàries campanyes per la prevenció del seu consum, especialment entre el jovent.

Ponència política JSC

La duresa de la llei espanyola contra la marihuana contrasta amb la progressiva acceptació del seu consum i no s'adequa a aquesta realitat. Una nova regulació no només buscaria solucionar les incongruències i els buits legals de l'actual i a protegir consumidors i treballadors, sinó també ajudaria a combatre activament el narcotràfic i tot el que aquest mercat negre comporta. Segons l'informe Europeu de les Drogues, durant el 2016, el 66% de tot el cànnabis d'Europa es va confiscar a Espanya.

La normativa penal actual castiga el cultiu, elaboració, tràfic o qualsevol altra conducta que promogui, afavoreixi o faciliti el consum de drogues i la norma administrativa sanciona el consum de drogues en qualsevol cas, en espais públics, així com la producció destinada al autoconsum susceptible de ser vista des de la via pública.

De la regulació actual s'aprecia una important incongruència: el consum en un espai privat per un particular està permès, però no que es pugui adquirir la substància en l'exterior. D'aquesta manera s'entén el cultiu i la producció pròpia, però segueix sent una incògnita la procedència de tot el necessari per a la preparació de la substància.

La mateixa situació es dona en el consum compartit. Tractant-se d'una droga que podríem considerar social, el fet que dos o més persones consumeixin al mateix espai, s'apreciaria com a conducta perseguible penalment. Aquesta situació genera una forta inseguretats jurídica que han hagut de salvar els Tribunals, aplicant una disparitat de criteris que no ajuden a entendre i resoldre la situació. El Tribunal Suprem, en un exercici de realisme, va donar uns paràmetres per permetre el consum compartit, per tal de posar una mica de llum en el buit legal que genera el Codi Penal. Provocant l'aparició de clubs socials de consumidors de cànnabis, que es movien en aquesta situació d'al·legalitat.

Els clubs socials de consum de cànnabis neixen com a espais privats on les persones que són usuàries de la marihuana poden consumir amb unes altres. Com l'existència d'aquests espais és fruit d'un buit legal, alguns tribunals han considerat que poden incórrer en delictes per interpretar de manera diferent els criteris del Tribunal Suprem. Alguns ajuntaments han buscat sortides a la problemàtica mitjançant ordenances que només entren a tractar temes relatius a urbanisme i de característiques arquitectòniques dels locals. És un avanç que no resol el principal problema, els titulars i treballadors d'una associació cannàbica incorren en un delictes contra la salut pública en un marc normal de funcionament.

El Parlament de Catalunya va aprovar el juliol del 2017, amb el suport del grup socialista, la tramitació d'una ILP que regulés aspectes més amplis del funcionament de les associacions cannàbiques. Les federacions d'aquestes associacions, com FEDCAC o CATFAC, van treballar

Ponència política JSC

durament pel reconeixement d'uns drets i obligacions per als clubs cannàbics que marquessin unes línies bàsiques de conducta. Però la problemàtica segueix sent la mateixa, ja que aquesta ILP no podrà regular sobretot el que seria necessari per dotar de seguretat jurídica plena, doncs la competència en matèria penal és estatal. D'aquesta manera, qualsevol regulació sobre aquesta matèria que vulgui donar seguretat jurídica, difícilment prosperarà si no prové del Congrés dels Diputats o del Senat.

Després de la Llei Verda, l'estructura del mercat cannàbic ja està construïda, tot i això els clubs cannàbics i els seus treballadors pateixen d'inseguretat jurídica. Hauria d'establir-se una regulació de la seva situació degut a que es un moviment fort i consolidat que ha avançat una gran part del camí, per això, la JSC ha de posicionar-se al costat de que es controli, protegeixi i doni seguretat jurídica a totes les persones que intervenen en tots els nivells del mercat del cànnabis i lluitar, per sobre de tot, per acabar amb el narcotràfic.

La despenalització del comerç del cànnabis és l'opció més favorable per al conjunt de la societat. Comporta la possibilitat de dotar de drets laborals particulars als treballadors de les associacions cànnabiques, així com establir protocols de prevenció de riscos en la tasca que desenvolupen i protegir als titulars de les mateixes, precisant les conductes permeses i les prohibides. Dota de garanties sanitàries i de qualitat, el producte que es comercia amb un sistema de control administratiu, evitant que aquest sigui adulterat i causi un perjudici al consumidor. A més, regular-lo des de l'Administració ens permetrà alertar dels efectes secundaris en el moment de compra tal com es fa amb el tabac. Combat el narcotràfic que actualment controla el mercat il·lícit, acabant amb xarxes criminals destinades a l'elaboració i transport, que són responsables d'altres delictes aparellats com l'explotació de persones, extorsió i blanqueig de capitals, entre uns altres. Augmenta també la recaptació de l'Estat a nivell tributari, doncs les càrregues impositives als productes cannàbics formarien part d'un comerç normalitzat, sense perjudici de la creació d'impostos o taxes específics. A més, la seva producció no tan sols serviria per als consumidors de cànnabis, sinó que es poden extreure grans beneficis aprofitant el cànem, que son les fibres que s'extreuen de la tija de la planta. Aquest subproducte es molt emprat des de l'antiguitat per l'elaboració de cordes, productes tèxtils, xarxes de pesca, entre altres. Actualment amb el cànem es poden elaborar una gran varietat de productes tèxtils, combustibles ecològics, bioplàstics, cel·lulosa per paper, aplicacions medicinals i cosmètiques, i fins i tot, peces per automòbils.

Per descomptat, aquesta legislació no ha de ser una porta oberta sense límits al comerç del cànnabis. Ha de servir per intervenir el sector i establir uns màxims, com es produeix amb

Ponència política JSC

l'alcohol i el tabac, des del màxim rigor sanitari i social. Persegueix per sobre de tot, la protecció de les persones consumidores i no consumidores, dels treballadors i treballadores del sector. L'establiment de regles sempre és necessari quan es tracta d'una realitat normalitzada per la societat.

3.FEMINISME

Som Feministes.

Som joves socialistes i per tant som intrínsecament feministes. Només amb un canvi de sistema, aplicant la perspectiva feminista en tots els àmbits i lluitant contra les desigualtats aconseguirem una societat feminista.

La JSC denunciem les actituds passives enfront de la igualtat i el feminisme, que contribueixen a les desigualtats de gènere que volem combatre, ja que encara no tenim els mateixos drets ni les mateixes oportunitats.

El feminisme és una lluita de totes i tots, dirigida a acabar amb les opressions que patim totes les dones pel fet de ser-ho, i cal que es defensi i treballi de forma transversal. Per tot això, amb independència de la classe social, sexe, gènere, raça o qualsevol altra circumstància social, cal incidir en la defensa dels nostres drets de forma transversal. Per què el feminisme és interseccional.

L'avenç en la igualtat s'ha vist frenat amb els anys de govern de la dreta catalana i espanyola, que han paralytitzat moltes de les iniciatives engegades en àmbits com l'educació, els mitjans de comunicació, la salut o l'empresa. Sota el pretext de la crisi, s'ha aprofitat per retallar drets a les persones que més desigualtats pateixen.

Els reptes adquirits els hem aconseguit amb governs socialistes i ho tornem a corroborar ara amb el govern progressista de coalició que està fomentant iniciatives per avançar legislativament i socialment en termes d'igualtat.

Hem de demanar que el Govern de la Generalitat estableixi mesures reals. Necessitem acabar amb les retallades que han imposat en matèria d'igualtat en els últims 10 anys i que ens han fet retrocedir. És imprescindible desplegar la Llei d'igualtat en tots els àmbits i dotar de recursos els serveis contra la violència de gènere.

La Joventut Socialista volem canviar el sistema i per fer-ho, hem de practicar amb l'exemple. Entenem que cal donar suport i treballar conjuntament amb totes les associacions feministes que lluiten per aconseguir una societat més justa. A través de la creació d'espais de reflexió, per a potenciar llocs d'intercanvis que contribueixen a que les dones joves puguin construir una identitat lliure, amb valors bàsics contra el sexisme i la violència.

Ponència política JSC

Defensem i treballem per la normalització, visibilització i acceptació de noves masculinitats, allunyades dels models masclistes i patriarcals que encara avui són massa presents a la nostra societat.

De la mateixa manera, fomentar i obligar a respectar les quotes femenines en tots els àmbits on les dones no tinguem representació paritària. Les quotes no són un instrument caduc, encara no. La importància de les quotes és imprescindible per donar visibilitat al problema, però no és suficient per solucionar-lo. Són l'únic mecanisme que avui dia tenim per trencar el sostre de vidre i garantir que puguem tenir accés a posicions de lideratge en igualtat de condicions. Cal fer especial menció a les llistes paritàries als partits polítics, per avançar en representació i lideratge polític. És necessari que aquesta paritat no es doni només en números de llistes, si no també en els llocs de responsabilitats, per acabar amb la repartició de competències de forma estereotipada. La nostra lluita ha d'aconseguir que les quotes no siguin necessàries, però en el camí les necessitem.

Per últim, però el més important i imprescindible, educar en el feminisme des de la infància. Només amb educació serem lliures i arribarem a una igualtat real i efectiva. Hem de detectar i extreure de la percepció social el masclisme present al dia a dia i que assumim de forma normalitzada, prorroguen estereotips i rols de gènere encara presents en la societat. Per tant, cal revisar els decrets que regulen els ensenyaments a impartir per dotar-los d'una perspectiva de gènere així com actualitzar la formació del professorat amb aquesta mirada.

Encara queda molt camí per recórrer, per aquest motiu cal continuar treballant per aconseguir una igualtat plena i real en tots els àmbits i aspectes de la vida quotidiana, professional, econòmica i política.

3.1. Prou violència masclista

La JSC reclamem la necessitat de posar fi a la violència contra les dones i requereix reconèixer i lluitar contra tots els tipus de violència masclista amb una intervenció integral. Des de l'esclat del brot del COVID-19, les noves dades i informes que presenten els qui estan en primera línia revelen que s'ha intensificat tot tipus de violència contra les dones i les nenes, sobretot, la violència en la llar. Les circumstàncies del confinament potencien els factors de risc de violència masclista, en augmentar l'aïllament i les barreres que dificulten la sol·licitud d'ajuda i la denúncia. Aquesta situació té com a conseqüència directa l'augment d'aquesta violència.

Ponència política JSC

Cal redoblar els esforços per enfrontar la violència contra les dones situant aquesta com una prioritat en les mesures de recuperació i resposta al COVID-19.

L'especialització en perspectiva feminista en àmbits com la medicina de família, treball social, educació, administració, psicologia i medicina forense és clau per poder detectar, tractar i prevenir els casos de violència masclista. En el cas dels cossos de seguretat i les instàncies judicials reclamem unitats especialitzades i reciclatge formatiu constant, primant sempre la protecció de la víctima i l'acompanyament d'aquesta. La formació laboral en matèria d'igualtat és encara una eina clau que falta per instaurar en l'espai laboral. També defensem implicar les entitats locals.

Desenvolupar campanyes de prevenció i sensibilització implicant a la societat en el seu conjunt, amb campanyes focalitzades en el rebuig al maltractador. Fer visible, prevenir la violència de gènere i treballar per a la seva erradicació.

S'ha de reconèixer als fills i filles, i a l'entorn familiar, de dones que han patit violència masclista com a víctimes. Necessitem articular un sistema de protecció als infants, no es poden concedir règims de visites amb els maltractadors. Un home maltractador mai és un bon pare. És necessari que els infants rebin també ajuda psicològica i acompanyament emocional per ajudar-los a gestionar les vivències que han passat. També hem de tenir en compte als animals domèstics en les polítiques que es facin en aquest sentit ja que sovint, els maltractadors utilitzen el maltractament animal per maltractar psicològicament a les dones. De fet, moltes no abandonen el maltractador per no deixar el seu animal amb ell.

Cal garantir l'atenció integral i òptima de proximitat, mitjançant els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones, així com els Centres d'Intervenció Especialitzada. La Generalitat de Catalunya ha de garantir els seus recursos, les retallades afecten directament en el suport que reben moltes dones i famílies, que necessiten aquests recursos per seguir amb els seus projectes vitals. Es necessari posar especial èmfasis a les zones rurals de Catalunya on aquests serveis presenten mancances.

Si ens centrem en l'etapa juvenil, en els últims anys està augmentant el nombre de noies que pateixen violència per part de la seva parella o exparella, fruit de la normalització de mites com l'amor romàntic o les proves d'amor i d'assumir com a vàlides actituds abusives (control, aïllament, etc.) moltes vegades per normalització d'actituds tòxiques en l'àmbit digital. Això prova que les actituds que porten a la violència vers les dones continuen arrelades a la nostra societat i només prevenint-les amb educació dins i fora de les aules podem fer-li front. Treballar en la prevenció és imprescindible per acabar amb la violència

Ponència política JSC

masclista. Per això s'ha d'apostar per una educació sexual i afectiva. Dotar d'eines i recursos al personal docent i altres professionals corresponent a l'educació formal i no formal com monitorxs de lleure, vetlladorxs, etc, perquè puguin prevenir i treballar si es troben en situacions de violència masclista, però també perquè utilitzin materials i continguts que no reproduïxin el masclisme, així com fomentar l'adquisició de bons hàbits digitals.

A més, rebutgem la utilització de la imatge de les dones de forma sexista, i defensem acaba amb la tolerància i permissivitat cap a la publicitat sexista que fomenta actituds masclistes. Reclamem l'actuació dels poders públics per l'eliminació de continguts i anuncis sexistes en tots els casos que es detectin tant a mitjans de titularitat pública com privada. Les imatges que es comuniquen a través dels mitjans de comunicació d'homes i de dones són completament diferents. Els gèneres són caracteritzats de maneres i amb interessos molt diferents i amb maneres de relacionar-nos també molt diferents. Més enllà del món de la publicitat, de les notícies on el tractament al final és una representació molt esbiaixada de com som les dones, com ens relacionem i quins són els nostres interessos. Cal treballar per rescindir les actituds que suposen un atac a la intimitat (acudits o "piropos" sexistes, contes estereotipats, etc.) i el manteniment de les mateixes inèrcies. La violència verbal vers les dones també és violència de gènere.

3.2. Som abolicionistes

Volem abolir la prostitució perquè no acceptem cap mena d'explotació i desigualtat. Hem de canviar l'estructura social de dominació que fa possible el consum sexual de persones. Es tracta d'un tipus d'explotació que té un clar component masclista i de classe, ja que les seves víctimes són majoritàriament dones i nenes en situació de pobresa, no obstant això, hem de tenir present que el col·lectiu trans pateix també aquesta xacra a causa de la seva estigma i vulnerabilitat social. Les dades indiquen que hi ha aproximadament 100.000 dones prostituïdes a Espanya, de les quals només el vint per cent són nacionals i al voltant d'una de cada tres podrien ser víctimes del tràfic. Espanya és el primer país de l'Europa demandant de prostitució i el tercer del món. El 39% dels homes espanyols, segons Nacions Unides, ha pagat en alguna ocasió per mantenir relacions sexuals. La pornografia blanqueja la prostitució. Totes dues pràctiques d'explotació són instruments del sistema patriarcal, instruments de sotmetiment cap a les dones, i per tant, pràctiques de violència masclista.

Ambdues pràctiques mercantilitzen amb el cos de la dona, reduint-lo a objecte sexual. En ambdues pràctiques les dones són captades, violades, atrapades, esclavitzades.

Ponència política JSC

No podem permetre democratitzar la prostitució sota fal·làcies de lliure elecció, legitimant la sexualització del precariat. Per aquest motiu, mostrem el nostre rebuig també a les plataformes emergents com Onlyfans, aplicacions on trobem noves formes de prostitució, però amb el mateix fons patriarcal, de mercantilització de la dona. Aquestes plataformes encoratgen a dones amb menys recursos a vendre el seu cos, deixant-les atrapades en una xarxa de violència masclista.

La pornografia, aquest tipus de plataformes, reproduïxen masclisme, ja que per desgràcia, cada vegada més adolescents s'inicien a la sexualitat amb la pornografia, fent que interioritzin com a normals el tipus de relacions interpersonals que es mostren, les relacions sexuals reproduïdes i legitimant la violència masclista.

És necessària la coeducació i en específic, l'educació efectiva sexual, per garantir unes relacions sanes entre iguals.

Reclamem un model que no legítimi aquestes pràctiques. Hem de lluitar per aconseguir un sistema que realment acabi amb la tracta de persones al nostre país. Hem de lluitar contra les màfies, l'esclavatge sexual i tot el sistema corrupte que hi ha al darrera. Tot i que són necessàries, no ens podem centrar només en campanyes de persecució i sanció de clients. Hem d'anar a la font del problema i erradicar-ho d'arrel. Aquestes mesures s'han d'acompanyar d'atenció i protecció, així com de programes de reinserció social i laboral de les persones prostituïdes per tal de garantir el seu futur. També s'han de destinar recursos i fons per dur a terme aquestes accions.

Fomentar campanyes de conscienciació específiques en tots els àmbits; educatiu, comunicació, laboral, amb entitats, etc.

A més, rebatem les postures favorables a regular la prostitució i que, amb el pretext de garantir l'ordre social i les condicions laborals de les persones prostituïdes, volen institucionalitzar el consum sexual de persones. L'argument antiabolicionista basat en el fet que la prostitució s'exerceix, en alguns casos, de forma lliure i voluntària, és una fal·làcia: la renúncia a exercir els propis drets no comporta la seva pèrdua ni la invalidació del marc legal que els garanteix.

3.3. En contra de la cosificació i l'explotació de les dones

La Joventut Socialista de Catalunya lluitem fermament contra la perpetuació del paper reproductor de les dones i la divisió sexual del treball. Defensem una societat lliure, on qualsevol persona tingui les mateixes oportunitats que d'altres per decidir com vol viure i desenvolupar el 1366 seu projecte vital.

En aquest sentit, la pràctica dels ventres de lloguer genera una expectativa de món altruista i irreal on les dones decideixen gestar per donar els seus fills i filles a altres. La realitat en mostra que això és ben diferent. Com a socialistes, feministes, no podem considerar una opció lliure aquella que està absolutament condicionada i supeditada, sigui per la situació de desigualtat i misèria que pateixen les dones arreu del món amb salaris irrisoris i en molts casos sense independència, sigui per condicionants de qualsevol altra índole (per afecte a un altre persona, per millorar l'estil de vida, per ser més competitiva...).

Els contractes de ventres de lloguer no només mercadegen amb les dones, també ho fan amb els i les seves infants. Aquests nens i nenes poden veure vulnerats els seus drets fonamentals: ningú garanteix que les persones que compren aquest ventre puguin garantir el seu benestar, com per exemple, sí s'exigeixen i corrobora en processos d'adopció. La regulació d'aquestes pràctiques és la suma de la més crua llei del capitalisme abraçada fermament amb el patriarcat: algú que té el desig, compta amb diners i necessita d'una dona fèrtil.

Som feministes i com a tals els nostres valors són absolutament contraris a aquest model social. És la defensa de la mercantilització del cos de les dones i fa del desig legítim un atemptat contra els drets adquirits de les dones. Per aquest motiu, admetre de forma legal aquesta pràctica, per molt altruista que es defensi que és, obre la porta a un negoci lucratiu que s'alimenta de la desigualtat estructural de les dones per la que tant hem lluitat i ho continuarem fent.

Apostem i lluitem per un nou model de famílies que no vulnerin els drets adquirits per les dones. On el desig legítim de ser pares i mares no vagi en contra de la llibertat de les persones. Desitjar formar una família no és un dret, és un desig i aquells desitjos que tenen un preu com a moneda de canvi es converteixen en privilegis. Converteix el desig de formar una família en un desig preponderant.

Hem de treballar per tal d'eliminar les traves que alguns països estan posant en els processos d'adopció, en especial en els casos discriminatoris per motius d'orientació sexual i monoparentalitat.

Ponència política JSC

En aquest sentit, creiem que cal una reforma profunda en els tràmits d'adopció en direcció a l'agilització d'aquests. Hem de reforçar les aliances entre els estats i els convenis d'adopció; promovent alhora l'adopció d'infants nacionals. Hem de reduir dificultats i prohibicions amb les quals es troben moltes parelles a escala internacional. En definitiva, lluitar per tal que tothom tingui les mateixes oportunitats per poder adoptar i formar una família i apropar l'adopció a tota la ciutadania en igualtat de condicions sense discriminació per orientació sexual.

3.4. Salut i Drets sexuals i reproductius

Recolzem en el marc de la salut femenina, la proposta de baixada de l' IVA del 14% al 4 % de tots aquells productes que s'utilitzen durant el període menstrual, entenent que aquests són productes de primera necessitat i facilitant l'accés d'aquests productes.

Ningú decideix tenir la regla, aquesta arriba i marxa sense avisar. La pobresa menstrual és una realitat arreu del món i per tant també a Catalunya. Avui en dia encara un percentatge força elevat de persones no compten amb el privilegi de tenir una higiene mensual digna, és a dir que no tenen accés els productes bàsics que s'utilitzen durant el període menstrual, posant en risc la seva salut. És necessari garantir els productes mensuals per tothom aplicant un IVA súper reduït. Els productes mensuals són una necessitat bàsica i per aquest motiu hem de garantir que tothom en pugui tenir accés sense tenir en compte el seu nivell econòmic. Per això proposem garantir de forma gratuïta i universal l'accés a aquests productes com s'està a fent a altres països, la salut no pot de ser mai un luxe i fent especial èmfasi sobretot els que son ecològicament sostenibles. A més, cal facilitar aquests productes a les institucions i administracions públiques com a espais segurs per situacions d'emergència.

Hem de fomentar l'impartició d'educació menstrual, ja que tenim dret a conèixer el nostre cicle, que deixi de ser un tema tabú, parlar de la menstruació què significa i perquè aquesta apareix. Educant des d'un principi ajuda a que no tinguem que amagar-nos quan aquesta ve, i explicant els productes que hi ha com els reutilitzables de comerç de proximitat.

Reclamem que es mantingui i que es vetlli per la integritat de la Llei Orgànica 2/2010 de Salut Sexual i Reproductiva i d'Interrupció voluntària de l'embaràs. Cal assegurar que totes les dones independentment de la seva classe social puguin avortar als hospitals públics arreu del territori, sense haver de desplaçar-se per exercir aquest dret. Per aquest motiu és necessari una solució competent per part de les administracions perquè les dones pugui decidir lliurement d'avortar i no tingui obstacles per interrompre l'embaràs. També reclamem que es faci una modificació a

Ponència política JSC

la llei per tal d'incloure a homes trans que vulguin fer ús de les tècniques de reproducció assistida. Aquesta és una legislació eficaç, que segueix la majoria de normes europees.

Restringir l'avortament no només és ineficaç per reduir el nombre d'intervencions, sinó que les augmenta, però amb l'afegit que posa en perill la vida de les dones, exposant-les a pràctiques clandestines en condicions insalubres, com a l'etapa franquista.

Les noies a partir dels 16 anys han de tenir els mateixos drets a decidir sobre el seu propi cos. Cal que es mantingui la totalitat de la normativa, pel que fa a no requerir l'autorització de les o els tutors legals (l'Organització Mundial de la Salut recomana precisament aquest model per afavorir una presa de decisions més lliure). També la legislació hauria de recollir el dret de les dones a poder dur a terme un procés d'esterilització per voluntat pròpia sense haver de recórrer a la sanitat privada, com també garantir que cap dona sigui esterilitzada en contra la seva voluntat, com passa amb les dones amb diversitat funcional. D'aquesta manera es garanteix que totes puguin tenir decisió sobre el seu cos.

Cal estendre la xarxa de Serveis de Salut Sexual i Reproductiva a tot el país com a garantia d'una prevenció i assistència plena per la salut de dones i homes. El foment de l'educació sexual i efectiva és la millor prevenció, no només dels embarassos no desitjats, sinó també dels problemes derivats d'una concepció estereotipada del que ha de ser una relació afectiva: violència, angoixes, etc. S'han de trencar tabús i anar més enllà de les activitats puntuals als centres educatius: treballar les relacions afectives i les emocions de forma constant, integrant-la als currículums escolars. Cal facilitar l'accés als anticonceptius femenins i masculins, establint la seva gratuïtat, especialment pel que fa als i les joves.

S'han de realitzar campanyes educatives arreu del territori per informar i conscienciar a la ciutadania de les ETS, sobretot del VIH i SIDA, que són malalties que encara tenen molts perjudicis en la població a causa del desconeixement.

3.5. LGTBI+

La JSC volem una societat en què imperi la llibertat sexual sense cap tipus de discriminació. Una societat respectuosa amb la diversitat d'orientacions i/o identitats sexuals. Per això combatem l'homofòbia, la lesbofòbia, la bifòbia i la transfòbia; i treballem conjuntament amb les entitats LGTBI+ en favor de la visibilitat pública del col·lectiu. A més, promovem el reconeixement, el respecte i la visibilitat de totes les sigles i col·lectius emparats sota el paraigües de LGTBI+, ja que no hi ha una acceptació social homogènia a tots els col·lectius

Ponència política JSC

Malauradament, no només cal seguir avançant en la igualtat real del col·lectiu LGTBI+, sinó que cal vetllar per mantenir la igualtat legal assolida amb els socialistes al Govern d'Espanya amb la Llei de matrimonis igualitaris, aprovada l'any 2005, així com seguir lluitant per aconseguir que la Llei LGTBI, aprovada l'any 2014 pel Parlament de Catalunya, sigui realment desplegada i aplicada. En aquests 4 anys, els Governos de Convergència i ERC han mostrat una flagrant manca de voluntat a l'hora de desplegar la llei catalana contra la LGTBIfòbia, motiu pel qual al nostre país es segueixen produint atacs LGTBIfòbics que no reben resposta ni sanció en ferm per part de l'administració catalana. Cal acabar amb aquesta impunitat i poder desplegar la llei per, entre altres, lluitar amb garanties contra el bullying que pateixen molts nens i nenes LGTBI+ a les aules, moltes de les quals no es denuncien per temor de les víctimes als seus agressors. Les agressions físiques i psíquiques per orientació sexual o per identitat de gènere segueixen estant a l'ordre del dia a les nostres escoles i instituts. Desgraciadament, això comporta que una gran quantitat de joves abandonin els seus estudis i fins i tot hagin pensat en el suïcidi, i aquesta és una de les grans xacres contra les que hem de lluitar. Condemnem de forma contundent i enèrgica aquestes situacions i farem el que estigui a la nostra mà per poder combatre l'assetjament escolar, mitjançant campanyes positives que normalitzin aquest col·lectiu als centres escolars, a més de l'aplicació de sancions no només als assetjadors, sinó als professors i professores que practiquin l'omissió de socors i/o participin en els atacs. Creiem que totes aquestes propostes s'han de duu a terme a través d'una legislació nacional en pro del col·lectiu LGTBI+ i la llei de igualtat de tracte (popularment denominada Llei Zerolo), que actualment es troba en tramitació parlamentària. Sempre des-de el punt de vista discriminatori que el col·lectiu LGTBI+ pateix diàriament per una part de la societat. Dotant d'un règim sancionador a nivell estatal i establint tots els processos administratius corresponents per tal d'assegurar la igualtat real de tot el col·lectiu LGTBI+.

D'altre banda també s'ha de promoure la formació contínua per les administracions públiques, ja siguin policies, fiscals, jutges, entre d'altres; per fomentar una perspectiva LGTBI+ que ajudi als cossos públics a poder donar una millora atenció al col·lectiu LGTBI+ que hagi sigut víctima de qualsevol agressió, ja sigui física o psicològica. En l'àmbit educatiu també hem de posar la lupa ja que es donen molts casos d'assetjament i discriminació a les persones LGBTI, i no només per part de l'alumnat, sinó també per part del professorat. S'ha d'incloure dintre del currículum educatiu el respecte a la diversitat d'orientacions sexuals i d'identitat de gènere, així com mesures per el correcte tracte de persones LGTBI, així com formació específica al professorat.

Hem de treballar amb més energies que mai per la visibilització del col·lectiu trans i la protecció del mateix, acabant amb la patologització, les persones trans no necessiten ser diagnosticades

Ponència política JSC

ja que no estan malaltes, fomentant les formacions en l'àmbit i aprenent diàriament per tal d'ajudar a prevenir i erradicar la discriminació constantment que pateix el col·lectiu i compromentent-nos amb l'autodeterminació de gènere. Per poder aconseguir això ens posicionem a favor de legislació en pro del col·lectiu trans que els hi doni tota la seguretat jurídica per poder fer la seva transició completa de una forma justa i segura, sense discriminacions ni dilatacions temporals innecessàries.

Fent especial atenció en persones trans que no són majors d'edat, proporcionant totes les eines que necessiten des de metges especialitzats fins a psicòlegs (tant per els pacients com per la família) per guiar-los en aquests moments. Creiem que les persones trans majors de 16 anys, han de poder començar la seva transició sense el consentiment dels seus tutors legals.

Defensem que la sanitat pública ha de sufragar els tractaments mèdics, psicològics i les intervencions quirúrgiques de la reassignació de sexe, així com el suport a les famílies. També és essencial lluitar contra la discriminació que sofreix el col·lectiu, com l'alta taxa d'atur, els múltiples casos de maltractament físic o psicològic, l'alta taxa de suïcidis i, especialment, la discriminació que sofreixen les dones trans, que en gran mesura moltes es veuen abocades a la tracta.

També posar èmfasi en las infàncies trans, ja que existeixen i es veuen soles en aquesta etapa, com la no acceptació per part de seu centre de estudis o per el centre de salut. Se'ls hi ha que donar suport i no només als infants, sinó també a les seves famílies.

En l'àmbit laboral, des de la JSC proposem posar en marxa mecanismes d'acció positiva en la contractació de les persones trans. Impulsant un pla director de mesures que les empreses puguin seguir per tal d'incentivar la contractació i promoció interna del col·lectiu trans. Així doncs, també cal desplegar més controls en les discriminacions que es cometen en l'àmbit laboral cap a les persones trans. L'acció sindical i mesures com la inspecció de treball i la creació de quotes laborals a grans empreses són propostes que creiem que han d'afavorir una millor inserció laboral del col·lectiu trans, col·lectiu que encara pateix una discriminació profunda dins de l'àmbit laboral i que, per això, encara té una taxa d'inserció molt menor a altres col·lectius. En tant que s'aconsegueix una millor situació laboral per les persones lgtbiq+ s'hauria de realitzar un prestació econòmica a aquelles persones que han estat víctimes per raó de sexe com sol passar amb les persones pertanyents al col·lectiu, ja que moltes d'aquestes pateixen violència en diversos àmbits com l'educatiu o el familiar i per tant es veuen abocades a abandonar els estudis i marxar de casa. També cal recordar que membres del col·lectiu LGTBI+ en èpoques de crisi es veuen en necessitat d'amagar la seva condició i molts d'elles tornen al armari, per por de

Ponència política JSC

patir discriminació o per la seva orientació sexual o identitat de gènere. Per això volem que en èpoques de crisi el col·lectiu LGTBI+ estigui protegit tenint en compte la seva realitat.

Creiem que en l'àmbit municipal cal formació contínua sobre la realitat LGTBI+ i una millor coordinació entre agents com els serveis d'informació i assessorament juvenils, àmbit educatiu, igualtat i serveis socials entre d'altres, per a disposar de recursos i eines formatives, publicacions, contactes amb entitats, etc. per a treballar per la sensibilització sobre la realitat LGTBI+, la defensa dels seus drets i la lluita contra la LGTBI+fòbia.

S'ha de trencar amb la visió heteronormativa de la sexualitat promovent la inclusió de tot tipus de pràctiques afectiva-sexuals amb consentiment.

També hem de vetllar per preservar, facilitar i fomentar el dret a l'adopció homoparental. Proposem una reforma de la llei que regula l'adopció en el territori espanyol perquè aquesta pràctica sigui més fàcil i eficient entre totes aquelles parelles que vulguin adoptar. És per això que la Joventut Socialista de Catalunya no està d'acord, per exemple, amb el conveni d'adopció del govern espanyol amb el govern rus en el que no es permeten les adopcions homoparentals.

Cal denunciar amb més força encara la situació de les dones del col·lectiu que pateixen discriminació múltiple, tant per la seva condició de persona LTBI+ com per la seva condició de dona. L'increment de la seva visibilitat dins del col·lectiu és una assignatura pendent, i hem d'aconseguir que siguin més visibles per normalitzar la seva condició enfront la societat.

Hem de continuar mantenint una relació fluïda amb el conjunt de l'associacionisme LGTBI català per tal de poder copsar de primera mà quines són les inquietuds del col·lectiu i crear una xarxa d'acció i per últim, cal concebre el reconeixement de nous drets civils i polítics no com un fenomen estàtic, sinó com el producte d'una societat en constant moviment i, per tant, adaptar nos a les noves situacions que puguin sorgir.

3.6 Som antiracistes

A Catalunya conviuen persones de diferents orígens, cultures i religions. Som una societat creixentment diversa, on, en termes generals, les diferències per origen racial, ètnic, nacional i/o cultural no generen conflictes socials, sinó més aviat, són font d'enriquiment mutu i s'han mostrat com un important actiu social.

No obstant això, malgrat que en les últimes dècades s'han produït importants avanços jurídics i socials en matèria d'integració, no discriminació i respecte a la diversitat, encara avui el racisme,

Ponència política JSC

la xenofòbia i altres formes d'intolerància, segueixen presents en les nostres societats, adoptant múltiples formes, que van des de les més subtils fins a les més greus, com són els delictes d'odi. La JSC es mostra preocupada i emplaça al seu jovent a no donar treva a aquest tipus de discursos que es basen en l'odi i les mentides. Per això, a la JSC volem ser un mitjà per denunciar-ho i recolzar a les víctimes que ho pateixen.

A més d'això, l'auge dels discursos d'odi ha fet augmentar el rebuig cap al diferent. Podem veure com la societat parla de persones "il·legals", estereotipa comunitats, parla d'immigració de segona i tercera generació, culpa als estrangers de xacres mundials com la violència de gènere o les violacions, es menysprea al sí de les institucions públiques a persones racialitzades, es pinta la cara de negre a persones blanques per la cavalcada dels reis, o es culpa a la comunitat xinesa dels orígens de pandèmies globals, entre d'altres.

Atesa la problemàtica estructural actual és urgentment necessari prendre mesures per acabar amb el racisme social, institucional i estructural. Hem d'avançar cap a una societat on s'entengui que hi ha persones diverses, involucrades amb el respecte a la resta de comunitats, i que posa en valor la riquesa de la diversitat.

La lluita contra el racisme depèn de cadascú de nosaltres. Amb el racisme tothom té el deure de fer una gran reflexió que comença per nosaltres mateixos. Hem d'obrir els ulls d'una vegada i veure el món com realment és, ple de colors, de matisos i de tonalitats on totes les persones tenen el dret a ser tractades amb dignitat. Per això, no podem permetre més que aquesta xacra segueixi instaurada a la nostra societat.

Un primer pas per lluitar contra el racisme és reconèixer que existeix a la nostra societat. Així, la JSC reconeix el racisme social, institucional i estructural que afecta a moltíssimes persones.

Denunciem no només el racisme visible sinó també l'invisible: el racisme que qüestiona que es pugui ser de Catalunya amb trets físics diversos, o que se sorprèn quan persones racialitzades tenen formació universitària o parlen bé la llengua. Aquest racisme que no es veu però que, en efecte, és igual de nociu, també és una xacra que hem de combatre en el camí per l'eliminació de tota forma de discriminació racial.

La JSC ens comprometem a portar una lluita antiracista activa, tenim molt a deconstruir per tornar a construir, per això, promourem polítiques i protocols antiracistes a les institucions on estem presents, farem accions i esdeveniments de denúncia i sensibilització cap aquesta realitat, impulsarem campanyes de conscienciació i educació i recolzarem a entitats i moviments socials antiracistes. És important que aquest compromís es traslladi de manera transversal a tota l'

Ponència política JSC

organització política, ja que la lluita contra el racisme és molt important enfocar-la des de tots els àmbits.

4. TRANSICIÓ ECOLÒGICA I EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

En els darrers anys, són moltes les veus que s'alcen davant el risc que suposa per al planeta continuar amb els sistemes de producció i consum actuals els quals tenen un impacte negatiu i suposen una amenaça per al nostre futur. La conscienciació davant d'aquesta greu situació està arrelant en la societat, però calen accions i canvis profunds per donar resposta a la greu situació climàtica.

El planeta, així com els éssers vius i els ecosistemes, es troben en perill. Així ho proven els informes recents de Nacions Unides a través dels seus organismes IPBES (Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services) i IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) que alerten d'una gravíssima pèrdua de biodiversitat -més d'1 milió d'espècies amenaçades- i d'un increment constant de la temperatura del planeta que, si no s'actua amb urgència, seguirà creixent i el farà inhabitable.

La comunitat científica internacional adverteix any rere any dels riscos i escenaris cap als quals ens dirigim i de l'impacte irreparable d'un augment de més d'1,5 °C de la temperatura global. En el seu darrer informe, l'IPCC, en els seus nombrosos estudis excel·lentment referenciats, ens alerta que els compromisos globals que es van assolir a l'Acord de París del 2015 no són suficients per evitar un augment de temperatura superior als 2,0 C, i molt menys 1,5 °C.

D'altra banda, l'informe "Extreme Carbon Inequality", publicat per Oxfam International i l'Institut Ambiental d'Estocolm (SEI) el 21 de setembre de 2020, determina que l'1% més ric del món provoca el doble d'emissions de CO2 que el 50% més pobre. És per aquest motiu que des de la JSC a l'hora de gestionar aquesta situació, tenim molt present aquesta realitat, perquè no hi ha una transició ecològica justa sense justícia social, justícia intergeneracional i territorial. També el fet que al llarg dels anys s'ha generat un deute ecològic immens cap a les poblacions que menys han contribuït a la situació de col·lapse en què ens trobem.

Cinquanta-un mil milions és el nombre aproximat de tones de gasos causants de l'efecte d'hivernacle que el món aporta cada any a l'atmosfera. Encara que la xifra pot augmentar o disminuir lleugerament d'un any a l'altre, en general tendeix a créixer.

En canvi, Zero és la quantitat a la qual des de la Joventut Socialista de Catalunya aspirem per frenar l'escalfament i prevenir els pitjors efectes de l'emergència climàtica, que seran molt nocius.

Ara que els països més contaminants estan començant a fixar el termini per la descarbonització de les seves economies, és necessari no oblidar els efectes que el canvi climàtic té, i tindrà, sobre

Ponència política JSC

els països empobrits. El canvi climàtic, juntament amb el capitalisme extractivista, està posant en risc la supervivència de les formes de subsistència natives de nombrosos indrets del planeta, des de la caça-recol·lecció i el pastoralisme fins l'agricultura tradicional, tot i que encara avui dia són profitoses i necessàries en moltes ecoregions i que els pobles que les practiquen no tenen accés a l'alimentació industrial com a alternativa. La desaparició d'aquestes formes de vida, ja sigui per l'expropiació de les seves terres per empreses multinacionals o per l'alteració de l'equilibri ecosistèmic, sumada als èxodes rurals, s'està traduint en un augment dels índex de desnutrició i en una capacitat encara pitjor de resiliència de les comunitats enfront de les malalties i els desastres naturals que dos segles de contaminació industrial auguren agreujar.

Als països empobrits, no obstant, els afecta una triple injustícia climàtica: són els països que menys responsabilitat tenen en el canvi climàtic però els més vulnerables a ell, són els que tenen recursos més limitats per lidiar amb els seus efectes i, a més, són els que poden sortir més perjudicats de la transició sostenible dels països enriquits si aquesta no s'orienta bé. Així, per una qüestió d'humanitat, és fonamental per assolir una economia de zero emissions no empitjorar la fragilitat a la qual hem llençat a aquests

Per tant, la JSC apostem per una transició ecològica amb visió internacionalista. La transició en els països industrialitzats cap a una economia verda exigirà una reestructuració de les seves importacions per l'augment de les exigències de garanties de sostenibilitat dels productes adquirits al comerç internacional. Si es porta a termini aquesta política de forma unilateral (ja sigui mitjançant aranzels o prohibicions), és molt probable que els països en vies d'industrialització que hagin centrat el seu desenvolupament en sectors econòmics dependents del carbó o dels hidrocarburs perdin accés als mercats internacionals i, conseqüentment, una part considerable del seu PIB actual.

És per aquesta raó que s'ha d'oferir suport a la població d'aquests països per facilitar-los que puguin trencar amb les barreres infraestructurals que restringeixen les seves possibilitats per emprendre, i perquè puguin reconvertir les seves economies abans que termini la transició ecològica, ja que, si no, es quedaran fora de l'economia global.

Aquest suport ha de dirigir-se tenint en compte tots els errors comesos en les darreres dècades pels programes de creixement econòmic, amb una atenció especial a les aportacions dels teòrics del post desenvolupament: ha d'escoltar-se a la població local i a als i les treballadores del camp per orientar la direcció de les polítiques de promoció; s'ha d'incrementar el percentatge de les contribucions econòmiques que es destinen directament a fons de gestió comunitària; s'han de promocionar canvis legislatius en els països receptors, però també en els països occidentals, una

Ponència política JSC

part de la legislació dels quals aplanen el camí a la corrupció política en els Estats no democràtics i, mitjançant un proteccionisme encobert, bloqueja les seves oportunitats comercials; i, especialment, s'ha de tenir una mirada crítica amb les propostes de condicionalitat que s'hagin d'imposar als governs a canvi de les aportacions.

Tanmateix, és necessari un compromís amb els drets de les comunitats indígenes: la transició cap a una economia energètica verda i cap a materials de construcció sostenibles no ha de suposar recolzar les prospeccions mineres que arruïnen o s'apoderen de les terres comunals d'aquests pobles, ni la tala il·legal dels boscos dels quals depenen com a medi de subsistència, ni el seu desplaçament forçat cap al camp o les ciutats perquè es cregui que el treball assalariat i la seva conversió en proletariat són millors que el seu estil de vida. Ni el liti ni el cobalt són més importants que la seva veu.

En conseqüència, la nostra transició ecològica no ha d'ofegar encara més el Sud global; el seu desenvolupament no pot suposar un empitjorament de la qualitat de vida dels seus pobles ni la pèrdua de la seva forma tradicional de viure; i solament mitjançant el desenvolupament sostenible es pot aspirar a assolir la millora del seu benestar i evitar que tots els esforços per mitigar la pobresa es vinguin avall perquè no haguem volgut fer una transició ecològica justa i reparadora, conscient de la nostra responsabilitat en la seva crisi humanitària.

Des de la JSC acceptem la veritat de la crisi climàtica i la gravetat de la situació que vivim. Admetre les evidències científiques, és el camí per aconseguir la reducció de les emissions i és l'única manera de protegir l'existència d'un futur pels nostres municipis i per al planeta. La ciutadania ha de formar part d'aquesta acceptació d'urgència i d'aquesta lluita i la nostra organització com les administracions públiques, poden desenvolupar un paper clau en la formació, educació i informació sobre el necessari fre de les emissions i realitzar una vital adaptació a les conseqüències de l'increment de la temperatura global.

És per això que conscients de la greu situació en la que vivim situem l'emergència climàtica i les polítiques d'adaptació com un dels eixos vertebradors de la JSC, de la seva activitat i de les seves polítiques. Per aquesta raó les i els joves de JSC som ecologistes, ja que defensem que s'ha de passar de les paraules a l'acció per el clima. Som fermes defensors dels valors socials de protecció del medi ambient, de la conservació del béns naturals, dels ecosistemes terrestres i la vida submarina

Ponència política JSC

Seguirem lluitant per la protecció del territori, ja que és un compromís en favor de la salut pública, ja que tota aquesta destrucció de la naturalesa i la pèrdua de biodiversitat que estem vivint ha provocat l'augment "notable" del risc d'aparició de malalties infeccioses transmissibles a l'ésser humà, com per exemple la COVID-19.

L'emergència climàtica impacta directament en la salut de les persones i amplifica les principals amenaces que afecten la biodiversitat, afavorint l'expansió de virus o bacteris. Així ho ha demostrat la OMS en els seus estudis, on entre altres aspectes ens alerta que les zones amb majors índexs de contaminació atmosfèrica també tenen un índex de mortalitat.

Seguirem lluitant per la protecció del territori, ja que és un compromís en favor de la salut pública, ja que tota aquesta destrucció de la naturalesa i la pèrdua de biodiversitat que estem vivint ha provocat l'augment "notable" del risc d'aparició de malalties infeccioses transmissibles a l'ésser humà, com per exemple la COVID-19.

L'emergència climàtica impacta directament en la salut de les persones i amplifica les principals amenaces que afecten la biodiversitat, afavorint l'expansió de virus o bacteris. Així ho ha demostrat la OMS en els seus estudis, on entre altres aspectes ens alerta que les zones amb majors índexs de contaminació atmosfèrica també tenen un índex de mortalitat.

4.1 Transició energètica

Actualment l'energia és un dels grans contribuents de l'emergència climàtica, i representa al voltant del 60% de les emissions mundials de gasos d'efecte d'hivernacle. Tenim un gran repte com a societat, garantir l'accés a una energia assequible, segura sostenible i moderna per tota la ciutadania tal com ens ho indica l'Agenda 2030 en el seu ODS 7. A més a més aquest també ens insta que d'aquí al 2030 hem d'augmentar considerablement la proporció d'energia renovable en el conjunt de fonts energètiques i duplicar la taxa mundial de millora de l'eficiència energètica, entre d'altres.

És per aquest motiu que des de la JSC defensem que s'ha de desenvolupar una transició energètica justa i equilibrada per tot el territori de forma urgent, per tal de passar d'una economia basada en l'ús de combustibles fòssils com el carbó, el gas natural i el petroli cap a una economia sostenible basada en les energies renovables i netes. Estem a favor del tancament progressiu de les centrals energètiques més contaminant començant per les centrals tèrmiques, majors causants de contaminació. Seguint amb les centrals nuclears i executant fortes actuacions mediambientals per millorar el tractament dels residus generats per les plantes de

Ponència política JSC

tractament d'aigües residuals. Per compassar l'energia generada per aquestes plantes elèctriques apostem per la implantació progressiva de centrals d'energia renovable. És per això que es requereix un teixit industrial encarat a la producció, exportació i desenvolupament de les energies renovables.

Ens posicionem radicalment en contra del fracking i exigim la fi d'aquesta tècnica d'extracció de gas que provoca greus danys al subsol i contaminació dels aqüífers.

Creiem que la llei de canvi climàtic és l'eina adequada per aconseguir aquests objectius, fixant una aportació de les renovables al mix energètic de més del 70% i una reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de més del 20% respecte a les de 1990 l'any 2030, amb l'objectiu final d'arribar a la neutralitat d'emissions a l'any 2050.

Creiem que Catalunya per tal de poder desenvolupar transició energètica de forma justa per tot el territori és necessari disposar d'una llei de transició energètica i que se li doti de pressupost i recursos per poder aplicar-la. És necessari que la Generalitat de Catalunya, en la major brevetat possible, aprovi la llei de transició energètica (actualment parada en el parlament) i tal com s'indica en aquesta que és redacti i aprovi la planificació energètica catalana amb l'horitzó amb el 2030, amb l'objectiu planificar la implementació de les energies renovables per tot el territori de forma justa i igualitari segons els recursos orogràfics i climàtics.

Per poder fer aquesta transició energètica possible és necessari una major implicació dels ciutadans, entitats, d'institucions i empreses locals en els projectes energètics que es realitzin a escala municipal a través del desenvolupament de comunitats energètiques. Es tracta d'aconseguir que aquests projectes aportin també beneficis socials, econòmics i mediambientals que repercuteixin en l'àmbit local, aconseguint una major acceptació d'aquestes actuacions.

Proposem la modificació de la llei de regulació del Sector Elèctric (Llei 24/2013) per tal d'evitar els abusos de les grans empreses generadores d'energia. Però a més apostem fermament per les noves oportunitats que ofereix la transició energètica en la qual estem immersos generant l'aparició de nous sistemes de cooperació que promouen un sistema més just, eficient i col·laboratiu dels nostres recursos energètics. Les comunitats energètiques locals ofereixen una oportunitat en aquest nou marc.

En els darrers mesos s'ha demostrat que la transformació energètica, a més dels molts avantatges pel que fa a la sostenibilitat ambiental, permetrà donar un impuls a l'economia en l'època postcovid, en part gràcies als fons europeus, destruint el pensament mitjançant el qual es creia que s'anaven a eliminar llocs de treball.

Ponència política JSC

Precisament per reforçar aquesta idea, la JSC apostem per una transició energètica justa que no deixi a ningú enrere. Aquesta transformació està portant a la creació de nous llocs de treball i la transformació de llocs ja existents. En aquest sentit, la formació dels futurs professionals, així com el foment de les activitats professionals basades en el tractament de l'energia de forma sostenible i respectuosa pel nostre planeta, han de ser eixos vitals per assegurar que la transició energètica justa que assegurï la transformació i creació de nous llocs de treball, i que serviran per crear valor econòmic, mediambiental i social. A més a més defensem la regulació millora de la seguretat dels nostres treballadors en el sector energètic, ja que suposa un treball on es desconeixen els riscos i s'ha d'evitar que es generin.

Espanya i Catalunya han de tornar a ser pioneres i líders en les energies renovables. És un dels pocs sectors econòmics que no s'han vist afectats per la crisi de la COVID-19, al contrari, malgrat que les dificultats han accelerat el seu creixement. Hem de tornar a ser capdavanters a escala mundial, en la recerca i en la innovació en energies renovables i hem de ser els capdavanters i liderar la cooperació internacional a fi de facilitar l'accés a la recerca i les tecnologies energètiques no contaminants, incloses les fonts d'energia renovables, l'eficiència energètica i les tecnologies avançades i menys contaminants de combustibles fòssils, i promoure la inversió en infraestructures energètiques i tecnologies d'energia no contaminant.

Cal que el sector principal de la nostra economia estigui liderat per les energies renovables, ja que aquestes impliquen forts teixits industrials derivats que donen molta mà d'obra qualificada i fomenten la contínua investigació i el desenvolupament.

En aquest sentit també hem d'apostar per l'emmagatzematge de l'energia per poder aprofitar l'energia produïda a partir de les renovables en moments de debilitat. És imprescindible destinar recursos pel I+D+I en aquesta matèria amb l'objectiu de millorar la tecnologia existent.

També creiem que s'ha d'invertir en la rehabilitació energètica del parc d'habitatge català, en el foment i creació de noves comunitats energètiques locals, en la implementació de nous parcs solars i eòlics, nacionalitzar les centrals hidroelèctriques i millora dels parcs ja existents amb l'objectiu de fer-los mes eficients i respectuosos amb el medi ambient i la fauna que l'envolta. Hem de transformar el nostre teixit industrial tot promovent l'eficiència energètica.

Com hem dit anteriorment l'Agenda 2030 en el seu ODS 7 ens insta a adoptar totes les mesures necessàries per a tal garantir l'accés a una energia assequible, segura sostenible i moderna per tota la ciutadania. És per aquest motiu que des de la JSC defensem que l'energia és un dret fonamental per a tota la ciutadania i el seu accés hauria de ser lliure.

Ponència política JSC

La pobresa energètica és una crisi estructural de la nostra societat, causada per com es reparteixen els recursos. La cruesa d'aquesta, ha provocat que moltes llars hagin experimentat la falta d'accessibilitat a un recurs tan imprescindible i vital com l'energia.

L'actual llei espanyola de liberalització del mercat elèctric és poc funcional, tolera que els preus siguin abusius, privatitza l'accés als recursos energètics creant desigualtats a la societat afectant en gran mesura a les famílies més desfavorides, i permet que les empreses elèctriques puguin pactar preus, creant una situació d'abús, falta de transparència i monopoli pràctic.

D'altra banda, les multes que imposa la UE a les empreses que participen del mercat elèctric espanyol els hi són assumibles i les poden pagar, creant així una situació d'impunitat per aquestes empreses que no permeten una liberalització real del mercat energètic com a altres països de la UE.

Donades les circumstàncies actuals, i que la legislació vigent a Catalunya en temes de subministrament és insuficient, la JSC proposa diferents accions legislatives per combatre la pobresa energètica.

De la mateixa manera que persones particulars, empreses, entitats i administracions públiques es poden erigir en productors d'energia i fins i tot organitzar-se en comunitats energètiques, proposem incentivar, donar suport i la participació d'administracions públiques en aquest tipus de comunitats. És per això que hem de promoure la implementació de l'autoconsum col·lectiu i les instal·lacions d'autoconsum pròximes a través de xarxa en totes les teulades disponibles tant en habitatges com equipaments públics.

Aquest últim, les instal·lacions pròximes a través de xarxa poden jugar un paper clau en la lluita contra la pobresa energètica, i les administracions públiques i els espais públics, que han d'estar al servei de la ciutadania. Hem de ser capaços de dissenyar instal·lacions d'autoconsum de propietat pública que puguin derivar l'energia produïda a la ciutadania que ho necessiti.

En el cas que les empreses elèctriques no vulguin ser més transparents, aplicar una concepció social al recurs energètic i deixar de pactar preus abusius impedit el lliure mercat, s'haurà de tornar a nacionalitzar la xarxa elèctrica de distribució i crear una empresa pública que s'encarregui de produir electricitat a través de fonts renovables producció, distribució de l'electricitat per tot el territori i garantir el subministrament energètic.

Aquesta empresa, que només buscarà els beneficis necessaris per amortitzar els costos que generi a més de poder realitzar noves inversions en infraestructures, garantirà l'accessibilitat de

Ponència política JSC

les famílies i les empreses als recursos energètics, amb preus assequibles i que la procedència de l'energia sigui d'origen renovable i de proximitat.

L'energia és un recurs de primera necessitat per la vida de les persones, i afecta directament a la sobirania d'un país. L'objectiu final és que aquests recursos de primera necessitat siguin completament independent dels moviments especulatiu i de les empreses a la fi d'augmentar la sobirania del país. És per això que la JSC proposa la nacionalització de la xarxa de distribució elèctrica i la creació d'una empresa energètica pública. No obstant això, mentrestant no es desenvolupi aquesta mesura per pal·liar les dificultats econòmiques que generen les desorbitades factures de les elèctriques, proposem la creació d'un Fons d'ajuda econòmic per donar suport a les famílies que en requereixin.

Com hem dit anteriorment l'energia igual que l'aigua és un bé que es produeix a partir dels recursos naturals, els i les socialistes defensem que aquesta són propietat del conjunt de la ciutadania i per tant la seva gestió i els seus beneficis no poden recaure en mans privades. El cost pels ciutadans de l'energia i l'aigua ha de significar el mínim per poder cobrir la seva producció i distribució, ja que és un bé comú propietat de tots i totes i no un negoci per explotar.

La gestió d'aquests serveis en mans privades suposa sobre costos en el preu final del servei. Aquests serveis són bàsics per a la vida i el benestar de les persones és per això que l'estat ha de gestionar-los com a representant de tots els ciutadans i per tal d'evitar la inflació en el preu.

L'Estat solament podrà externalitzar d'aquest les parts que consideri del servei sempre que no repercuteixi negativament en el preu, la qualitat, la seguretat, el medi ambient o qualsevol aspecte del servei o explotació. A més, creiem que un objectiu primordial és avançar cap a una xarxa de generació distribuïda, que millora l'eficiència energètica global i en redueix les emissions, tendint cap a la independència energètica de la nostra societat.

Els ajuntaments han estat les administracions més sensibles davant la pobresa energètica. Alguns han optat pels bonus socials o, directament, per fer-se càrrec de les factures de les famílies que ho necessiten. Això es pot permetre, ja que és un espoli de recursos públics locals que van a mans privades sense solucionar el problema real. És per aquest motiu que des de la JSC exigim la creació d'un pla de transformació verda, amb l'objectiu d'apoderar a les administracions públiques més properes de la seva pròpia energia, tot aprofitant recursos naturals com el sol, l'aire, la terra, els recursos forestals, etc. Aquesta s'haurà de desenvolupar amb el suport econòmic de la Generalitat i el Govern d'Espanya, ja que aquests projectes requereixen un finançament que molts ajuntaments no podrien assumir.

Ponència política JSC

La despesa energètica dels ajuntaments és una de les seves grans febleses i un dels capítols més grans en els seus pressupostos. Parlem d'aprofitar totes les fortaleces i oportunitats de les administracions locals. És una realitat que cada cop més ajuntaments produeixin l'energia necessària pels seus consums. No obstat això hem de mirar al futur i hem d'incitar perquè les administracions locals deixin de dependre dels grans oligopolis i crear empreses o cooperatives energètiques públiques a escala local.

Els beneficis ambientals són obvis, i els beneficis econòmics i socials en termes d'estalvi i de reducció de desigualtat i la facilitat a l'accés de l'energia, el millors arguments a favor de la municipalització de la producció energètica. La despesa de fons públics per part dels ajuntaments s'invertiria en beneficis socials, per a tothom, i no en tapar necessitats que al final beneficien a interessos privats.

És una bona estratègia contra la pobresa energètica, ja que amb la liberalització del sistema energètic, els usuaris poden escollir els proveïdors i l'origen de la seva energia. Això va servir com a finestra d'oportunitat per al sorgiment de cooperatives energètiques. Fins que no tornem a nacionalitzar l'energia, els ajuntaments poden oferir-se com proveïdors de les llars dels nostres municipis i així garantir l'accés a una energia assequible, segura sostenible i moderna per tota la ciutadania.

4.2. Cicle de l'aigua

L'aigua, igual que l'energia, és un bé que ens ofereix la natura, els i les socialistes defensem que aquesta no propietat de ningú i per tant la seva gestió hauria de ser pública i no pot recaure en mans privades ni pot ser un negoci.

La garantia del subministrament d'aigua en quantitat i en qualitat suficients és fonamental per al desenvolupament de la societat i per a la lluita contra la pobresa i les malalties en qualsevol part del món. El caràcter transversal de l'aigua fa que sigui un recurs fonamental per al desenvolupament sostenible en l'àmbit econòmic, social i ambiental.

L'aigua és, per tant, una realitat econòmica i un recurs imprescindible en el manteniment dels ecosistemes, però sobretot és un dret essencial per a la vida i la dignitat dels éssers humans.

La gestió de l'aigua suposa un repte, que es preveu cada vegada major en el context d'emergència climàtica, i que situa a la gestió dels recursos hídrics en un paper destacat en el marc de les polítiques públiques espanyoles.

Ponència política JSC

El juliol de 2010 l'Assemblea General de Nacions Unides va reconèixer que l'accés bàsic a l'aigua i sanejament és un dret humà que té relació directa amb la condició de l'aigua com bé públic.

És per aquest motiu que la Joventut Socialista de Catalunya defensem que la gestió de l'aigua ha de ser propietat pública i d'accés gratuït per al consum humà i animal, i ens posicionem en contra de l'especulació de l'aigua. No obstant fins que això no sigui una realitat demanem que es valori la renda de la unitat familiar per ajustar el preu d'aquest servei.

Per l'altra banda, des de la JSC defensem la prohibició de l'abocament al riu de substàncies perjudicials per a els ecosistemes i que es faci un seguiment del nivell de contaminació, que es mostrin els resultats de manera pública i fàcilment accessible i es coordini als diferents ajuntaments perquè es faci un seguiment. A més demanem la protecció i renaturalització dels nostres deltes tal com dicta la normativa europea, el progrés econòmic no ha de ser un motiu per a la destrucció d'ecosistemes.

4.3. Canvi de model de mobilitat

Tothom té dret a desplaçar-se lliurement per a dur a terme les activitats quotidianes o de lleure: anar a la feina, a l'escola, a la universitat, a comprar, al cinema, etc.

Ara bé, aquest dret individual s'ha d'exercir de manera responsable i considerant els impactes que cada mode de transport té sobre el benestar de les persones, la qualitat de l'entorn urbà i el medi ambient.

És per aquest motiu que hem de repensar els nostres hàbits de mobilitat i avaluar els efectes positius dels canvis que hi podem introduir és la clau per avançar cap a un model col·lectiu de mobilitat més sostenible.

D'acord amb el que estableix l'Agenda 2030, d'aquí al 2030, hem de proporcionar l'accés a sistemes de transport segurs, assequibles, accessibles, públics i sostenibles per a tota la ciutadana i millorar la seguretat viària, en particular mitjançant l'ampliació del transport públic, prestant especial atenció a les necessitats de les persones en situació de vulnerabilitat, les dones, els nens, les persones amb discapacitat i les persones d'edat.

El període post-COVID 19 que s'inicia ara ha de servir per aprofundir les reformes a tots els nivells, des del local fins a la UE, per tal de complir aquests acords. En aquest sentit, apostem per la pacificació de carrers a pobles i barris per crear zones de lliures emissions amb l'objectiu

Ponència política JSC

de reduir l'ús del vehicle privat. Paral·lelament hem d'incentivar el transport públic com a solució per reduir aquestes emissions. Apostem pel ferrocarril, pel bus elèctric i per la bicicleta com a mitjans de transport curosos amb el medi ambient i creiem necessari augmentar la inversió en aquests.

Per això creiem necessari vertebrar el territori de manera sostenible a través d'iniciatives com el tren d'hidrogen en zones despoblades, invertint en el sistema de Rodalies de la tarificació sense zones de la T-Mobilitat, per donar oportunitats reals de millorar el transport públic de forma sostenible.

L'electrificació del parc mòbil, per si mateixa, no és la solució a la crisi climàtica, tot i que és un avenç fonamental, i no és una solució per la pèrdua de la qualitat de vida a les ciutats. El cotxe elèctric no solucionarà el fet que el 65% de l'espai públic de les ciutats estigui destinat al vehicle privat encara que menys del 40% dels desplaçaments urbans es realitzin en aquest mitjà de transport, com tampoc reduirà les congestions. La distribució desigual de l'espai en favor del vehicle privat està disminuint part de l'habitabilitat de les ciutats en reduir la quantitat d'espai públic que podria destinar-se en benefici de la ciutadania en conjunt, i no d'usos privats, ja fos, per exemple, mitjançant més places, més parcs i àrees verdes, més carrils bus i ciclistes per agilitzar la seva circulació, o voreres més amples. Una reducció així de l'espai públic no és justificable quan es té en compte que el 30% dels viatges en cotxe a Espanya són de menys de 2 km, i que el 50% són inferiors als 5 km. Això significa que la major part dels desplaçaments en vehicle privat són fàcilment substituïbles pel transport públic o per vehicles no motoritzats.

Per altra banda, el cotxe elèctric no deixarà de ser contaminant, sinó que relegarà la seva contaminació a les zones mineres, a les zones industrials, i als centres de producció energètica; i és que no podem oblidar que l'electrificació del cotxe suposarà un augment de la demanda energètica que la capacitat de les fonts d'energia renovables al nostre país encara no és capaç de tolerar si no és mitjançant l'ajuda dels hidrocarburs o de l'urani.

Per tot això, el procés de descarbonització del transport en què ens trobem és una conjuntura crítica que hem d'aprofitar per apostar per una mobilitat no solament respectuosa amb el medi ambient, sinó respectuosa amb les persones, treballant per un repartiment just de l'espai públic, a través del qual es puguin humanitzar les ciutats com a punts de trobada inclusius i acollidors.

És necessari que un gran percentatge dels carrers esdevinguin un espai per anar en bicicleta i caminar de forma segura; i potenciar la capacitat del transport públic (impulsat per energies renovables), columna vertebral de la mobilitat a les nostres ciutats i pobles. Així mateix la bicicleta ha d'esdevenir el vehicle prioritari, ja que és el més net i eficient.

Ponència política JSC

Com a ecologistes, exigim a les diferents institucions que s'aposti fermament per un transport públic i de qualitat i per desenvolupar un pla d'incentius a la mobilitat sostenible. Que s'ajusti a les necessitats reals de la ciutadania i amb preus que garanteixin l'accés a tota la ciutadania, en especial l'accés i el foment del transport públic entre els i les joves, ampliant l'edat màxima d'aquestes tarifes fins als 30 anys.

A més d'això, el transport públic és un dels pilars de l'estat del benestar. La generació d'una gran quantia de llocs de treball i el moviment econòmic que genera a part dels arguments abans esmentats ens han de fer conscients de la importància que té el transport públic a Catalunya. Per aquest motiu cal facilitar la inserció laboral també al món del ferrocarril es per això que la JSC ha de treballar per a crear estudis de formació professional orientats cap al món del transport i la logística.

En aquesta línia, apostem per la implantació definitiva de la darrera fase de la T-Mobilitat, a les zones previstes de Catalunya, que inclourà tarifes adaptades a cada un dels usuaris mitjançant les variables de freqüència d'ús, distància recorreguda i altres com l'edat, que ens afecta especialment com a joves. L'objectiu ha de ser aconseguir una integració de tota la xarxa de transports, inclosa la bicicleta, com ja succeeix a altres ciutats del planeta per a vertebrar i cohesionar tot el territori. Apostem per un model de transport públic urbà i interurbà gratuït pels i les estudiants i per la creació de beques de transport gestionades i operades per les universitats catalanes.

Cal recuperar i finalitzar importants infraestructures ferroviàries que tenen una real importància geogràfica i estratègica per la vida no només dels joves, sinó la de la societat en general sempre i quan ho facin de forma sostenible. Infraestructures com l'estació de la Sagrera o l'estació internacional de Portbou són clars exemples.

Per altra banda, l'abaratiment del transport públic per si mateix no serveix per atraure més usuaris, com demostra el fet que en la ciutat de Tallin, la capital d'Estònia, la seva gratuïtat no fes augmentar el seu ús. Tampoc fomentar altres formes de mobilitat redueix l'ús del cotxe necessàriament, atès que s'ha observat que la majoria dels nous usuaris de VMP, abans de fer el canvi, utilitzaven el transport públic. D'aquesta manera, són convenientes mesures més limitadores com a complement a les mesures d'impuls.

En aquesta direcció, una ciutat sostenible no s'aconseguirà si solament treballem per millorar les xarxes de transport públic, sinó que és imperatiu incidir en la utilització de vehicles no motoritzats, la despesa energètica dels quals és molt reduïda en comparació amb qualsevol classe d'automòbil, i els quals compten amb l'avantatge de ser molt menys perillosos, molt

Ponència política JSC

eficients i d'ocupar un espai menor a les ciutats, arribant a ser la millor opció per descongestionar-les. Així, s'ha de destinar una part de l'espai actualment reservat als vehicles motoritzats a la ciutadania i la mobilitat sostenible: si el cotxe segueix sent l'opció més còmoda serà difícil desincentivar-lo.

Això suposa, entre d'altres, apostar per connectar mitjançant carrils bicis segregats del tràfic i dels vianants les universitats, els centres educatius, els centres de FP i els polígons industrials, alhora que no s'abandonin els esforços per tornar la majoria dels carrers urbans en entorns ciclables; subvencionar la compra de bicicletes, bicicletes elèctriques, cargo-bikes i bicicletes familiars, així com planificar la construcció de centres de distribució d'última milla als afores de les ciutats, des dels quals oferir als comerços locals la possibilitat que una part important de les seves mercaderies arribin amb cargo-bikes, en comptes de furgonetes (com ja s'està implementant al nord d'Europa).

Tanmateix s'ha de facilitar la mobilitat sostenible en el medi rural i entre municipis propers és una mesura molt valuosa, i es podria assolir arrançant rutes de camins rurals perquè fossin aptes per la circulació no motoritzada o facilitant la construcció de carrils bicis al costat d'algunes carreteres. Si volem unes ciutats segures, fluides, igualitàries i netes: com va dir un ministre de Salvador Allende, el socialisme solament pot arribar amb bicicleta.

Per l'altre banda, la mobilitat interurbana planteja un altre repte. Donat que la majoria dels estudis de mobilitat indiquen que afegir carrils addicionals a les carreteres amb col·lapses freqüents únicament redueix els embussos a curt termini, però tendeix a incrementar-los a mitjà i llarg termini, ens oposem a l'ampliació d'autovies i autopistes com a solució a la congestió d'aquestes: és una mesura empíricament contraproductiva i econòmicament inexplicable, com ha arribat a admetre el Departament de Transport de Califòrnia. L'única solució a la congestió és millorar l'oferta de transport públic i les infraestructures pel transport no motoritzat. Per aquest motiu que s'ha de garantir que totes les carreteres autonòmiques estiguin adaptades pel pas d'autobusos, ja que afavorirà clarament a les comunicacions dels mons rural i urbans.

Apostem per un sistema d'autovies i mobilitat redistributiu just amb peatges accessibles, sistemes de tarifes diferenciades per nacionals i turistes. Això fomenta l'ús del transport públic, i defensa l'ús d'autovies usuals per als treballadors i treballadores locals, i treu rendiment del turisme.

En darrer lloc, l'aposta per la mobilitat sostenible ens exigeix valorar l'impacte mediambiental de l'aviació. En els últims cinc anys, les emissions de l'aviació han incrementat un 26%, i diversos estudis preveuen que, per 2050, l'aviació suposi el 5% de les emissions mundials de CO₂. Aquest

Ponència política JSC

mitjà de transport s'ha de valorar positivament per la seva importància en connectar el món, però, fins que existeixi una aviació comercial sostenible, donada la seva contribució a la crisi climàtica i la manca encara d'avions no contaminants, no s'ha fomentat de forma diferencial amb respecte a altres modalitats. És per aquesta raó que s'ha de posar fi a les exempcions fiscals a l'aviació, privilegi que no existeix en cap altre mitjà de transport (ni tan sols en els ecològics). Implementar un IVA sobre els bitllets i un impost a les companyies sobre el combustible permetria, segons la pròpia Comissió Europea, reduir un 11% les emissions al nostre continent, i els beneficis econòmics derivats podrien destinar-se, com pretén fer Alemanya, a abaratir els trens de llarga distància i els trens nocturns, amb la potencialitat a mig termini d'eliminar algunes rutes aèries nacionals, com planteja fer França. Tot i això, volar no pot tornar-se un luxe de rics, i s'ha de tenir en consideració que segueix sent primordialment una qüestió de classes socials: solament als Estats Units, el 12% de les persones realitza el 66% dels vols al país. És per aquesta raó que s'hauria de valorar una taxa progressiva als viatgers freqüents.

També exigim un compromís perquè el transport ferroviari regional torni a tenir prioritat per sobre dels serveis d'alta velocitat. És inconseqüent que el 96% dels usuaris del ferrocarril escullin serveis regionals i que, no obstant això, rebin menys del 30% de les inversions. Tanmateix, com altres països europeus estan fent, s'hauria de treballar a recuperar serveis de trens nocturns dins el nostre país i amb l'estranger, i millorar els precaris serveis ja existents.

És la nostra obligació fer tot el que estigui en la nostra mà per tal de millorar el medi ambient. A banda de les millores, obvies, en el medi ambient també creiem que el transport públic ha de ser una eina que democratitzi l'accessibilitat al territori, fent-lo arribar arreu dels pobles i possibilitant la mobilitat de les persones sense necessitat de fer ús del transport privat.

4.4 Municipis sostenibles

D'acord amb el que estableix l'objectiu 11 de l'agenda 2030, hem de treballar per aconseguir que les nostres ciutats i pobles siguin més inclusives, segures, resilents i sostenibles.

Des de la JSC defensem la transformació de ciutats i pobles cap a un model fomentats en la perspectiva de gènere, la inclusió, l'equitat, la justícia i la pau, sota el principi global de no deixar a ningú enrere. L'eina que ens ha de fer això realitat és la Nova Agenda Urbana, mecanisme per la implementació dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) a escala local i també global.

Ponència política JSC

La nostra vulnerabilitat a l'emergència climàtica ens ha de fer treballar en la mitigació dels riscos i en l'adaptació. Les prioritats d'actuació en aquesta matèria impliquen reduir l'impacte ambiental negatiu de les ciutats, atenent especialment la qualitat de l'aire i a la gestió de residus, reduir els efectes negatius derivats dels desastres, tant en termes de danys materials com humans, amb especial atenció a poblacions vulnerables, i protegir el patrimoni cultural i natural

En aquesta línia, la dispersió urbana és la proliferació d'àrees residencials d'habitatges unifamiliars a la perifèria de les ciutats. Donada la baixa densitat de població per terreny construït que requereixen, no resulta massa rentable obrir molts comerços ni crear llocs de treball propers, per la qual cosa la majoria dels seus residents han de desplaçar-se diversos quilòmetres per complir aquestes tasques. Per això, aquest fenomen planteja problemes d'insostenibilitat mediambiental i econòmica, contradictoris amb qualsevol aposta per un urbanisme ecològic: és un model de gestió del territori que genera una forta dependència envers l'automòbil, que torna poc atractiva la mobilitat no motoritzada per la llunyania dels centres urbans, que fa que el transport públic sigui menys eficient, més escàs i el seu manteniment més car, que segrega econòmicament a la població i que, a més a més, provoca una pèrdua més ràpida dels entorns naturals i rurals. Tenint en compte que la dispersió urbana és un fenomen creixent en la planificació urbanística des de les últimes dècades a Espanya, ens posicionem a favor de la construcció prioritària de ciutats verticals, amb amplis espais verds públics, dins el marc de la teoria del creixement intel·ligent. És incoherent que defensem la ciutat dels 15 minuts alhora que permetem que es multipliquin les urbanitzacions de baixa densitat, en les quals poques activitats diàries es poden realitzar en aquesta distància. És per això que considerem que haurien de valorar-se restriccions a aquest tipus d'ús immobiliari del sòl públic, sobre tot en àrees costeres i d'interès mediambiental.

Tanmateix des de la JSC defensem la necessitat de la naturalització urbana i augmentar la resiliència de les ciutats mitjançant solucions basades en la naturalesa, ja que és una necessitat ciutadana que estem en procés de satisfer amb èxit.

El canvi de paradigma que viuen actualment les ciutats i pobles envers els reptes que tenen per davant, referent a la gestió de la biodiversitat i els beneficis que pot i ha d'aportar reverdir l'espai urbà esta en ple debat per part de moltes organitzacions nacionals i internacionals. D'aquests debats tan fructífers i a la vegada passionals els experts determinen que les ciutats i pobles del present i del futur han d'adoptar processos de naturalització per tal de millorar les condicions de vida dels seus cohabitants, i això vol dir centrar gran part de les polítiques públiques en aconseguir un aire més net, millorar les condicions de salut, apostar per la naturalització a fi

Ponència política JSC

d'aconseguir millores psicològiques i sociològiques de la població, recuperar els espais públics per les relacions humanes, reduir les emissions de CO2 i generar una major resiliència en front als efectes climàtics extrems.

Moltes de les nostres ciutats i pobles han adoptat iniciatives com és l'increment del nombre de parcs i jardins, han dissenyat microespais vers, sistemes de drenatge sostenibles, corredors biològics i d'altres que conformen una llarga llista d'iniciatives que determina que la naturalització, conforma una peça clau en el context actual d'emergència climàtica.

Tot i això, des de la JSC creiem que es pot fer més i hem de fer més. Necessitem uns espais urbans més connectats amb el verd. Apostar també per l'agroecologia urbana com a mecanisme d'apoderament de la ciutadania, com una eina que permeti l'autosuficiència que incrementarà la salut de les ciutats. Hem de tenir present també que les ciutats no són carreteres i tampoc magatzems de cotxes, hem d'aconseguir unes ciutats que ofereixin una visió més amigable per totes les persones, especialment per a la gent gran i per la infància.

L'aposta clara per la rehabilitació i la regeneració urbana i pels processos de renaturalització urbana que reverteix de forma directa en la millora de la qualitat de vida de la ciutadania i en les seves capacitats resilients és cada cop més latent. No obstant això, el debat sobre el disseny de les ciutats sostenibles i naturals agrupa un camp molt transversal que no es completarà fins que no es posin sobre la taula també assumptes tan importants com l'emergència climàtica i l'acció urbana amb acords entre tots els agents socials.

4.5. Agricultura, pesca i ramaderia sostenible i transició alimentària

Els darrers 20 anys, tant a Catalunya com a Espanya el sector primari està desapareixent, la població ocupada en activitats agràries, el nombre d'explotacions agrícoles i ramaderes està disminuint any rere any, i la població més jove no hereta les ocupacions familiars relacionades amb l'agricultura, la ramaderia i la pesca. És per això, que volem revaloritzar l'agricultura al nostre país, i això només és possible incentivant a que els i les joves ens involucrem en el món agrari, per aquest motiu exigim l'augment d'ajuts a les primeres instal·lacions sol·licitades per joves agricultors, ajuts a la diversificació i modernització d'aquestes instal·lacions i avantatges per aquells agricultors que ajudin a la mitigació de l'emergència climàtica amb la seva activitat.

Hem d'incrementar les accions polítiques per tal de preservar i impulsar els oficis rurals i tradicionals, com la pagesia i la ramaderia, augmentant a nivell institucional l'I+D en maquinària agrícola i amb tècniques de ramaderia més responsables i respectuoses amb la vida dels animals.

Ponència política JSC

També ajudant als joves emprenedors amb recursos econòmics, per així consolidar aquest ofici i utilitzar-lo com una forta i efectiva mesura política d'antidespoblació.

L'agricultura ecològica és un model de producció que es basa en l'ús d'adobs verds i adobs per a la rotació òptima dels cultius. Aquest tipus d'agricultura es nodreix de la utilització de materials orgànics per a millorar les tècniques de cultiu i mantenir la productivitat del sòl. Un dels objectius principals d'aquesta és l'obtenció d'aliments de màxima qualitat, respectant el medi ambient i conservant la fertilitat de la terra mitjançant la utilització òptima dels recursos naturals. Considerem que la producció d'agricultura ecològica és un nou sector productiu que s'ha de fomentar, regulant els costos per evitar un preu excessiu. Tot i ser un sector en augment encara hi ha molt poca competència en el mercat i és per això que considerem oportú dotar d'ajudes a les i els productors d'agricultura ecològica d'arreu el país.

Per d'altre banda, hem d'avançar cap a un model ecològic de la ramaderia, que tingui com a objectius la salut del consumidor, el benestar dels animals i la protecció del medi ambient. Com a tal, hem de procurar que l'acció de la ramaderia sigui una practica que conservi el medi, respecti al màxim el benestar i la protecció dels animals i eviti l'ús sistemàtic de substàncies químiques. En aquest sentit, també apostem per baixar el consum de productes carnis i derivats.

De la mateixa manera, també hem de procurar també canviar el sistema de pesca actual, ja que està afectant directament a l'acció del canvi climàtic. Per un cantó, per la pèrdua de la biodiversitat marina i la capacitat d'absorció d'aquests animals del diòxid de carbó del Planeta i per un altre, per la gran quantitat de residus plàstics, químics i contaminants que deixa als nostres oceans. Com a joves ecologistes que som, hem de fer pressió als govern perquè legislin mesures més ecològiques a la pesca comercial, endureixin les sancions de la pesca accidental i lluitin més fermament contra la pesca il·legal, així com perquè es creïn més zones protegides i la recuperació de zones que s'estan perdent.

Per tal d'incentivar el desenvolupament d'oficis són l'agricultura, ramaderia, pesca, entre altres, cal promocionar la formació professional en aquests àmbits, però no de qualsevol manera. Cal fer un estudi de les necessitats i oportunitats del territori per tal d'implantar nous graus o reformar els ja existents.

Apostem per un comerç de proximitat i amb la disminució d'intermediaris i tractaments dels aliments. Aquest factor fa que el consumidor rebi un producte amb més qualitat com que no s'utilitza cap mena de substància química. A més la producció d'agricultura ecològica respecta la diversitat de la planta, animals i microorganismes que fa que l'ecosistema sigui més resistent a les situacions de pertorbació i a l'estrès, a l'hora que n'incrementa la capacitat de recuperació.

Ponència política JSC

Per tant, el medi on es conrea l'ecològic no pateix modificacions de fauna autòctona, ni pèrdua d'aquesta.

Creiem que s'ha de fomentar la transició agrària tradicional a ecològica, d'invertir més recursos perquè la pagesia transformi les seves finques en producció ecològica i que els joves pagesos iniciïn les seves explotacions agràries amb producció únicament ecològica.

Es per tots el exposat hem de prioritzar la cura del medi ambient i la biodiversitat, per sobre de la producció en massa i la demanda de recursos limitats (actualment la humanitat necessita 1,5 planetes per a satisfer la seva demanda de recursos). Trobem molts casos que malmeten els recursos vius, sobretot en els nostres mars i oceans, degut a que queden més allunyats de la nostra vida quotidiana. Trobem el cas de la sobrepesca d'espècies objectiu, com el finning, acció que malmet greument les poblacions de taurons, entre altres col·lectius animals. Des de la JSC entenem la llibertat de decisió individual, és per això, que fomentarem les campanyes de conscienciació sobre la forta petjada ambiental de la indústria càrnica i pesquera, l'ús raonable de recursos humans, la insalubritat de la sobreproducció i la sobrepesca amb l'esperança d'aconseguir un canvi mental i així promoure un canvi al mercat.

4.6. Residu zero

Des de la Joventut Socialista de Catalunya apostem per una gestió sostenible i l'ús eficient dels recursos naturals, amb l'objectiu de reduir la generació de residus i el desaprofitament d'aliments. Així mateix, aspirem a estimular la implementació de pràctiques sostenibles en empreses i l'accés universal a informació sobre estils de vida en harmonia amb la naturalesa.

D'acord amb el que estableix l'objectiu 12 de l'Agenda 2030 hem de garantir modalitats de consum i producció sostenibles com a base per desenvolupar una transició dels models econòmics, productius i de consum sostenible.

D'acord amb les dades de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO), un terç dels aliments produïts anualment per a consum humà al món no són ingerits per a ningú (FAO, 2011). Tanmateix a la Unió Europea, cada any es malbaraten 88 milions de tones d'aliments, amb un cost associat de 143 bilions d'euros. Aquesta quantitat equival a uns 173 kg/persona i al 20% de la producció alimentària total (FUSIONS,2012). La producció i el processat generen el 30% dels aliments descartats, la comercialització el 5%, però és sobretot al final del procés –en els serveis i les llars- on s'acumula el 65% d'aquest fenomen. A casa nostra, l'Agència

Ponència política JSC

de Residus de Catalunya va quantificar el malbaratament alimentari a casa nostra: les llars, els comerços i la restauració generen unes 262.000 tones de malbaratament cada any o, que equival a uns 35kg/persona (ARC, 2011).

Es per aquest motiu que des de la JSC posem en valor els aliments perquè som conscients de la importància econòmica, social i ambiental que implica obtenir-los. Per tant lluitem contra el malbaratament alimentari. També considerem que les restes alimentàries no són un residu, sinó un recurs aprofitable de moltes maneres.

Per poder garantir modalitats de consum i producció sostenibles només hi ha una via, transformar el nostre model econòmic lineal cap a l'economia circular. Defensem un model d'economia que maximitzi els recursos disponibles, tant materials com energètics, perquè aquests romanguin el major temps possible en el cicle productiu.

Defenem l'economia circular, ja que aspirem a reduir tot el possible la generació de residus i a aprofitar al màxim aquells la generació dels quals no s'hagi pogut evitar. El que s'aplica tant als cicles biològics com als cicles tecnològics. Així s'extreuen matèries primeres, es fabriquen productes i dels residus generats es recuperen materials i substàncies que posteriorment es reincorporen, de manera segura per a la salut humana i el medi ambient, de nou al procés productiu. En última instància es tracta de desvincular el creixement econòmic del consum finit de recursos.

El model econòmic actual és un model lineal, basat a "agafar-fabricar-consumir-eliminar". Aquest model desfasat i no ecologista, és agressiu amb el mitjà i esgotarà les fonts de subministrament, tant materials com energètiques. A més en aquesta mena d'economia hi ha una forta dependència de les matèries primeres, la qual cosa comporta un risc associat al subministrament, preus elevats de les mateixes i amb molta volatilitat, així com una reducció significativa del capital natural, a més de les consegüents pèrdues econòmiques.

LA JSC aposta per una inversió decidida en la gestió urbana de residus, en la gestió dels espais rurals i en la gestió dels espais naturals protegits (un 30% del territori català) com a generadores d'activitat econòmica i científica. A més de fer la funció d'embornals de carboni i ser un valor natural afegir a la riquesa del territori català. També apostem per impulsar models d'economia circular i sostenible on s'eduqui en el reaprofitament i a la revalorització dels residus.

4.7. Protecció del mediambient

Actualment els boscos alberguen a més del 80% de totes les espècies terrestres d'animals, plantes i insectes. No obstant això, per desgràcia, entre 2010 i 2015, el món va perdre 3,3 milions d'hectàrees d'àrees forestals.

Catalunya disposa d'una riquesa natural incalculable, la diversitat d'ambients presents en el territori, la seva posició biogeogràfica i l'extensió de zones escassament poblades, es pot comprendre que la gestió de la seva superfície forestal, la seva biodiversitat i patrimoni natural suposi un repte molt rellevant. Els boscos, i per extensió les muntanyes, constitueixen també un element fonamental per al desenvolupament econòmic i social, la protecció del medi ambient i el manteniment de serveis ecosistèmics, amb especial incidència en les zones rurals.

La xarxa d'espais naturals protegits de Catalunya consta de 165 espais d'especial valor ecològic protegits pel Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), ens aporten una gran riquesa natural i a vegades es veuen limitats pels recursos econòmics i humans, per lo tant demanem que es reforcin les tasques enfocades a aquests espais. Per tal d'aconseguir un espai natural amb millors condicions des de les JSC em de donar suport ferm a la aprovació final de la Ley de Cambio Climático y Transición Energética.

En aquest sentit, s'ha des destacar l'esforç important que ha suposat l'aprovació de la llei de Transició Ecològica que ha aprovat el govern d'Espanya en l'avantguarda de la lluita contra l'emergència climàtica i de la defensa del Medi Ambient. I també, de la creació de plans de protecció específics a zones d'especial i sensibilitat i molt afectades per la pujada del nivell del mar com el Delta de l'Ebre.

És per aquest motiu que des de la JSC apostem clarament l'ús sostenible dels ecosistemes terrestres, la gestió sostenible de les superfícies forestals, lluitar contra la desertificació, per detenir i invertir la degradació de les terres i frenar la pèrdua de la diversitat biològica. En aquesta línia, ens posicionem Com a socialistes i ecologistes, ens oposem a la ampliació, modificació i creació d'infraestructures i indústries, sempre que no ho faci de forma sostenible i tot respectant a la fauna i el medi que les envolta.

És per aquest motiu que també al Parlament de Catalunya l'aprovació de la llei de biodiversitat i patrimoni natural de Catalunya, així com un increment dels recursos per a implementar polítiques adreçades a la protecció de la biodiversitat i el medi natural, fent especial atenció als espais naturals vulnerables de tot el territori. Alhora, també promourem l'ampliació del territori muntanyà, alpi, fluvial, litoral i marí protegit sota el Sistema d'Espais Naturals Protegits de

Ponència política JSC

Catalunya, així com la creació de nous Espais Naturals de Protecció Especial (ENPE) i Espais Naturals Protegits (PEIN).

Per l'altra banda també hem de ser capaç de conservar i utilitzar de manera sostenible els oceans, els mars i els recursos marins. Per a aconseguir el que estableix l'objectiu 14 de l'Agenda 2030. És per aquest motiu que des de la JSC apostem per la reducció dràstica de la contaminació marina de tota mena, adoptar mesures per a restaurar els ecosistemes marins, minimitzar els efectes d'acidificació, reglamentar eficaçment l'explotació pesquera i conservar almenys el 10% de les zones costaneres i marines.

5. DIGITALITZACIÓ I ROBOTITZACIÓ

La digitalització de l'economia, i més concretament de la indústria, és un fet que està tenint inevitablement efectes en el mercat de treball i en l'Estat del Benestar tal i com els coneixem a l'actualitat.

No és el primer cop a la història que s'introdueix una gran innovació tecnològica que trasbalsa la civilització. De fet, la digitalització és també anomenada 4.0 o quarta revolució industrial precisament per aquest fet. A principis del s.XIX es va estendre per tota Europa i Nord-Amèrica els primers telers mecànics. Aquests van provocar reaccions entre els treballadors que van pensar que això suposaria la fi del mercat de treball i van decidir actuar de manera violenta contra aquests avenços tecnològics, eren els anomenats Ludites. Més d'un segle després, la segona revolució industrial va introduir la fabricació en sèrie i les pors sobre la pèrdua de llocs de treball van créixer de nou. La tercera revolució industrial va arribar de la mà de l'automatització de processos i l'inici de les tecnologies de la informació, cosa que també va suposar renovar velles pors respecte la sostenibilitat del mercat de treball. Actualment vivim immersos en la quarta revolució industrial, aquella que introduirà la digitalització i combinarà el món físic i el virtual. I com ha passat sempre, les pors sobre la situació en la que quedaran milions de treballadors s'han incrementat en els darrers temps.

El cert, però, és que cadascuna de les tres anteriors onades de revolució tecnològica han anat de la mà d'avenços econòmics i socials. Els treballadors han continuat amb llocs de treball que s'han transformat en comptes de ésser eliminats. Alguns oficis han quedat oblidats i d'altres han aparegut. A més, l'economia ha crescut i, malgrat que no de manera proporcional, també el benestar de la classe treballadora.

Ara bé, a diferència de la resta de revolucions industrials que hem esmentat, aquesta introdueix un nou element a tenir en compte: la capacitat de processament de les tecnologies digitals permet un increment exponencial de la productivitat i dels beneficis empresarials que no és ni molt menys proporcional a l'increment de mà d'obra necessària per assolir-lo. És a dir, cada cop és menys necessari contractar nous treballadors per fer créixer un negoci. És l'anomenat per Brynjolfsson i McAfee "el gran divorci". Aquests investigadors del MIT, han calculat que, d'ençà l'any 2000, l'augment de productivitat als Estats Units ha deixat d'estar lligada a la creació de llocs de treball i que, a l'any 2011 aquest gran divorci és un fet ben patent. A partir de l'any 2000, la productivitat, doncs, ha anat lligada sobretot a la capacitat computacional que ha augmentat la capacitat productiva.

Ponència política JSC

En les fases actuals del desenvolupament d'aquesta nova revolució industrial, els robots que estan substituint els treballadors, de moment es concentren en tasques repetitives, que no necessiten un grau alt de sofisticació, el exemple més clarificador podria ser un robot a una cadena de muntatge, però cada cop els nous robots són capaços de realitzar feines més complexes on fan falta altes capacitats cognitives, i poden en els propers anys començar a substituir a treballadors qualificats de la forma que ho fan amb que disposen de menys professionalització, convertint així la robotització en un perill per tots els treballadors. La robotització no pot suposar un entrebanc més en la vida dels treballadors, independentment de la seva qualificació, s'ha de preservar els llocs de feina i també les condicions de treball i els drets dels treballadors. Considerem necessària la implicació de l'empresa en el procés de formació de la mà d'obra, protegint així als treballadors.

A nivell de càlculs sobre la creació i la destrucció de llocs de treball, hi han estudis a escala macro que estableixen que el saldo total serà favorable a la creació de llocs de treball (malgrat perdre's 5M de llocs de treball a escala global, com va pronosticar el Fòrum Econòmic Mundial al 2016) i altres, a escales nacionals, que prediuen que tot plegat podria portar a la destrucció neta de llocs de treball, sobretot a la indústria. També cal dir que la implantació d'aquestes noves tecnologies encara es troba a les beceroles a la Unió Europea, també a Catalunya.

Si els pronòstics més pessimistes es compleixen, no només la classe treballadora es veurà afectada pel mercat de treball, també es veurà afectada per una davallada dels ingressos dels Estats, que haurien de fer front a l'augment d'un atur estructural, amb una bossa de treballadors que podrien no trobar mai una nova feina, a la vegada que veurien minvada la seva capacitat recaptatòria. Això podria arribar a posar en perill la sostenibilitat de l'Estat del Benestar tal i com el coneixem. Ara bé, tal i com s'ha comentat anteriorment, el nivell d'implantació actual no és alt i serà, a més, progressiu. Encara s'està a temps d'emprendre mesures per assegurar la dignitat de la classe treballadora i la sostenibilitat de l'Estat del Benestar.

A curt termini, volem impulsar una aliança sindical a escala europea per aconseguir un acord fiscal per tal de, tal com proposen UGT i CCOO, gravar la implantació d'aquestes noves tecnologies. Seria necessari que, per tal d'evitar la competència fiscal entre les economies europees i evitar que, encara més, es disparés la diferència de desenvolupament entre els diferents estats membres, aquestes mesures es prenguessin en col·lectiu.

A mig termini, apostem per adequar l'oferta i el finançament de la Formació Professional a les necessitats d'un mercat de treball que serà cada cop més dependent de les noves tecnologies.

Ponència política JSC

Tot plegat, amb l'objectiu d'establir un nou contracte social basat en la Renda Bàsica Universal on, pel fet de ser ciutadà, es percebi una quantitat suficient com per poder viure amb dignitat. La gran part de membres de la JSC formem part de una generació que ha crescut paral·lela a les noves tecnologies, això ha comportat que molts cops no tinguéssim coneixement de les possibles repercussions de les nostres accions a la xarxa. Per això defensem des de la JSC la creació d'una "lleï de l'oblit" en la que posant com eix vertebrador la protecció de les dades personals, el dret a l'honor, la intimitat i la pròpia imatge en relació amb el "habeas data" en qualsevol moment qualsevol ciutadà pugui sol·licitar que les seves dades personals siguin suprimides de forma eficaç, ka que actualment no resulta efectiu ni senzill l'exercici d'aquest dret a l'oblit. Especialment, remarquem la necessitat de què les interaccions amb les xarxes realitzades com a menors d'edat quedessin eliminades automàticament en sol·licitar-se per l'interessat.

6. REpte DEMOGRÀFIC, GESTIÓ TERRITORIAL I MÓN RURAL

El context de pandèmia ha accentuat de manera significativa les problemàtiques del conjunt de ciutadans i ciutadanes, i concretament les dels i les joves, que resideixen en zones despoblades i/o allunyades dels principals centres de població de Catalunya. A la falta d'oportunitats laborals, la distància respecte a els centres educatius i la precarietat de les infraestructures, s'ha afegit el problema de l'esclletxa digital. L'aïllament social, laboral i educatiu dels i les joves de les zones més despoblades de Catalunya, fan que els i les joves del territori tinguin unes dificultats afegides a l'hora d'emancipar-se i de poder construir una vida pròpia.

Considerem fonamental els fons LEADER, com a part de la solució per a connectar tota Catalunya.

Creiem necessari instaurar el paper de l'educació descentralitzada, amb ofertes de formació per a poble si nuclis de població sense oferta educativa post obligatòria i de formació professional.

Treballarem per potenciar l'escola rural d'arreu del territori, especialment en aquelles zones on l'escola està en risc de desaparèixer. L'administració, els ajuntaments i professorat han de treballar units per evitar que l'escola en zones rurals desaparegui. Aquesta escola adopta un model d'innovació i canvi cap a una societat en transformació, el model que segueix aporta molts beneficis per l'alumnat i continuarem treballant per garantir la qualitat de l'educació a zones rurals.

També és necessari millorar i facilitar la possibilitat de rebre assistència mèdica a les persones que viuen a les zones menys poblades i més allunyades dels principals centres hospitalaris.

Tot això, reivindicant el model de dinamització municipal com a alternativa al model actual amb el que hem estat fomentant que regions amb dispersió de població més gran i amb menor densitat de població es vagin morint més ràpidament. Podem resumir les situacions i paràmetres que causen aquest èxode i agonia poblacional en les següents: la falta de recursos i serveis, la falta d'oportunitats laborals i la falta d'intenció institucional per a solucionar el problema. Com a joves, no hauríem de trobar-nos en la situació d'haver de marxar de la nostra llar de manera forçosa degut a la manca d'oportunitats.

Per pal·liar-ho hem de promoure la dinamització de les xarxes locals dels municipis, per a que a través de les seves pròpies sinergies aconseguixin acabar amb la falta de serveis pels seus ciutadans. A més les entitats supramunicipals, com els consells comarcals, han d'exercir una veritable feina dinamitzadora i cohesionada del territori promovent iniciatives econòmiques i

Ponència política JSC

laborals amb l'objectiu de consolidar la gent jove, perquè sense joventut, qualsevol poble està condemnat a la desaparició.

A la Catalunya despoblada també hi trobem que durant dècades o inclús segles, han predominat sectors econòmics poc productius o amb poc dinamisme. És el cas per exemple de la mineria del carbó o la indústria tèxtil a la Catalunya Central, especialment a la comarca del Berguedà. La pagesia i la ramaderia al centre i a l'oest del nostre país, també han estat i són exemple de sectors econòmics poc dinàmics predominants al territori. Aquestes activitats econòmiques també han estat presents al sud del país, a Terres de l'Ebre. Els territoris, on han predominat històricament les activitats econòmiques del sector primari i ocasionalment secundari, tot i que amb un dèficit estructural important, no han estat capaços de dinamitzar les activitats productives i per tant no han aconseguit crear nous llocs de treball. En el cas de la ramaderia i l'agricultura, les noves eines de treball han fet que els sectors, ja limitats en espai, també disminueixin i limitin el nombre de llocs de treball. És cert que en alguns territoris, el sector serveis ha anat en augment, però no ha estat suficient per oferir els suficients llocs de treball.

El Berguedà, el Solsonès, l'Alt Urgell, el Pallars Sobirà, l'Alta Ribagorça, el Priorat, la Conca del Barberà... uns dels territoris en què la xarxa ferroviària és pràcticament inexistent. Aquestes comarques juntament amb les comarques de terres de l'Ebre i de l'interior de la província de Girona, són les compten amb un sistema més precari de xarxa de transport públic que a la resta de territoris de Catalunya. La xarxa viària de transport a Catalunya, també és desigual. Apostem per impulsar la construcció d'una xarxa ferroviària que mitigui les conseqüències, especialment el Corredor Mediterrani. És necessària la desradialització de la xarxa tant viària com especialment ferroviària que actualment posa al centre a Barcelona i no té en compte que existeixen altres mobilitats que no passen per la capital

Cal mostrar un problema que sovint veiem llunyà si no vivim en un dels territoris en despoblament, però que és un problema existent i que afecta la riquesa comuna com a país. Entre tots i totes des de les nostres respectives responsabilitats, hem d'impedir que la desigualtat territorial creixi encara més a Catalunya. Entre tots i totes podem fer que es presti més atenció als territoris menys poblats, reclamant a les institucions públiques accions concretes, i no comissions com la creada l'any 2017 pel Parlament de Catalunya (la Comissió Inter departamental sobre despoblament rural), en la qual s'han dut a terme accions efectives en la lluita contra la despoblació.

Si bé la Generalitat amb els governs de progrés va finalitzar la planificació territorial que portava pendent anys, així com la promoció de diversos planejaments urbanístics (plans directors

Ponència política JSC

urbanístics) que ordenaven àmbits supramunicipals que obeïen la realitat urbana i territorial existent, ara esdevé necessari que no es perdi aquest treball i alhora s'aprofundeixi en una millor gestió del territori. Així, l'aparició de l'Associació de Municipis de Muntanya és un exemple de col·lectius que requereixen atenció especial per part de les administracions, ja que sovint no veuen garantits els seus drets de ciutadania pel simple fet de no viure en una ciutat. Cal remarcar que estem dient que per viure en un poble tens menys facilitats per progressar, tens menys serveis bàsics, i fins i tot s'acaba produint una desqualificació de menyspreança.

En aquest sentit, demanem a la Generalitat que impulsi els Plans Territorials que es van fer durant l'època dels governs socialistes i que els governs independentistes han deixat caducar en molts casos.

Els municipis petits i/o de muntanya no poden sobreviure amb polítiques de postal, sinó amb iniciatives reals que permetin un ús sostenible dels recursos naturals disponibles i que permetin generar ocupació; per exemple, la massa forestal catalana està excessivament "humanitzada", de manera que és necessari sempre una gestió forestal i per tant aquí sorgeix una necessitat que pot ser font de riquesa, a la vegada que reduir riscos en cas d'incendis o nevades. En canvi a les terres de Lleida, Medi Ambient està molt damunt de les zones verdes i aquesta situació limita molt les actuacions de simple manteniment, que amb moltes dificultats haurien de costejar els municipis. Els pobles han de tenir més llibertats per poder eliminar els riscos d'incendis i tenir ajudes per poder fer un manteniment a les zones verdes declarades dins les zones ZEPA o PEIN. No hem d'oblidar el món agroalimentari, molt deteriorat en els últims anys. Les persones que actualment es dediquen a l'agricultura sobretot, però també a la ramaderia, no tenen recursos per a continuar amb la seva tasca. Les condicions econòmiques posades al mercat a causa del lliure comerç i de la globalització fa que els preus de la fruita espanyola no puguin competir amb la d'altres països. El cultiu i la producció de la fruita és més cara que els guanys que poden obtenir al vendre-la. No estan protegits contra els preus abusius, hi ha molts intermediaris que abusen de la seva posició, i a més una pedregada pot arruïnar tot l'any d'un client. És per això que demanem més atenció al petit agricultor el qual ha viscut tota la vida de les seves terres i actualment ha de deixar la feina, ja que no pot suportar els costos.